13 - 19 ΟΚΤΩΒΡΙΟΥ 2016 · ΤΕΥΧΟΣ 586 · 210 Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΑΘΗΝΑΣ · WWW.ATHENSVOICE.GR · FREE PRESS ΚΑΘΕ ΠΕΜΠΤΗ

ATHENS voice

THE No 1 FREE PRESS IN GREECE Since 2003

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

Κηφισιά

Όλα όσα πρέπει να ξέρεις για την «πρωτεύουσα» των ΒΠ

Της **Ηρώς Παρτσακουλάκη**, σελ. 20

Η αινιγματική Apollonia Saintclair

Του **Δημήτρη Καραθάνου**, σελ. 14

Ο αξιαγάπητος ΚΥΡιος Κυριακόπουλος

Μια ανοιχτόκαρδη κουβέντα με τον πιο αγαπητό έλληνα γελοιογράφο

Του **Γιάννη Νένε**, σελ. 10

Γιάννης Οικονομίδης

«Θέλω να βλέπω την καύλα στο πρόσωπο των ηθοποιών»

Του **Δημήτρη Μαστρογιαννίτη**, σελ. 18

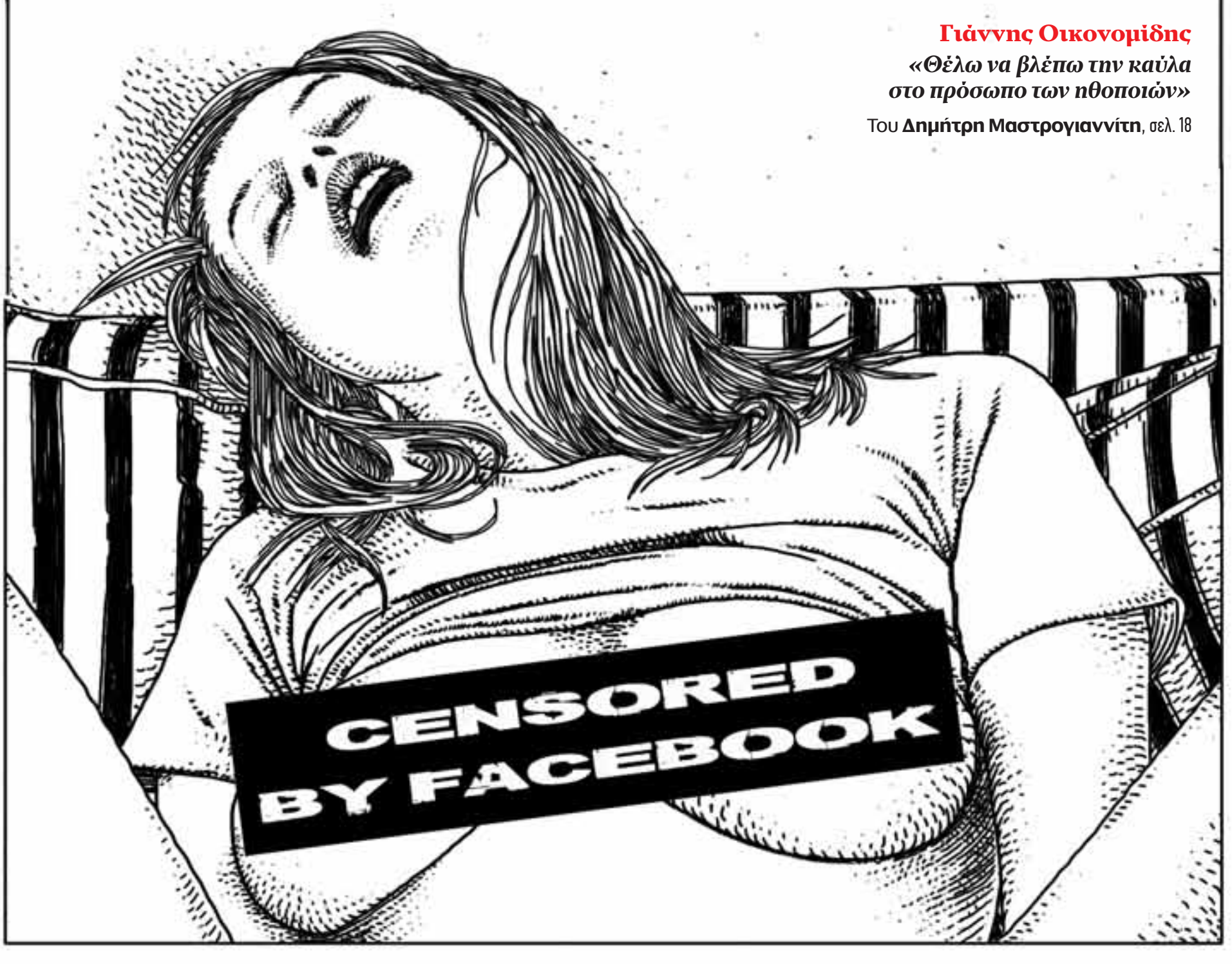

SARANTIS

Χρήστος Αφρουδάκης
Εθνική Ομάδα Υδατοσφαίρισης Ανδρών

Γιάννης Φουντούλης
Εθνική Ομάδα Υδατοσφαίρισης Ανδρών

ΠΕΡΙΠΟΙΗΣΗ
ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΗ

—

ΑΦΡΟΣ & GEL
ΞΥΡΙΣΜΑΤΟΣ
Noxzema για τέλειο ξύρισμα
χωρίς ερεθισμούς.

Noxzema
SENSITIVE
SMOOTHING

Noxzema
ΔΕΡΜΑΤΟΛΟΓΙΚΑ ΕΛΕΓΜΕΝΟ

ΣΙΓΟΥΡΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ
ΠΟΥ ΣΕ ΑΓΚΑΛΙΑΖΕΙ

ΕΠΙΣΗΜΟΣ ΧΟΡΗΓΟΣ ΕΘΝΙΚΗΣ
ΟΜΑΔΑΣ ΥΔΑΤΟΣΦΑΙΡΙΣΗΣ
koe

NoxzemaGreece

ATHENS voice

Εκδότης-Διευθυντής Φώτης Γεωργελές

Σύμβουλος Έκδοσης Σταυρούλα Παναγιωτάκη
Διευθύντρια Σύνταξης Αγγελική Μπιρμπίλη

Γενική Διεύθυνση Διαφήμισης Λουίζα Ναθαναήλ

Art Director Φώτης Πεχλιβανίδης

Τεχνικός διευθυντής Βάιος Σιντσιρμάς

Αρχισυντάκτες Γιάννης Νένες, Δημήτρης Μαστρογιαννίτης

Υπεύθυνος Ύλης Τάκης Σκριβάνος
Επιμέλεια Ύλης: Δήμητρα Γκρους

Συντακτική ομάδα: Δ. Αθανασιάδης, Ν. Αργυροπούλου, Ντ. Βλαχοπούλου, Κ. Βνάτσιου, Ν. Γεωργελέ, Ν. Γεωργιάδης, Κ. Γούναρη, Κ. Γιαννακίδης, Β. Γραμματικογιάννη, Β. Γρυπάρης, Γ. Δημητρακόπουλος, Θ. Ευθυμίου, Ν. Ζαχαριάδης, Μ. Ζουμπουλάκη, Κ. Καϊμάκης, Δ. Καραθάνος, Λ. Καρανικολού, Μ. Κοντοβά, Ι. Μαραγκουδάκη, Μ. Μαρμαρά, Β. Ματζάρογλου, Μ. Μηλάτος, Ελ. Μπεζιριάνογλου, Κ. Νιαμονιτάκη, Α. Νικολάρη, Ευτ. Παλλήκαρης, Κ. Παναγοπούλου, Γ. Πανόπουλος, Δ. Παπαδόπουλος, Τ. Παπαδοπούλου, Η. Παρτσακουλάκη, Γ. Παυριανός, Β. Περής, Κ. Ρήγος, Ζ. Σφυρή, Σ. Τριανταφύλλου, Γ. Τσάκαλος, Σ. Τσιτσόπουλος, Δ. Φύσσας, Σ. Χαραμή, Λ. Χουρμούζη

Γραμματεία Σύνταξης Γεωργία Σκαμάγκα
info@athensvoice.gr

Ατελιέ Μορφούλα Βογιατζόγλου, Sotos Anagnos
Υπεύθυνη οδηγού Δανάη Καμζόλα
avguide@athensvoice.gr
Εικονογραφήσεις Θοδωρής Μπαργιώτας, Νεκτάριος Σταματόπουλος, Smart, Β. Γκογκτζιλάς, Benoit Paré, art@athensvoice.gr
Φωτό: Θανάσης Καρατζάς, In Time, Ideal Images, Αλ. Βλάχος (Action Images) Κ. Αμοιρίδης, Α. Κούρκουλος, Στ. Καλησπέρης, Μάρω Κουρή, Θ. Σταμάτης, Π. Βουμβάκης, Τ. Βρεττός, Στ. Ρόκκος, Βαγγέλης Τάτσης

Διαχείριση Web Βαγγέλης Κορωνάκης
vkoron@athensvoice.gr
Αρχισυνταξία Ελίζα Συναδινού

Διευθυντής Εμπορ. Ανάπτυξης
Νίκος Τσουανάτος, ntsouanatos@athensvoice.gr
Digital Advertising Manager
Αναστασία Μπαφούνη, anastasia@athensvoice.gr

Direct Market Manager Βασίλης Ζαρκαδούλας
Direct Market Νίκος Δαμδημόπουλος, Θεοδώρα Θεμελή, Ελεονώρα Βερυκοκίδη, Βαγγέλης Κώτσος
Υποδοχή Διαφημιστικής Αγοράς & Direct Market Μαρία Αυγερινού
marketing@athensvoice.gr
Ροή Διαφήμισης Web Έφη Ορφανάκου
efiorfanakou@athensvoice.gr

Διεύθυνση Λογιστηρίου Έφη Μούρτζη
Λογιστήριο Κλειώ Κουζούμη, Ουρανία Μιχάλη

Διαχωρισμοί - Εκτύπωση «Καθημερινές Εκδόσεις ΑΕ»
Διανομή: Free Sunday

Athens Voice S.A.
Χαρ. Τρικούπη 22, 106 79 Αθήνα
Σύνταξη: 210 3617.360, 3617.369, fax: 210 3632.317
Διαφημιστικό: 210 3617.530, fax: 210 3617.310
Αγγελίες: 210 3617. 369 / **Λογιστήριο:** 210 3617. 170

www.athensvoice.gr

Αν δεν βρίσκετε την Α.V. στα σημεία διανομής, μπορείτε να επικοινωνήσετε στα τηλέφωνα: 210 3617.360, 210 3617.369

ATHENS!

Κωδικός εντύπου: 7021
ISSN 1790-6164

Εβδομαδιαία εφημερίδα, διανέμεται δωρεάν.
Απαγορεύεται η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική ή μερική, η διασκευή ή απόδοση του περιεχομένου της έκδοσης με οποιονδήποτε τρόπο, μηχανικό, ηλεκτρονικό ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή έγκριση του εκδότη.

ΜΑΚΥΚΛΩΣΤΕ ΑΥΤΟ ΤΟ ΕΝΤΥΠΟ

ΤΟ **ΕΞΩΦΥΛΛΟ** ΜΑΣ

Αυτή την εβδομάδα το σχεδιάζει η **Apollonia Saintclair**. Η πραγματική ταυτότητά της παραμένει αντικείμενο εικασιών από το 2012, οπότε και πραγματοποίησε το ορμητικό ντεμπούτο της στην παγκόσμια σκηνή του illustration. Κανείς δεν έχει εντοπίσει τη γεωγραφική προέλευση και το πρόσωπο πίσω από τις φετιχιστικές ασπρόμαυρες εικονογραφήσεις που έχουν απασχολήσει τα μεγαλύτερα παγκόσμια Μέσα. Δραστηριοποιείται έντονα στα social media, έχει αποκτήσει μαζικό κοινό στο Tumblr, ενώ η δουλειά της έχει μεταξύ άλλων φιλοξενηθεί στα Dazed, Juxtapoz, Nakid, Adult Mag. Σειρά σχεδίων της περιέχεται στο λεύκωμα «Erotic Synergy», το οποίο κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Goddess Circle Press. Οι επιρροές της κυμαίνονται από τον Caravaggio, τον Milo Manara και τον Moebius ως τους ευρωπαίους κομίστες της δεκαετίας του '70 και του '80. Αυτοδίδακτη και κάτοικος αυτού που ονομάζει «Παλιός Κόσμος», μοιράζει το χρόνο της ανάμεσα στο ατελιέ και την κουζίνα. Το έργο του εξωφύλλου μας τιτλοφορείται «L'ascension du Mont Ventoux (The velociraptor revealed)».
apolloniasaintclair.tumblr.com

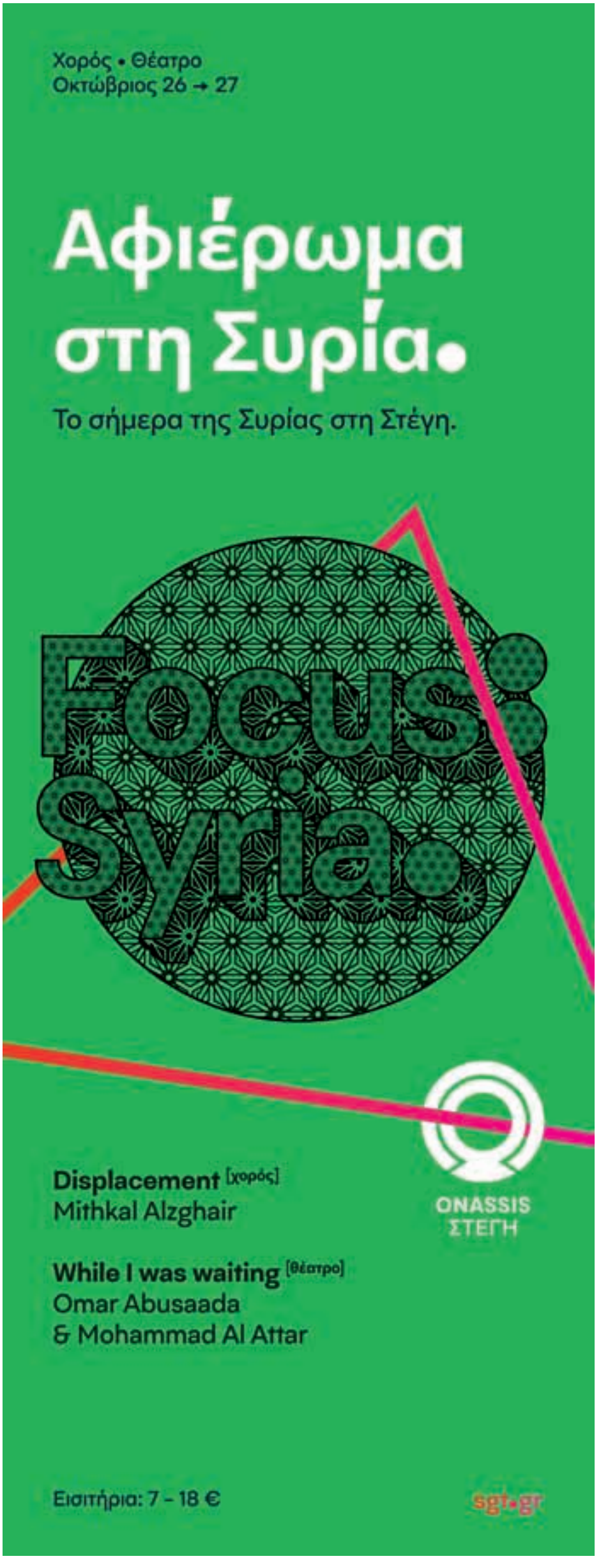

ATHENS VOICES

★ Η ΑΘΗΝΑ ΜΙΛΑΕΙ ΚΙ ΕΜΕΙΣ ΑΚΟΥΜΕ ★

Έξω από το ΙΚΕΑ, ημέρα του Αγίου Πνεύματος, κοριτσάκι κλαίει αστα-μάτητα και φωνάζει non-stop: ***«Θέλω ζαχαρωτά, θέλω ζαχαρωτά, θέλω ζαχαρωτά, θέλω ζαχαρωτά...».***

Κάποια στιγμή μπαίνει όλη η οι-κογένεια στο αυτοκίνητο, ξεκινάνε και η φωνή της μικρής χάνεται σιγά-σιγά.

Αυτόπτης μάρτυρας αναφέρει ότι 45 λεπτά αργότερα, στα διό-δια προς Κόρινθο, πέρασε αυτο-κίνητο απ' όπου ακουγόταν ένα κοριτσάκι να ουρλιάζει: ***«Θέλω ζαχαρωτά, θέλω ζαχαρω-τάάάά... κ.λπ. κ.λπ.»***

Κοπελίτσα σε στάση λεωφορείου μιλάει στο κινητό της: «Καλά, αυτή η πεθερά σου σας τα 'κανε τσαμπούκαλα!»

(Αιγάλεω, Τρίτη πρωί)

Σάββατο 1 Οκτωβρίου. Στο Σύνταγμα γίνονται περφόρμανς χορού μέσα στην πόλη, διοργάνωση της Στέγης. Χορευτές φορώντας φόρμες και κουκούλες σκαρ-φαλώνουν σε πεζούλια, μπαίνουν σε εσοχές και γενικά αντιδρούν με τα κτίρια ενώ τους ακολουθεί μεγάλος αριθμός θεατών, όλοι με κάμερες και κινητά στα χέρια. Περαστικός ταξιτζής κόβει ταχύτη-τα, τους χαζεύει λίγο και φωνάζει: ***«Ε, ρε τι κάνει ο κόσμος για το ίνσταγκραμ!»***

(Πανεπιστημίου)

Μετρό, σταθμός Δουκίσσης Πλακεντίας. Δύο μεγαλούτσικες κυρίες σχολιάζουν: ***«Καλά, είδες, 3 Οκτώβρη και τα τζιτζίκια τζιτζικάν' ακόμη! Αχ, Ελλαδίτσα μας...»***

(Δευτέρα μεσημέρι)

Σε café κάθεται μία παρέα από παππούδια. Περνάει ένας άλλος παππούς επάνω σε μηχανάκι έχοντας στην αγκαλιά του ένα μεγάλο σκύλο μπόξερ και τους χαιρετάει. Η παρέα αρχίζει και του φωνάζει:

«Εεεεε, τι έγινε; Βρήκες άλλο γκάμενο;»

(Ψυρρή, Τρίτη πρωί)

ΓΙΑΝΝΗΣ ΝΕΝΕΣ
→ *panikoval500@gmail.com*

24 ΦΤΙΑΞΕ ΜΟΥ ΤΗ ΜΕΡΑ

Info DIET

Της **ΣΤΑΥΡΟΥΛΑΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΑΚΗ**

ΠΡΩΤΟΒΡΟΧΙΑ
Μη δούμε μια στάλα να πέφτει, αμέσως γιουβαρλάκια.

Η ΑΘΗΝΑ ΠΟΥ ΑΓΑΠΑΜΕ
Βόλτα γεμάτη αρώματα καφέ στο αυθεντικό καφεκοπτείο του Λουμίδη, στα Χαυτεία. Ανακαινισμένο και πανέμορφο.

ΤΑΡΤΟΥΦΟΣ Ή ΟΙ ΑΠΑΤΕΩΝΕΣ
Λαμπερή πρεμιέρα στο θέατρο της Βουλής!

DEPECHE MODE
Έρχονται στη Μαλακάσα στις 17 Μαΐου. Μα πώς θα φορέσουμε δερμάτινα στις 17 Μαΐου;

ΟΙ ΛΙΜΝΕΣ...
...είναι θάλασσες μετά από εγκεφαλικό!
(μου έγραψε φίλος από τη λίμνη της Γενεύης)

ΧΙΠΣΤΕΡ ΜΟΥΣΑΤΟΣ ΣΤΗ ΒΡΟΧΗ
«Πήγα σουπερμάρκετ να πάρω ένα κοντάρι για τη σφουγγαρίστρα φορώντας αδιάβροχο και στο γυρισμό μια γιαγιά με φώναξε Μωυσή και με αγκάλιασε».
(@tanasoulis)

ΔΙΑΛΟΓΟΣ SMS
-Έφτασες;
-Τώρα πάω.
-Κι εγώ.Ήμουν αφηρημένος, πήρα λάθος λεωφορείο και, μη σ' τα πολυλογώ, θες τίποτα από την Αντιόχεια;

ΠΑΡΕ ΖΑΚΕΤΑ ΜΑΖΙ ΣΟΥ
Επιτέλους, μανούλες όλης της Ελλάδας. Ήρθε η εποχή που δικαιώνεστε.

ΑΝΟΙΓΕΙ ΤΟ ΕΜΣΤ
Ανοίγει; Ξανανοίγει; Μισανοίγει; Είναι ορθάνοιχτο; Είναι στα σφουγγαρίσματα; Ας πάρει κάποιος μια απόφαση.

ΜΟΛΟΤΩΦ 2016
Κινητά που ανατινάζονται από μόνα τους.

ΑΣΤΙΚΟ ΝΤΕΚΟΡ
Την ημέρα που θα επιλέξουν-εγκρίνουν-τοποθετήσουν ένα γλυπτό σ' αυτή τη μαρτυρική σκοτεινή και μελαγχολική πόλη, που θα είναι μο-ντέρνο, χαρούμενο, πολύχρωμο και θα ανοίγει η καρδιά μας όταν το βλέπουμε, την ημέρα εκείνη θα μετακομίσω από τη χαρά μου στο Περθ.

ΖΕΡΙΑΤΡΙΚ 2016
Αυτό το Σ/Κ παίζουν όλοι μαζί στην Καλιφόρνια: Rolling Stones, Bob Dylan, Paul McCardney, Neil Young, Pink Floyd και οι Who. Μόνο εγώ λείπω για να συμπληρωθεί το σχήμα.

ΜΟΔΑ 2016
Γυναικείο μποτάκι δίσολο με κορδόνια και λουκέτο; Πού είναι η fashion police, όταν τη χρειάζεσαι;

ΔΩΡΕΑΝ ΞΕΝΑΓΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΑΘΗΝΩΝ ΓΙΑ ΤΟΝ **ΟΚΤΩΒΡΙΟ**

Το πρόγραμμα των δωρεάν ξεναγή-σεων, μια περιήγηση στον πολιτιστικό πλούτο και τις ομορφιές της πόλης μας από έμπειρους και εξειδικευμένους ξεναγούς που προσφέρει ο Οργανισμός Πολιτισμού, Αθλητισμού & Νεολαίας του Δήμου σε συνεργασία με το Σωματείο Διπλωματούχων Ξεναγών, έχει ως εξής για το μήνα Οκτώβριο.

Σάββατο 15/10
ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΑΙΟΛΟΥ, 10.30
Σημείο συγκέντρωσης: Ιερός Ναός Αγ. Ειρήνης, επί της οδού Αιόλου
Ξεναγός: *Στέλλα Γαλανοπούλου*
(έως 50 άτομα)

ΜΟΥΣΕΙΟ ΚΥΚΛΑΔΙΚΗΣ ΤΕΧΝΗΣ, 15.00
Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μου-σείου, Νεοφύτου Δούκα 4, Κολωνάκι
Ξεναγός: *Λαυρεντία Γιαννόλα*
(έως 35 άτομα)

Κυριακή 16/10, 13.00
ΑΚΑΔΗΜΙΑ ΠΛΑΤΩΝΟΣ
Σημείο συγκέντρωσης: Ψηφιακό μουσείο της Ακαδημίας Πλάτωνος, Κρέοντος 1
Ξεναγός: Λαυρεντία Γιαννόλα
(έως 50 άτομα)

Σάββατο 22/10, 10.30
ΠΕΡΙΠΑΤΟΣ ΣΤΗΝ ΟΔΟ ΑΙΟΛΟΥ
Σημείο συγκέντρωσης: Ιερός Ναός Αγ. Ειρήνης, επί της οδού Αιόλου
Ξεναγός: *Στέλλα Γαλανοπούλου*
(έως 50 άτομα)

ΝΑΟΣ ΟΛΥΜΠΙΟΥ ΔΙΟΣ – ΠΑΝΑΘΗΝΑΪΚΟ ΣΤΑΔΙΟ
Σημείο συγκέντρωσης: Πύλη Αδριανού, επί της λεωφόρου Αμαλίας
Ξεναγός: *Άννα Μπενάκη (έως 50 άτομα)*
Πέμπτη 27/10, 17.00

ΝΕΟ ΜΟΥΣΕΙΟ ΑΚΡΟΠΟΛΗΣ
Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μου-σείου, Διονυσίου Αρεοπαγίτου 15
Ξεναγός: *Στέλλα Γαλανοπούλου*
(έως 50 άτομα)

Σάββατο 29/10
ΑΡΧΑΙΑ ΑΓΟΡΑ, 10.30
Σημείο συγκέντρωσης: Αδριανού 25, έναντι Ιερού Ναού Αγ. Φιλίππου
Ξεναγός: *Στέλλα Γαλανοπούλου*
(έως 50 άτομα)

ΕΘΝΙΚΟ ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΚΟ ΜΟΥΣΕΙΟ (Συλλογή Προϊστορικών Αρχαιοτήτων), 11.00
Σημείο συγκέντρωσης: Είσοδος του μουσείου, Πατησίων 44
Ξεναγός: *Κασσάνδρα Ποριώτη*
(έως 35 άτομα)

Κυριακή 30/10, 10.30
ΠΛΑΚΑ – ΑΛΙΚΟΚΚΟ – ΡΙΖΟΚΑΣΤΡΟ – ΑΝΑΦΙΩΤΙΚΑ
Σημείο συγκέντρωσης: Πλατεία Φιλο-μούσου Εταιρείας, επί της οδού Κυδαθη-ναίων, Πλάκα
Ξεναγός: *Άρτεμις Σκουμπουρδή*
(έως 80 άτομα)

INFO
Για τη συμμετοχή στις ξεναγήσεις είναι απαραίτητη η δήλωση συμμετοχής στο 2103220826 (κ. Ελένη Κοντιτσιώτη, Κέντρο Λα-ϊκής Τέχνης και Παράδοσης) από Δευτέρα έως Παρασκευή 10.00-14.00. Θα τηρηθεί αυστηρά η σειρά προτεραιότητας. Οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να συμμετέχουν σε δύο ξεναγήσεις το τρίμηνο για δύο άτομα ή σε τρεις ξεναγήσεις το τρίμηνο για ένα άτομο. Το εισιτήριο εισόδου στα μουσεία και τους αρχαιολογικούς χώρους επιβαρύνει τους συμμετέχοντες στην ξενάγη-ση. Σε περίπτωση κακοκαιρίας, οι ξεναγήσεις στους εξωτερικούς χώρους δεν θα πραγματο-ποιούνται.

SÉBASTIEN SEIXAS

Ο γιατρός των βιολιών της πλατείας Μαβίλη

Της **ΜΑΝΙΝΑΣ ΖΟΥΜΠΟΥΛΑΚΗ**
Φωτό: **ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ**

Βαράτε βιολιτζήδες. Γιατί αν χαλάσει το βιολί σας από το πολύ βάρεμα, ο Γιατρός του Βιολιού θα σας το κάνει τσίλικο.

Το κοινό για το συγκεκριμένο θέμα είναι περιορισμένο ± μουσικοί και ταλαίπωροι συγγενείς τους, ιδιοκτήτες/καθηγητές μουσικών οργάνων, μέλη της Εθνικής Λυρικής Σκηνής, της ορχήστρας Μεγάρου και άλλων ορχηστρών, μαθητές ωδείων και οι μαμάδες τους μάνι μάνι μαζεύονται καμιά εκατοστή. Ως μαμά μαθητευόμενου βιολιτζή μπήκα στο εργαστήριο του Σεμπαστιέν Σεξζάς και ενθουσιάστηκα από το σκηνικό: βιολιά σε διάφορα στάδια ανασύστασης, αποσύνθεσης, συναρμολόγησης και επιδιόρθωσης σκεπάζουν όλες τις επιφάνειες. Μια κουρασμένη βιόλα ξαπλώνει στο καναπεδάκι με ξύλινα τακάκια κάτω από τις χορδές της. Ένα βιολοντσέλο ακουμπισμένο στον τοίχο περιμένει (νωχελικά, οπωσδήποτε) να ασχοληθεί κάποιος μαζί του

Ο κάποιος είναι ο Σεμπαστιέν, επιδιορθωτής/ειδικός/γιατρός/μάγος των μουσικών οργάνων ± οι μουσικοί ορκίζονται στο όνομά του.

«Επιδιορθώνω όργανα του κουαρτέτου εγχόρδων» μου λέει με ελάχιστη γαλλική προφορά, *«δηλαδή βιολί, βιόλα, βιολοντσέλο. Δουλεύω κυρίως με επαγγελματίες μουσικούς από ορχήστρες αλλά με έχουν μάθει πια όλοι, οπότε δουλεύω και με παραδοσιακούς μουσικούς...»* Γίνεται χαμός στο εργαστήριό του αυτές τις μέρες ± είναι αρχή της χρονιάς, περίοδος κατά την οποία φροντίζει και παραδίδει βιολιά σε μαθητές ωδείων, πνίγεται ως τον Νοέμβριο, οπότε και πρεμούν τα πράγματα. Σίγουρα θα φουντώνουν την άνοιξη πάλι, πριν τις γιορτές των ωδείων.

Ο Σεμπαστιέν λοιπόν μεγάλωσε στην Ορλεάνη της Γαλλίας, έμαθε να παίζει κιθάρα και *«του άρεσε η ιδέα να φτιάχνει μουσικά όργανα»*. Δεκατεσσάρων χρονών πήγε σε μια σχολή οργανοποιίας και φοίτησε πέντε χρόνια.

«Στην Ελλάδα ήρθα για πρώτη φορά για διακοπές» λέει *«και έτυχε να γνωρίσω ανθρώπους που μου κάνανε κάτι, που γίναμε φίλοι και είμαστε ακόμα. Είχα αποφασίσει ότι ήθελα να μείνω για ένα διάστημα στο εξωτερικό, να φύγω από τη Γαλλία. Έμεινα ένα χρόνο εδώ, το '95, έμαθα την ελληνική γλώσσα και... με ξαναέφερε ο έρωτας το '97!»*

Ο μικρότερος γιος μου μαθαίνει βιολί: με ένα βιολάκι «της σειράς», όπως ξεκινάνε όλοι, γιατί τα παιδιά βαριούνται εύκολα οτιδήποτε έχει μελέτη οπότε δύσκολα ξηλώνεσαι για βιολί (=πολλή μελέτη) Το βιολάκι του έβγαζε έναν περίεργο ήχο τελευταία και η δασκάλα του ωδείου μάς έστειλε στον Σεμπαστιέν. *«Αυτά τα κακά βιολιά...»* μου είπε κουνώντας το κεφάλι του απογοητευμένος όταν έπιασε το βιολί στα χέρια του, παρόλο που το έπιασε πολύ προσεκτικά, δεν έχω παράπονο.

Ρωτάω τι εννοεί «κακά βιολιά». Κακοφτιαγμένα; Στραβοχυμένα; Κακόηχα και κακόψυχα;

«Για να φτιαχτεί σωστά ένα καλό βιολί» μου λέει, *«φτάνει σε μια τιμή που δεν μπορεί ούτε να τη σκεφτεί ο μέσος γονιός. Αναγκαστικά είναι κακά τα παιδικά βιολιά, φτιάχνονται μαζικά, σε φάμπρικα, πολλά μαζί... τα μικρά μεγέθη (βιολιών) που είναι για παιδιά είναι όλα έτσι. Το καλό βιολί θέλει ακρίβεια, λεπτομέρεια. Και η τιμή του είναι ανάλογη με το επίπεδο του μουσικού αλλά και του βιολιού. Για ένα παιδί 10 χρονών, ένα καλό βιολί μπορεί να κάνει 1.000 ευρώ. Για ένα μουσικό 20 χρονών, μπορεί να κάνει 10.000 ευρώ... Για έναν επαγγελματία, το καλό βιολί φτάνει τις 100.000 ευρώ. Υπάρχουν μικρά βιολιά με 50 ευρώ και μοναδικά κομμάτια που φτάνουν τα 20 εκατομμύρια. Ευρώ.»*

Γενικά το μικρό παιδί που χρειάζεται μικρό βιολί, θα το έχει να το πιλατεύει για 2 χρόνια οπότε και θα προβιβαστεί σε μεγαλύτερο, και σε άλλα 2 χρόνια σε ακόμα μεγαλύτερο. Ξεκινάνε στα 6-7 χρόνια τους και μέχρι τα 12 αλλάζουν βιολιά ± έτσι είναι τα παιδιά, ασταθείς προσωπικότητες. Όλα αυτά σημαίνουν ότι μπαίνεις σε ένα τριπάκι να ψάχνεις βιολάκια, μίνι, μικρά, μεσαία και πάει λέγοντας, για όσο καιρό ασχολείται το σπλάχνο σου, και με τη σκιαχτική πιθανότητα πάντα να σε παρατήσει σύξυλη το παιδί μια μέρα χωρίς καμία προειδοποίηση, εσένα και το βιολί μαζί. Άρα, δεν προχωράς εύκολα με το βιολί των 20 εκατομμυρίων ± τέλος πάντων το σκέφτεσαι τουλάχιστον μέχρι να πάει το παιδί φαντάρος, που θα έχει πήξει το κουνταλίνι του/θα έχεις κερδίσει το λότο/θα έχεις χτυπήσει γκανιάν τύπου Έλλη Στάη και ως τότε κουβαλάς το βιολάκι, κακό, μέτριο ή ρημαδιό, στον Σεμπαστιέν να το τακτοποιήσει κάθε φορά που πιτσικάρει

Σεμπαστιέν Σεξζάς, «γιατρός» βιολιού, τον βρίσκετε από το σάιτ του, www.sebastienseixas.com ή τη σελίδα του στο Facebook (Sebastien Seixas), στο 2106450936, ή από άλλους μουσικούς, αν έχετε βιολί/παιδί με βιολί.

ΤΑ TWEETS ΤΟΥ **FORREST GUMP**

Από τον **ΝΙΚΟ ΖΑΧΑΡΙΑΔΗ**

(Μέλος του συλλόγου για τη διατήρηση λίγο παραπάνω χρόνου της λέξης που λέει τι υλικό χρησιμοποιείται κάθε φορά στα μονόλεπτα βιντεάκια μαγειρικής στο internet)

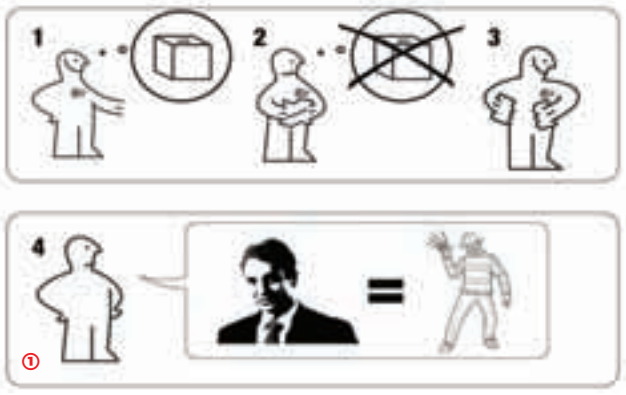

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ
Μεταφραστές νοηματικής στη Βουλή που πρέπει να αποδώσουν με χειρονομίες τη φράση «λάσπη στον ανεμιστήρα»

ΑΠΑΝΘΡΩΠΗ ΘΕΣΗ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο2
Γυναίκα του Ντόναλντ Τραμπ

Το δίδαγμα της συζήτησης στη Βουλή για τη διαπλοκή: κανένα πρόβλημα στη χώρα δεν είναι τόσο πιεστικό που να μη μας αφήνει χρόνο για μια ακόμα συζήτηση με θέμα το παρελθόν...
- ...όπου ο ένας προσπαθεί να αποδείξει πόσο χειρότερος είναι ο άλλος. Όχι πόσο καλύτερος είναι αυτός.

Πάντως, για να λέμε και του στραβού το δίκιο, όταν επί 20 χρόνια μαθαίνεις τον άλλον ότι χωρίς καμία εκπαίδευση ή γνώση και με ένα απλό τηλεφώνημα στο 090... μπορεί να αποφασίσει ποιος νέος τραγουδιστής έχει ταλέντο, τι φταίει που έπεσε το ελικόπτερο ή ποιος παίκτης κάνει για την ομάδα, δεν σε παίρνει μετά να διαμαρτύρεσαι όταν ο πρόεδρος του ΣτΕ ζητάει με τη σειρά του να «ακούσει το σφυγμό της κοινωνίας»...
- Σε μια επόμενη φάση μάλιστα ο σφυγμός της κοινωνίας μπορεί να ψηφίζει μέσω televoting και να γλιτώσει μια και καλή από τους «ειδικούς» που της λένε τι να κάνει και ποιο είναι το σωστό...
- Απλώς παλιότερα η «Αυριανή» αποκαλούσε αυτούς τους ειδικούς «κουλτουριαρέους». Τώρα τους αποκαλούν «τεχνοκρατική ελίτ».

Trampology: Οι ομοιότητες της ρητορικής Ελλήνων «αντισυστημικών» πολιτικών με τη ρητορική του Ντόναλντ Τραμπ.

Ναι, ο Κίσινγκερ δεν είπε ποτέ τη φράση «αν θέλεις να υποτάξεις τους Έλληνες πρέπει να αρχίσεις από τον πολιτισμό τους...».
- Και δεν χρειάστηκε να την πει διότι είναι τζάμπα κόπος να μπεις σε τέτοια φασαρία.
- Αφού, όπως αποδείχθηκε, αν θέλεις να υποτάξεις τους Έλληνες αρκεί να περιμένεις να πεθάνει ένας πραξικοπηματίας τους και στη συνέχεια να τους αφήσεις να πλακωθούν μεταξύ τους στο Facebook για το αν επιτρέπεται να τον βρίζουν ή όχι.

Ίσως πρόκειται για απλή σύμπτωση αλλά ο Κώστας Ζουράρις έπαιξε πιάνο στο Μαξίμου ενώ ξημέρωνε η «Παγκόσμια Ημέρα για την Αξιοπρεπή Εργασία»...
- ...και ο Πάνος Καμμένος μίλησε στη Βουλή με τον ιδιόμορφο τρόπο του την «Παγκόσμια Ημέρα Ψυχικής Υγείας».

Η είδηση της εβδομάδας δεν είναι ότι η «παρθένα νύφη τρόμαξε την πρώτη νύχτα του γάμου της από τα προσόντα του άντρα της και τον έδειρε...».
- Η πραγματική είδηση είναι ότι προσπάθησε να τον πνίξει με ένα χνουδωτό αρκουδάκι...
- Διότι το αρκουδάκι για την παρθένα νύφη είναι ό,τι ο μπράβος για τον αρχινονό...

Προς Χρυσηίδα Δημουλίδου: Μήπως τελικά εκείνοι που έφτιαξαν τις λευκές γραμμές στην ελληνική σημαία ήθελαν να καταδείξουν τις γραμμές που άφηναν τα αεροπλάνα που ψέκαζαν στον ουρανό της πατρίδας μας; **Α**

① *Οι οδηγίες του ΙΚΕΑ για την επανασυσπείρωση της βάσης*
② *Με κοινωνικά κουπόνια τα ποτά στο Μαξίμου για να νιώσουν οι βουλευτές κοντά στο λαό*
③ *Ο Πάνος Καμμένος συνεχίζει να κλαίει κάθε φορά που βλέπει τον Αρχιεπίσκοπο Ιερώνυμο*
④ *Σε ποιον έστελνε μηνύματα κατά τη διάρκεια της συζήτησης για τη διαπλοκή ο Νίκος Παππάς;*

η ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ της εβδομάδας

Βασίλης Λεβέντης
«Κύριε Μητσοτάκη, να τα χαίρεστε τα πτυχία σας, αλλά τα πήρατε στο εξωτερικό. Δεν πήγατε σε Ελληνικό Πανεπιστήμιο και ξέρουμε ποιοι πάνε στο εξωτερικό».

Μετάφραση
«Το εξωτερικό είναι ένα εχθρικό μέρος και όποιος πηγαίνει εκεί του ρίχνουν κάτι στο ποτό και ξεκόβει από τους καημούς και τα προβλήματα του λαού μας...»

Δημήτρης Παπαγγελόπουλος
(υφυπουργός Δικαιοσύνης για θέματα διαφθοράς):
«Μολονότι εκτιμώ όσους πορεύονται με τους κανόνες της ψυχρής, θα έλεγα πρωσσικής λογικής, εγώ ακολουθώ πάντα τη φωνή της καρδιάς μου...»

Μετάφραση
«Ποιος τους χέζει μωρέ τους νόμους, τους θεσμούς και τις αποδεικτικές διαδικασίες; Αυτά είναι για τους κρυόκωλους. Όταν η καρδιά σου σού λέει ότι κάτι είναι νόμιμο, τότε είναι νόμιμο. Τέλος!»

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ
Γιατί μετά από κάθε συζήτηση στη Βουλή τα κόμματα βγάζουν ανακοινώσεις θριάμβου όπου μας εξηγούν ότι «ο δικός τους αρχηγός κέρδισε ξεκάθαρα τις εντυπώσεις»; Τόσο ηλίθιους μας θεωρούν ώστε να μην μπορούμε να αντιληφθούμε ούτε κάτι «ξεκάθαρο»;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο2
Ο Καρανίκας έμεινε εκτός συνεδρίου ΣΥΡΙΖΑ επειδή επιμένει να μιλάει για τη Μενεγάκη ή επειδή μιλώντας στο «DownTown» διέπραξε βαρύτατο αντισυριζαϊκό αμάρτημα με το να παραδεχθεί ότι «δουλεύει full time»;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο3
Οι εφημερίδες που δίνουν με ενθουσιασμό οδηγίες για το τι πρέπει να κάνει κάποιος ώστε να εξαγοράσει πλασματικά χρόνια και να βγει στη σύνταξη από τα 55, δεν είναι οι ίδιες που μετά από λίγο αγανακτούν για το πρόβλημα του Ασφαλιστικού Συστήματος και κατηγορούν τους πολιτικούς που το κατέστρεψαν;

Η (ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ) ΑΠΟΡΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ Νο4
Όταν ο Δημήτρης Καμμένος βγάζει στο πόδι μια ανακοίνωση όπου με ιερή αγανάκτηση και γνήσια ορθόδοξη οργή καταγγέλλει «την αφαίρεση του σταυρού από την ελληνική σημαία στα λουκάνικα του Lidl» δεν γελοιοποιεί την ιερότητα και την Ορθοδοξία περισσότερο από αυτούς που υποτίθεται ότι την πολεμούν;

ΘΑ ΕΠΡΕΠΕ ΝΑ ΥΠΑΡΧΕΙ ΜΙΑ ΛΕΞΗ ΓΙΑ...
«Κουφοπορτοβροντία»
Το να απευθύνεις ερώτηση (χωρίς να κοιτάζεις) σε συνάδελφο στο γραφείο που φοράει ακουστικά

CITY **LOVER**

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΦΥΣΣΑ**

Μπες κι εσύ!
www.athensvoice.gr
Ανανεωμένο και πλήρως ενημερωμένο

ΠΟΙΟΣ ΕΙΝΑΙ Ο ΦΩΤΗΣ ΜΑΔΕΣΗΣ;

Πόσες φορές δεν έχω σκεφτεί, θαρρώ μάλιστα ότι το 'χω γράψει κιόλας, ότι το τελευταίο απομεινάρι από κάθε μαγαζί/γραφείο είναι η επιγραφή/ταμπέλα του. Υπάρχουν επιχειρήσεις που έχουν κλείσει από πολλές δεκαετίες, κι όμως ένα τέτοιο χνάρι διατηρείται σε ταμπλό θυρωρείου, σε πόρτα ή στον εξωτερικό τοίχο, κρεμασμένο, κολλημένο ή βιδωμένο, δείχνοντας ότι κάποιος παραγωγός, επαγγελματίας ή έμπορος ήταν εδώ. Θα μπορούσε να φτιαχτεί ένας τέτοιος (φωτογραφικός;) κατάλογος, σαν τμήμα της Ιστορίας αυτής της πόλης, με ταμπέλες από παλιούς ζωγράφους/γιατρούς/λογιστές/καθηγητές/δικηγόρους/εκδότες επαρχιακών εντύπων/μηχανικούς/οδοντοτεχνίτες/δικαστικούς κλητήρες κ.λπ. ή και με σκέτα ονόματα, δίχως καμιά ιδιότητα, ταμπέλες ξεχασμένες σε πολυκατοικίες του Κέντρου, από πολύ μεγαλύτερες επιγραφές εργοστασίων που έχουν κλείσει από καιρό ±μα αυτές βολοδέρνουν μέχρι να τις διαλύσει ο άνεμος, ο ήλιος ή η βροχή (η Νέα Ιωνία, για παράδειγμα, είναι γεμάτη τέτοιες)±, από χνάρια άλλοτε κραταιών εμπορικών καταστημάτων, που θ' αργήσει πολύ να τις διαβρώσει ο χρόνος ή να τις αποκαθηλώσει ο επόμενος χρήστης (ποιος χρήστης, τώρα που τίποτα δε νοικιάζεται;), αρχίζοντας από το «Μινιόν» στη Σατωβριάνδου και καταλήγοντας στο τελευταίο χασάπικο ή βίντεο κλαμπ. Τη φωτογραφία που βλέπετε, απλά ένα παράδειγμα για όλα τα παραπάνω, την τράβηξα αυτό τον Σεπτέμβρη. Ο χρόνος της επιγραφής, σίγουρα πολύ παλιός. Ο τόπος, Βουλγαροκτόνου 14, σχεδόν γωνία με Ιπποκράτους, Νεάπολη Λυκαβηττού. Η υπόκωφη συγκίνηση, μεγάλη. *(Υ.Γ. Όποιος/α τυχόν ξέρει οτιδήποτε για τον κ. Μάδεση, ας μου γράψει).*

ΟΙ ΚΑΙΝΟΥΡΓΙΟΙ ΗΧΟΙ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΙΚΗΣ ΚΑΡΑΚΩΣΤΑ

Η τραγουδίστρια και μουσικός κ. Βασιλική Καρακώστα, μ' ευαίσθητη φωνή, συνολικά ψηλή καλλιέργεια και καλή μουσική παιδεία, έχει βαλθεί ν' ανανεώσει το ελληνικό τραγούδι, συνδυάζοντας με δικό της τρόπο τα πράγματα και με πολύ αξιόλογο αποτέλεσμα (μιλάω ξέροντας, την έχω ακούσει). Αυτό τον καιρό προβάρει εντατικά επιλεγμένα δημοτικά τραγούδια, με τη συνοδεία ενός κουιντέτου εγχόρδων (δύο βιολιά, βιόλα, βιολοντσέλο, κοντραμπάσο, συνεργασία με τη συνθέτρια - ενορχηστώτρια κ. Ελένη Αναγνωστοπούλου) αναμφίβολα ιντριγκαριστικό. Και είμαι βέβαιος ότι το κορίτσι αυτό θα μας ξαναπασχολήσει. «Ίδρυμα Θεοχαράκη», Βασιλίσσης Σοφίας 9 & Μέρλιν, Αθήνα. 20 του Οκτώβρη, ώρα 8.30. Βάλτε το στο πρόγραμμά σας και θα με θυμηθείτε. *Περισσότερα: 2103611206, http://tinyurl.com/jlub3x7.*

ΧΕΙΜΩΝΑΣ ΣΤΗΝ «ΩΡΑΙΑ ΕΛΛΑΔΑ»

Την ίδια μέρα και ώρα αρχίζει το πρόγραμμά του ένας αγαπημένος αθηναϊκός χώρος, η πικιωνικά και καλόγουστα διαμορφωμένη «Ωραία Ελλάδα», με τον υπότιτλο «Κέντρο ελληνικής παράδοσης». Στο γνωστό καφενείο-μεζεδάδικο στο Μοναστηράκι, δίπλα στην Ακρόπολη, 19 χρόνια πριν μου τον έμαθε, σε δύσκολες για μένα συνθήκες, η Μαρία Δ., που τώρα ζει στη Γερμανία (και η οποία, ως εγγενές πλάσμα του Εμπορικού Κέντρου ±ζούσε Χαβρίου±, με είχε πρωτοπάει ή μου ξαναθύμισε τη «Στοά» του Βαγγέλη, το «Νέο Δίπορτο», την «Κλεματαριά» κ.λπ.). Η «Ωραία Ελλάδα» αρχίζει με «Memory Songs» από τη διεθνή σκηνή του κινηματογράφου και του μουσικού θεάτρου (Μάνος Χατζιδάκις, Astor Piazzola, Ariel Ramirez, Agustin Lara, Andrew Lioyd Webber, Kurt Weill, George Gershwin, Henry Mancini), που θα εκτελέσουν η σοπράνο-πιανίστα κ. Άννα Αλεξοπούλου και η πιανίστα κ. Έλενα Λαζαρέτου. Εδώ δεν έχω ακούσει τις πρόβες, αλλά ξέρω τι εστί Άννα Στάικου, που είναι η υπεύθυνη πολιτισμού και ξέρει τι κάνει. Ο χώρος (Μητροπόλεως 59 & Πανδρόσου 36, στοά) θα μας ξαναπασχολήσει. *Περισσότερα: 2103216850 ή στο fb: http://tinyurl.com/jpq33js*

Η «ΣΜΙΛΗ» ΖΕΙ ΚΑΙ ΒΑΣΙΛΕΥΕΙ

Στο κείμενό μου για τον «Ελευθερουδάκη», λίγες βδομάδες πριν (http://tinyurl.com/hvc47f5), κάνοντας μια γενικότερη αναφορά από μνήμης, έβαλα τη «Σμίλη» ανάμεσα στους εκδότες που κλείσανε. Φυσικά η «Σμίλη» ζει και βασιλεύει, την μπέρδεψα στο μυαλό μου με τις εκδόσεις «Scripta», που είχαν όντως κλείσει (ελπίζω πως έστω οι εξ υμών μεσήλικοι/ες με καταλαβαίνετε). Αφού ζητήσω ανυπόκριτα συγγνώμη από τον εκδότη κ. Χρήστο Κουτσιαύτη, επιφυλάσσομαι για περαιτέρω επανόρθωση στο μέλλον. Περισσότερα για τη «Σμίλη» και τα ωραία βιβλία της, ιδίως κλασικές εκδόσεις αλλά όχι μόνο, στη σελίδα της στο *fb: http://tinyurl.com/gogz9pf.* A

→ *d.fyssas@gmail.com*

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΤΗΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗΣ

Αυτός ο χειμώνας θα είναι ακόμα δυσκολότερος

Του **ΝΙΚΟΥ ΓΕΩΡΓΙΑΔΗ**

Αν το πολιτικό οπλοστάσιο του κ. Αλέξη Τσίπρα ήταν αυτό που χρησιμοποίησε κατά τη συζήτηση στη Βουλή περί διαφθοράς, τότε δύναται κανείς ασφαλώς να συμπεράνει πως ο σημερινός πρωθυπουργός επανήλθε στη θέση που δικαιωματικά του ανήκει. Σε αυτήν, δηλαδή, του αριστερού ακτιβιστή ενός κόμματος του 4,5%. Αν η πολιτική επιχειρηματολογία του κ. Κυριάκου Μητσοτάκη εξαντλείται στο περιεχόμενο του πολιτικού λόγου που ακούσαμε την ίδια ημέρα στη Βουλή, τότε δύναται κανείς να καταλήξει στο ασφαλές συμπέρασμα πως το πολιτικό μέλλον της χώρας είναι ήδη ακρωτηριασμένο, λίγους μήνες μετά την ανάδειξή του σε αρχηγό της Νέας Δημοκρατίας.

Την ημέρα που το Βερολίνο και προσωπικά ο κ. Σόιμπλε κατέδειξαν ποιο είναι το αφεντικό στην Ευρώπη, ανοίγοντας εμμέσως τη συζήτηση από τα γερμανικά ΜΜΕ περί ενός επερχόμενου τελικού Grexit με αντάλλαγμα μία γενναία περικοπή του ελληνικού δημόσιου χρέους. Την ώρα που το συνήθως χαμηλών τόνων «Huffington Post» δημοσίευε άρθρο γνώμης περί της διάσωσης της ελληνικής οικονομίας που δεν είναι τίποτε άλλο από έναν «πύργο από τραπουλόχαρτα». Τη στιγμή που το Eurogroup ξεφτίλιζε χωρίς αναστολές τον κ. Ευκλείδη Τσακαλώτο με τη σαλαμοποίηση της υποδόσης (άκουσον). Την περίοδο της ανάδειξης στο σύνολο του ελληνικού εδάφους πολλών εστιών τύπου «Αγίου Παντελεήμονα» με αφορμή το δικαίωμα στην εκπαίδευση των προσφυγόπουλων, διότι ως γνωστόν όπου δεν υφίσταται κράτος εμφανίζεται ο φασισμός. Όταν οι συσχετισμοί και οι πολιτικές εξελίξεις στην Ανατολική Μεσόγειο, στο Κυπριακό αλλά και στις σχέσεις του Ισραήλ και της Αιγύπτου με την Τουρκία περνούν σε νέα φάση με άμεσες επιπτώσεις στη διαμόρφωση μιας νέας πραγματικότητας στην περιοχή. Όταν η γερμανική δεξιά της Άνγκελα Μέρκελ καταρρέει, η γαλλική κεντροαριστερά επίσης, οι ακροδεξιές πτέρυγες σε Γαλλία και Γερμανία ενισχύονται καταλυτικά, η Αμερική διχάζεται και ο Πούτιν κάνει βόλτες στα ισλαμιστικά σοκάκια του Ερντογάν, όταν η Αλβανία βρυχάται με το Τσάμικο Ζήτημα και η ΠΓΔΜ σαρκάζει, αυτή την ώρα επέλεξαν Τσίπρας και Μητσοτάκης να αλληλοσπαραχθούν με πολιτικά επιχειρήματα του 1989, ιστορικές αναφορές στο 1993, με πολιτικό λόγο του 2004 και με κορόνες που παρέπεμπαν στις γνωστές κόντρες Παπανδρέου - Μητσοτάκη του 1985.

Η ΚΟΙΝΩΝΙΑ ΠΟΛΙΤΩΝ ΕΙΣΕΠΡΑΞΕ ΓΙΑ ΑΛΛΗ ΜΙΑ ΦΟΡΑ ΤΟ ΠΕΡΙΦΗΜΟ «ΜΑ ΚΑΙ ΕΣΕΙΣ ΒΑΣΑΝΙΖΑΤΕ ΤΟΥΣ ΜΑΥΡΟΥΣ» ΩΣ ΑΥΘΕΝΤΙΚΟ ΠΟΛΙΤΙΚΟ ΕΠΙΧΕΙΡΗΜΑ ΣΤΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΗ ΔΙΑΦΘΟΡΑ

Δικαιολογημένα λοιπόν ο Άδωνις Γεωργιάδης ήταν πανευτυχής από την κοινοβουλευτική απόδοση του αρχηγού του, αφού ο κ. Κυριάκος Μητσοτάκης υιοθέτησε μέρος της φιλοσοφίας του Αδώνιδος που θέλει τον έλληνα πολίτη καταναλωτή πολεμικής ρητορικής και ουχί συνεταίρο πολιτικής σκέψης.

Δικαιολογημένη και η ευτυχία του κ. Νίκου Παππά όστις είδε τον αρχηγό του να υιοθετεί τον πολιτικό λόγο ενός αριστεριστή καταληψία, διαμορφωμένο έτσι ώστε να ικανοποιεί (και να αυτοϊκανοποιεί) το εσωτερικό ακροατήριο μιας Κουμουνδούρου παραμονές συνεδρίου, αλλά και σε εμφανή σύγχυση αν όχι σε απόγνωση.

Με αυτά τα πολιτικά δεδομένα η ελληνική πολιτική πραγματικότητα εμφανίζεται ανήμπορη, σχεδόν παθολογικά ανίκανη, να αντιληφθεί πως από τις αρχές Νοεμβρίου του 2016 έως τα τέλη Σεπτεμβρίου του 2017 η διεθνής κατάσταση αλλά και οι πολιτικοί συσχετισμοί που θα προκύψουν από τις εκλογές στις ΗΠΑ, αυτές στη Γαλλία και εκείνες στη Γερμανία, θα διαμορφώσουν, ανεξαρτήτως τεχνασμάτων και συγκυριακών ή όχι νικητών, ένα νέο χάρτη στη Δύση με άγνωστες παραμέτρους και κυρίως ανεξερεύνητες δυναμικές.

Η πρόγευση δόθηκε στην Ουάσινγκτον, όπου ο κ. Σόιμπλε έδειξε την οδοντοστοιχία του στο ΔΝΤ ενώ καταρρέει η πολιτική προϊσταμένη του στις δημοσκοπήσεις, την ώρα που οι πάντες στον Λευκό Οίκο γνωρίζουν πως η επόμενη ημέρα στις ΗΠΑ, με Χίλαρι (όπως φαίνεται προς στιγμήν) ή Τραμπ, δεν θα έχει καμία σχέση με την περίοδο Ομπάμα. Στο Παρίσι ο κ. Σαρκοζί προτείνει φιέστες τύπου Σούπερ Μάρκετ αλλά καταρρέει παρά ταύτα στις δημοσκοπήσεις, ενώ ο κ. Ολάντ δεν καταφέρνει να πείσει ούτε καν το σκληρό πυρήνα των σοσιαλιστών, όταν ο πολύς κ. Μακρόν προτιμά μία καμπάνια τύπου Madisson Street παρά μία πολιτική ομιλία στα πτωχοποιημένα προάστια των γαλλικών πόλεων. Σε αυτή την πολιτική ζούγκλα θα κινηθεί η Αθήνα την επόμενη περίοδο χωρίς να έχει διευθετήσει ούτε μία από τις πολιτικές και θεσμικές εκκρεμότητές της.

Η πολιτική απόδοση λοιπόν των κ.κ. Τσίπρα και Μητσοτάκη δεν μετριέται με όρους εσωτερικής πολιτικής κατανάλωσης ούτε με όρους ορέξεων ενός εσωτερικού κομματικού ακροατηρίου. Μετριέται με όρους συνειδητοποίησης πως από το 2010 έως το 2016 τίποτε εκτός της απόλυτης πτωχοποίησης της κοινωνίας δεν συνετελέσθη ώστε το όχημα Ελλάς να είναι σε θέση να κινηθεί με σχετική ασφαλή σταθερότητα κατά την επόμενη περίοδο. Η εικόνα της αποσύνθεσης των θεσμών, της πρωτοφανούς εικόνας που δημοσιοποιείται από τα άδυτα της δικαστικής εξουσίας, της οργανικής ανεπάρκειας της ελληνικής επιχειρηματικότητας, της παθογενούς εμμονής των αρμοδίων στον απόλυτο ευνουχισμό της Παιδείας, αυτή είναι λοιπόν η αντικειμενική εικόνα την οποία λογικά θα έπρεπε να αναλύσουν και να προτείνουν τρόπους διαχείρισης οι δύο νέοι σε ηλικία πολιτικοί πρωταγωνιστές. Δεν τα κατάφεραν. Μία απλή, ετήσια έκθεση της Διεθνούς Διαφάνειας θα ήταν αρκετή για να περιγράψει την παθογένεια της σύγχρονης πολιτικής πραγματικότητας. Έπρεπε η κοινωνία πολιτών (πού είναι άραγε αυτή) να εισπράξει για άλλη μία φορά το περίφημο «μα και εσείς βασανίζατε τους Μαύρους» ως αυθεντικό πολιτικό επιχείρημα στη συζήτηση για τη διαφθορά. Όσο για τα ονόματα που ακούστηκαν; Μα φιγουράρουν καθημερινά στις φυλλάδες, τα περιοδικάκια και τις ιστοσελίδες κοινωνικού αυτοψεκασμού στο διαδίκτυο. Το life style είχε όντως προνομιακή μεταχείριση σε αυτή την κουβέντα.

Οσονούπω διεξάγεται το συνέδριο του ΣΥΡΙΖΑ με βασική ατζέντα για το μέλλον την πάταξη της διαφθοράς της περιόδου 1989-2009. Στα έδρανα της αντιπολίτευσης, ο κ. Άδωνις Γεωργιάδης προετοιμάζει την πολιτική αντεπίθεση της ΝΔ με βασική ατζέντα την πάταξη της αριστερής διαφθοράς 2015-2017. Στη μέση μία κοινωνία που είναι πλέον ώριμη να «χωνέψει» κάθε θεωρία συνωμοσίας του κ. Πάνου Καμμένου που αφορά την περίοδο 1981- 1993 και κάποιες συνιστώσες του σκανδάλου SIEMENS από το 1996 έως το 2003. Αυτός ο χειμώνας θα είναι ακόμη δυσκολότερος. Η λάσπη θα μας φθάσει στον αυχένα, μπορεί να σκεπάσει και τους μυωπικούς άλλωστε οφθαλμούς μας. Μέχρι την επόμενη άνοιξη θα μετράμε «Άγιους Παντελεήμονες» στη Λέσβο, τη Φιλιππιάδα, τη Θεσσαλονίκη, το Ωραιόκαστρο, την Πρέβεζα και στις άλλες προοδευτικές τοπικές κοινωνίες της επικράτειας, όπου μελανοχίτωνες γονείς, προς Θεού όχι φασίστες, θα φοβούνται τάχα μου πως τα παιδιά τους θα κολλήσουν ασθένειες από τα προσφυγόπουλα. Εκεί θα εξαντλείται και ο πολιτικός διάλογος στην κοινωνία για το μέλλον του τόπου. Δεν πειράζει, το νέο τηλεοπτικό τοπίο θα έχει ήδη ποδοσφαιροποιήσει ανεπιστρεπτί τις καφετέριες, τα καφενεία και τις ταβέρνες της σύγχρονης ελληνικής καθημερινότητας. **Α**

Εκπαίδευση, όπως παίδεμα

Του **ΛΕΩΝΙΔΑ ΚΑΣΤΑΝΑ**

Η εκπαίδευση είναι παίδεμα. Θέλει αφοσίωση και συνεχή προσπάθεια. Ξενύχτι. Η εκπαίδευση σε υψηλό επίπεδο θέλει και ταλέντο και ιδιαίτερες πνευματικές ικανότητες. Δεν μπορεί ο καθένας να γίνει γιατρός ή μηχανολόγος, πράγμα που εδώ στην Ελλάδα το αμφισβητούμε. Όλοι και όλες μπορούν, αρκεί να αλλάξει το σύστημα... Να γίνει φιλολαϊκό.

Εμείς οι δάσκαλοι, όλοι με υψηλές δόσεις ναρκισσισμού, νομίζουμε πως αν τα πούμε σωστά και όμορφα οι μαθητές τα κατάλαβαν, τα έμαθαν και μπορούν προχωρήσουν παρακάτω. Αρκεί να διαθέτουν ένα μέσης γλωσσικής και μαθηματικολογικής ευφυΐας επίπεδο. Οι γονείς τους πάλι πιστεύουν ότι, αν τα παιδιά τους δεν μαθαίνουν, φταίει ο δάσκαλος που δεν τα εξηγεί σωστά και τρέχουν στα φροντιστήρια και τα βοηθήματα. Η πολιτική νομενκλατούρα διατείνεται ότι φταίει τα σύστημα των άλλων και όταν η δική της κάστα έρθει στην εξουσία θα τα αλλάξει όλα προς το καλύτερο. Όλοι μαζί συμφωνούν ότι τα παιδιά μας κουράζονται υπερβολικά, κουβαλάνε την ασήκωτη τσάντα, η ύλη είναι μεγάλη και οι εξετάσεις εξοντωτικές. Γιατί μπορείς να μάθεις μόνο αν σου σερβίρουν τη γνώση ως παιχνίδι, δηλαδή αν σε εξαπατήσουν.

Εδώ να θυμίσουμε ότι όλες οι απόπειρες να κάνουμε εκπαίδευση σε χαλαρό στιλ και έξω από την τάξη, με προγράμματα, εργασίες, project, ευέλικτες ζώνες, λίγα πράγματα πέτυχαν. Γρήγορα μετατράπηκαν σε βαρετές χαοτικές διαδικασίες ή σε παιδικές χαρές και διευθετήσεις ωραρίου. Γιατί; Διότι κανένας, ούτε ο δάσκαλος ούτε οι μαθητές πίστεψαν ποτέ ότι με αυτό τον τρόπο θα παραχθεί ουσιαστική γνώση. Γιατί ο τρόπος αυτός θέλει ακόμα μεγαλύτερη σοβαρότητα και προσπάθεια για να δώσει αποτελέσματα.

Όλες οι εγχώριες θεωρίες αντιλαμβάνονται τα παιδιά και κυρίως τους εφήβους ως άβουλα όντα που οι ενήλικες μπορούν να τα χειραγωγήσουν προς τη «σωστή» κατεύθυνση. Για τη σχολική αποτυχία ευθύνονται όλοι οι άλλοι εκτός από τα ίδια τα υποκείμενα της εκπαίδευσης, τους μαθητές και τις μαθήτριες. Οι οποίοι μέσα από πολύπλοκες διαδικασίες που εξελίσσονται καθημερινά στις ψυχές και τα μυαλά τους επιλέγουν ή δεν επιλέγουν, μπορούν ή δεν μπορούν να μάθουν κάτι. Το σχολείο δεν μπορεί, αλλά και δεν θέλει, να μάθει το είδος της ευφυΐας που διαθέτει το κάθε παιδί (υπάρχουν 7 κατά H. Gardner) και να το αξιοποιήσει. Όχι πως θα μπορούσε άλλωστε, ακόμα και αν το μάθαινε.

Η υπόθεση εκπαίδευση είναι κυρίως προσωπική υπόθεση. Η διδασκαλία, τα πολυμέσα, το σχολικό εγχειρίδιο είναι αφορμές για να βυθιστεί ο μαθητής στην άβυσσο της γνώσης και να βρει τα δικά του μονοπάτια στην κατεύθυνση που αυτός επιθυμεί και κυρίως μπορεί. Κάποιες και κάποιοι δεν θα μάθουν ποτέ τίποτα ιδιαίτερο και δεν φταίει μόνο το σύστημα που δεν ανακάλυψε τις ιδιαίτερες ικανότητές τους. Μπορεί και να μην είχαν. Μπορούν να γίνουν θαυμάσιοι γονείς ή πολύ καλοί οδηγοί λεωφορείου.

Η ελληνική εκπαίδευση μπορεί να έχει προβλήματα, δομής, εγκαταστάσεων, προσωπικού, βοηθημάτων κ.λπ. Σε όλες τις χώρες της Ευρώπης η κατάσταση είναι πάνω κάτω η ίδια, για να μη νομίζουμε ότι τα παιδιά μας βαρύνονται με υπερβολικά πολλά πράγματα. Αν υπάρχει όμως ένα που τη χαρακτηρίζει είναι η έλλειψη σοβαρής αξιολόγησης. Αυτή είναι η βόμβα που μας έχει τσακίσει τα θεμέλια. Το σοβαρότερο και ωφελιμότερο στάδιο της εκπαιδευτικής διαδικασίας είναι η στιγμή που ο μαθητής βρίσκεται μπροστά σε μια λευκή κόλλα χαρτί και ένα χρονόμετρο και πρέπει να αποδείξει τι έμαθε. Όχι στο δάσκαλο. Στον εαυτό του. Να αναπτύξει τις ιδέες του με τη βοήθεια του γραπτού λόγου, να σκεφτεί, να θυμηθεί, να επινοήσει, να λύσει, να εκνευριστεί, να κυριαρχήσει, αλλού να πετύχει αλλού να αποτύχει, να μάθει, όχι απλά το αντικείμενο, αλλά τον εαυτό του.

Στη χώρα που μισεί την αυτογνωσία, στη χώρα που μισεί την κάθε είδους αξιολόγηση, παλεύουμε χρόνια τώρα να εξευτελίσουμε κάθε είδος εξέτασης. Ακόμα και την εξέταση οδήγησης αυτοκινήτου. Στο σχολείο το έχουμε καταφέρει σε μεγάλο βαθμό. Οι πανελλαδικές μόνο μας αντιστέκονται, αλλά πού θα πάει, κάποια στιγμή θα τελειώσουν και αυτές. Η κατάργηση της μελέτης, η ακύρωση της προσπάθειας, η υποβάθμιση της προσωπικής ευθύνης είναι στόχος μεγάλου μέρους της κοινωνίας, που βρήκε επιτέλους τους κατάλληλους κυβερνήτες για να τις νομοθετήσουν. **Α**

Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι σαν το παλιό θέατρο «Αλίκη»

Της **ΛΙΝΑΣ ΠΑΠΑΔΑΚΗ**

Το παλιό θέατρο «Αλίκη» ανέβαζε πολλές παραστάσεις, όλες υπερπαραγωγές, αλλά το βασικό του γεγονός ήταν η πρωταγωνίστριά του. Δεκάδες ζεν πρεμιέ, καρατερίστες και κομπάρσοι έπαιζαν σε δεκάδες διαφορετικά έργα επί πολλά χρόνια γράφοντας μια μικρή θεατρική ιστορία, αλλά αυτή δεν θα είχε γραφεί ποτέ αν δεν υπήρχε η αφορμή, δηλαδή η Αλίκη Βουγιουκλάκη.

Σήμερα ζούμε την εποχή του θεάτρου «Αλέξης». Θυμηθείτε πόσα πολλά διαφορετικά έργα ανέβηκαν και κατέβηκαν στα λίγα αυτά χρόνια και πόσους ετερόκλητους συντελεστές των παραστάσεων γνωρίσαμε σε αυτή τη στέγη, που τώρα τους έχει καταπιεί η λήθη. Ποια ήταν η συγκολλητική ουσία αυτής της μεγάλης ποικιλίας και εναλλαγής ρόλων, πρωταγωνιστών, σεναρίων, που το κάνει να μοιάζει σαν αυτοτελής ιστορία; Το λαμπερό, αρυτίδωτο κεντρικό πρόσωπο, ο Αλέξης Τσίπρας.

Η αρχή έγινε με το πολεμικό έργο «Καισαριανή». Πρωταγωνιστής, φυσικά, ο Αλέξης. Σε βασικούς ρόλους Ζωή Κωνσταντοπούλου και Μανώλης Γλέζος. Το σενάριο λίγο πολύ ήθελε τον ΣΥΡΙΖΑ να αποτελεί τη συνέχεια της Εθνικής Αντίστασης και της ηττημένης αριστεράς του εμφυλίου, που μετά από 70 χρόνια δικαιώνονται και βάζουν τους Γερμανούς να πληρώσουν κατοχικό δάνειο και αποζημιώσεις. Κατέβηκε λόγω χαμηλής προσέλευσης – οι συμπρωταγωνιστές παίζουν τώρα σε συνοικιακά θέατρα.

Μετά ανέβηκε το έργο «Νομισματικοπείο», επιθεώρηση αγνώστου συγγραφέως. Πρωταγωνιστής φυσικά ο Αλέξης. Σε βασικούς ρόλους Λαφαζάνης, Λεωτσάκος, Στρατούλης. Ο Μηλιός δήλωσε μάλλον «ασθένεια» και αντικαταστάθηκε (τους θυμάστε όλους αυτούς;). Το σενάριο ήθελε την αριστερή κυβέρνηση να κάνει ντου στον Χολαργό και να απαλλοτριώνει τα ευρώ. Προσέλευση 2%, οι συντελεστές σήμερα παίζουν σε παραστάσεις δρόμου.

Στη συνέχεια ανέβηκε το κωμειδύλλιο «Τα ατίθασα πουκάμισα». Πρωταγωνιστής, φυσικά, ο Αλέξης. Συμπρωταγωνιστής και ενδυματολόγος ο Γιάνης. Το σενάριο προέβλεπε να τρελάνουμε την Οικουμένη για να μας χαρίσει τα λεφτά που της χρωστάμε. Η παράσταση ήταν υπέροχη, σημείωσε διεθνή επιτυχία, αλλά κατέβηκε γιατί ήταν πολύ ακριβή παραγωγή (80 περίπου δις).

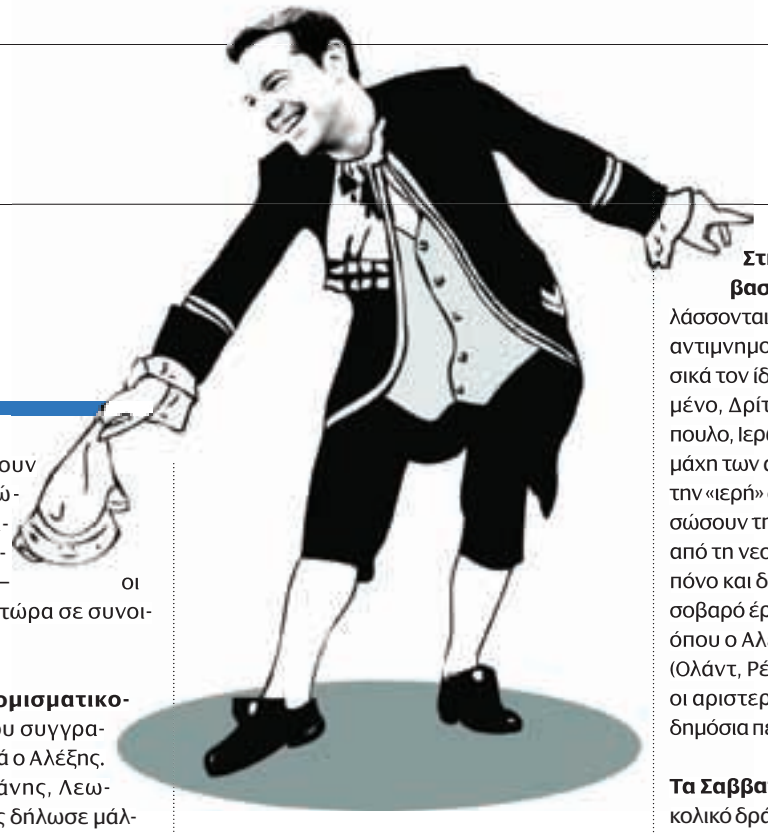

Μετά ανέβηκε το ψυχόδραμα «Δημοψήφισμα» με τους ίδιους πρωταγωνιστές αλλά τώρα το σενάριο προέβλεπε να τρελάνουμε του Έλληνες. Το έργο ήταν φιλόδοξο, όμως οι θεατές δεν κατάλαβαν το βαθύτερο νόημά του. Ο Γιάνης αντικαταστάθηκε από τον Ευκλείδη, ούτε κι αυτό βοήθησε την παράσταση. Τώρα ο ζεν πρεμιέ κάνει σποραδικές εμφανίσεις guest star.

Στη συνέχεια ανέβηκε το θρίλερ «17 ώρες». Χιτσκοκικής επιρροής, το σενάριο ήθελε τον ήρωά μας Αλέξη να μάχεται μόνος του εναντίον του ρολογιού του και να βγαίνει νικητής. Δυστυχώς έχασε από όλους τους άλλους και το έργο έκανε καριέρα μόνο στα φεστιβάλ της νεολαίας ΣΥΡΙΖΑ.

Στη φετινή σεζόν ο θιασάρχης ανέβασε δύο έργα ταυτοχρόνως που εναλλάσσονται. Τρίτη - Πέμπτη παίζεται το δράμα «Το αντιμνημονιακό αγόρι», με πρωταγωνιστή φυσικά τον ίδιο και συμπρωταγωνιστές τους Καμμένο, Δρίτσα, Κατρούγκαλο, Σπίρτζη, Παυλόπουλο, Ιερώνυμο. Το σενάριο προβλέπει ηρωική μάχη των αριστερών αγωνιστών που, παρέα με την «ιερή» δεξιά, ορθώνουν τα στήθη τους για να σώσουν τη δημόσια περιουσία και τις συντάξεις από τη νεοφιλελεύθερη λαίλαπα, και έχει πολύ πόνο και δάκρυ. Δευτέρα - Τετάρτη παίζεται το σοβαρό έργο «Ευρωπαίος Σοσιαλδημοκράτης», όπου ο Αλέξης πλαισιώνεται από διεθνές καστ (Ολάντ, Ρέντζι και άλλους) – στο σενάριο εδώ οι αριστεροί αγωνιστές χάνουν τη μάχη για τη δημόσια περιουσία και τις συντάξεις.

Τα Σαββατοκύριακα έπαιξε για λίγο το βουκολικό δράμα «Τηλεοπτικές άδειες» με συμπρωταγωνιστές Παππά και Σπίρτζη αλλά κατέβηκε λόγω κωλύματος ενός βασικού καρατερίστα.

Θέλω να πω, τι θα ήταν ο ΣΥΡΙΖΑ χωρίς τον πρωταγωνιστή του; Ποιος θυμάται σήμερα τα παλιά σενάρια, τις παλιές παραστάσεις και τις παλιές αγάπες – ποιος θα θυμάται σε λίγο καιρό τα σημερινά; Η καλλιτεχνική του ιστορία περιστρέφεται γύρω από ένα και μόνο πρόσωπο που η λάμψη του είναι ζωτική συνθήκη επιβίωσης όλου του θιάσου. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα υπάρχει όσο το θέατρο «Αλέξης» κάνει εισιτήρια, όσο ο λαοφιλής πρωταγωνιστής διατηρεί τη λάμψη του στον κόσμο, όσο το χαμόγελο του ήρωά τους γοητεύει τα πλήθη. Και αν κάτι πρέπει να τους ανησυχεί είναι ότι στην εικόνα του έχουν φανεί οι πρώτες ρυτίδες. **A**

Έχετε 255 εκατομμύρια λόγους να ντρέπεστε

Η ανακεφαλαιοποίηση του ΣΥΡΙΖΑ

Του **ΓΙΩΡΓΟΥ ΣΙΑΚΑΝΤΑΡΗ**

Ποτέ δεν φανταζόμουν ότι θα υπάρχει πολιτικό κόμμα το οποίο ομνύει στη ριζοσπαστική Αριστερά, αλλά και επιστήμονες που το στηρίζουν οι οποίοι θα επικαλούνταν οικονομικούς και μόνο λόγους για να νομιμοποιήσουν μια πολιτική που είναι σε πλήρη ρήξη με τις όποιες, υποτίθεται ή δεν υποτίθεται, αρχές πρεσβεύει η Αριστερά. Ο καθηγητής κ. Γ. Δρόσος αναφερόμενος στις πολιτικές που άσκησε η κυβέρνηση σχετικά με το θέμα των τηλεοπτικών αδειών δήλωσε: «Δεν αισθάνομαι καθόλου μόνος, έχω 255 εκατομμύρια λόγους (σ.σ. όσο και το συνολικό τίμημα των αδειών) να είμαι χαρούμενος και είμαι!».

Έτσι λοιπόν τώρα ξέρουμε. Το «πέπλο άγνοιας» που κάλυπτε το ψέμα που έγινε αυταπάτη και την αυταπάτη που έγινε εμμονή με την εξουσία δεν ήταν τίποτα άλλο από το οικονομικό τίμημα που καλούνται να πληρώσουν τα παλιά και τα νέα «βοθροκάναλα» για να πάρουν την άδειά τους. Να λοιπόν που εκτός από τις τράπεζες ανακεφαλοποιούνται και τα κόμματα και μάλιστα τα αριστερά κόμματα. Φρίντμαν - Μαρξ: 255.000.000 - 0.

Κύριοι και κυρίες του ΣΥΡΙΖΑ, θέτοντας ως υπέρτατο κριτήριο για την εφαρμογή μιας πολιτικής τα χρήματα, το τερματίσατε. Ακόμη και ο Μίλτον Φρίντμαν θα σας έλεγε: «Ρε σύντροφοι, δεν είπαμε και έτσι, δεν είναι μόνο το οικονομικό κριτήριο που χαρακτηρίζει μια πολιτική επιτυχημένη».

Επιτυχημένη πολιτική βεβαίως ως σχήμα λόγου, γιατί αν η κυβέρνηση έδινε 10 άδειες, για παράδειγμα, θα μπορούσε να έχει μερικά εκατομμύρια περισσότερους λόγους να είναι χαρούμενη.

Θα είχε όμως ένα λόγο, μα τι λόγο, να είναι δυστυχισμένη. Δέκα κανάλια σημαίνει μεγαλύτερος πλουραλισμός και αυτό δεν το θέλει αυτή η κυβέρνηση. Μια κυβέρνηση που πρεσβεύει ότι η κυβερνητική εξουσία πρέπει να κατισχύει των πάγιων νόμων και κανόνων. Μια κυβέρνηση που θέλει να είναι όχι μόνο κυβέρνηση, αλλά όλη η εξουσία, και γι' αυτό καταργεί την αρχή της αλληλεξάρτησης ή της διάκρισης των εξουσιών. Στο ολιστικό-δεσποτικό μοντέλο (Μοντεσκιέ) αυτό και όχι απλά ο εθνολαϊκισμός χαρακτηρίζει τον αριστερό (χωρίς εισαγωγικά βεβαίως-βεβαίως) ΣΥΡΙΖΑ, ο οποίος για να διατηρήσει ο ηγεμών την εξουσία του ιδιοποιείται όλες τις εξουσίες.

Αντιμετωπίζω με θυμηδία τις απόψεις όσων επιχειρηματολογούν με τη λογική «ο ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι Αριστερά». Στον ίδιο βαθμό για πλάκα είναι και αυτές οι απόψεις «επιφανών» στοχαστών της δεκάρας που όταν μιλούν για Αριστερά εννοούν Στάλιν και «μαύρο κομμουνισμό» και τίποτα άλλο. Οι πρώτοι φαντάζονται πως η Αριστερά είναι ένας αναμάρτητος επίγειος άγγελος. Αν αμαρτάνει, τότε δεν είναι άγγελος ή δεν είναι Αριστερά. Ανοησίες. Και στην Αριστερά, όπως και στη Δεξιά, υπάρχει διαφθορά και διεφθαρμένοι, αυταρχισμός και αντιδημοκράτες. Το «δεν είναι αυτό Αριστερά» είναι ηθικολογία, αλλά μόνο η ηθικολογία δεν είναι Αριστερά. Ο ΣΥΡΙΖΑ είναι Αριστερά με ισχυρές δόσεις αυταρχισμού και διαφθοράς, αλλά εκ των πραγμάτων είναι και μια Αριστερά που εφαρμόζει για πρώτη φορά στη χώρα νεοφιλελεύθερες πολιτικές.

ΜΕ ΤΑ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΑ ΜΕΤΡΑ ΕΧΟΥΜΕ ΓΙΑ ΠΡΩΤΗ ΦΟΡΑ ΑΡΙΣΤΕΡΑ ΠΟΥ ΕΦΑΡΜΟΖΕΙ ΓΝΗΣΙΕΣ, ΑΝΕΦΑΡΜΟΣΤΕΣ ΜΕΧΡΙ ΣΗΜΕΡΑ, ΝΕΟΦΙΛΕΛΕΥΘΕΡΕΣ ΠΟΛΙΤΙΚΕΣ

Οι δεύτεροι στην εποχή της Χρυσής Αυγής και της Λεπέν ενδιαφέρονται μόνο για τον Στάλιν και τον «μαύρο κομμουνισμό». Ο ΣΥΡΙΖΑ διαμορφώνει αντιαριστερά σύνδρομα και αυτό είναι επικίνδυνο ακόμη και για τη Δεξιά. Μόνο η Ακροδεξιά τρίβει τα χέρια της. Οι θιασώτες της απλοϊκής θεωρίας της ταύτισης των άκρων και του «μαύρου κομμουνισμού» διαμορφώνουν συνειδήσεις φανατικών οι οποίοι φυσικά και δεν είναι φιλελεύθεροι. Γιατί εκτός από τον «κόκκινο φασισμό» υπάρχει και ο «μαύρος κομμουνισμός» της Ακροδεξιάς. Πώς να το κάνουμε, δεν είναι όλα Facebook και like.

Με τα τελευταία όμως κυβερνητικά μέτρα έχουμε στη χώρα για πρώτη φορά Αριστερά που εφαρμόζει γνήσιες, ανεφάρμοστες μέχρι σήμερα, νεοφιλελεύθερες πολιτικές. Μην πάτε μακριά για να το δείτε αυτό. Κοιτάξτε τη Γενική Γραμματεία Εσόδων που ως μοναδικό κριτήριο για τη βιωσιμότητα μιας επιχείρησης θα έχει τα χρέη της και όχι το χαρακτήρα, τον αριθμό των απασχολούμενων και τη μελλοντική απόδοσή της, κοιτάξτε τη διαχείριση των κόκκινων δανείων και τον έλεγχο των δημόσιων επιχειρήσεων και οργανισμών από το υπερ-ταμείο. Τότε θα καταλάβετε γιατί έχουμε για πρώτη φορά νεοφιλελευθερισμό. Κάποιοι, αντί να βρίζουν τον κ. Τσίπρα, θα έπρεπε ήδη να τον είχαν κάνει θεό.

Ο ΣΥΡΙΖΑ του κ. Τσίπρα μπήκε στο υαλοπωλείο της Ευρώπης σαν αμόρφωτος και απαίδευτος στο διάλογο ταύρος και αντί να αναζητήσει μια ανακαίνισή του βάλθηκε να κάνει ό,τι μπορεί να κάνει η φύση του. Να καταστρέφει. Οι επιθετικές πολιτικές κατά των εταίρων που ακολούθησε, ήταν λογικό να οδηγήσουν στον «υπαρκτό νεοφιλελευθερισμό» και όχι στο δημοκρατικό σοσιαλισμό του κ. Μπαλτά. Απ' όσο μάλιστα θυμάμαι, όταν ο Νίκος Πουλαντζάς έγραφε ότι ο σοσιαλισμός θα είναι δημοκρατικός ή δεν θα υπάρχει, ο κ. Μπαλτάς στην αρθρογραφία του δεν ήταν και από τους πιο θερμούς υποστηρικτές του.

Ας είναι. Τόσοι είναι, τόσα κάνουν. Τι φταίνε όμως η κοινωνία και οι πολίτες; Αυτό είναι το σημερινό αμλετικό ερώτημα. **A**

Μια ανοιχτόκαρδη κουβέντα με τον πιο αγαπητό Έλληνα γελοιογράφο

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ** *(panikoval500@gmail.com)*
Φωτό: **ΤΑΣΟΣ ΒΡΕΤΤΟΣ**

Ο ΑΞΙΑΓΑΠΗΤΟΣ ΚΥΡΙΟΣ ΚΥΡΙΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

Στο σπίτι παίρναμε «Τα Νέα» και την «Ελευθεροτυπία». Την «Ελευθεροτυπία» την άρπαζα πρώτος εγώ, την άπλωνα ωραία, στρωτά στο χαλί, να μη τσαλακώνεται, και τη διάβαζα, την ξεκοκάλιζα. Τα Σάββατα ιδιαίτερα, όταν είχα να απολαύσω τον ολοσέλιδο ΚΥΡ. Ένα σεντόνι με πανέξυπνο χιούμορ, με τα μικρά μίνιμαλ σχεδιασμένα ανθρωπάκια του που κυκλοφορούσαν στην Αθήνα με φόντο την Ακρόπολη, σε πάρκα, πλατείες, σπίτια, όλα ζωγραφισμένα ολοκάθαρα και απλά. Χωρίς σκιές και λεπτομέρειες. Μία ανθοστήλη εδώ, ένα λαμπατέρ εκεί. Ανθρωπάκια Έλληνες, απλός λαός, με τα ολοστρόγγυλα ορθάνοιχτα μάτια τους, σαν να απορούν μονίμως με όλα όσα συμβαίνουν. Μίνιμαλ και οι ατάκες τους. Μια φράση που χτύπαγε στόχο και πυροδοτούσε το γέλιο της έκπληξης, της ευχαρίστησης, της γλυκιάς εκδίκησης προς το κατεστημένο – έτσι όπως το καυτηρίαζε ο ΚΥΡ.

ΚΥΡ, Γιάννης Κυριακόπουλος. Ο χαμογελαστός κύριος που εμφανιζόταν πάντα στις φωτογραφίες φορώντας τα γυαλιά του και κρατώντας την πίπα του. Δημοφιλής και αποδεκτός παντού γιατί η σάτιρά του ήταν πάντα έξυπνη και διακριτική, δαιμόνια αληθινή χωρίς να γίνεται χυδαία ή άγαρμπη. Τα σκίτσα του καταγράφουν καθημερινά την ελληνική πραγματικότητα εδώ και 50τόσα χρόνια. Μια καθημερινή συνήθεια που, στο τέλος της κάθε χρονιάς, έρχεται πακέτο σε ένα λεύκωμα όπου είναι συγκεντρωμένα όλα τα σκίτσα. Κλασική παράδοση χριστουγεννιάτικου, και πάντα ευπρόσδεκτου, δώρου: σου πήρα το λεύκωμα του ΚΥΡ.

Το φετινό λεύκωμα που ετοιμάζει πυρετωδώς για τις εκδόσεις Διόπτρα, έχει τίτλο «Πρώτη φορά πουθενά». Ο ΚΥΡ δεν εμφανίζεται πια σε καμιά εφημερίδα, το χαρτί έδωσε τη θέση του στα πίξελς. Σήμερα, ο ΚΥΡ έρχεται ηλεκτρονικά στο email μας καθημερινά, χαρίζοντάς μας την πιο χαμογελαστή καλημέρα. Η πρόσβαση του κόσμου μέσω internet είναι πολύ μεγαλύτερη, τον εκπλήσσει και τον ίδιο πόσοι είναι συνδρομητές -δωρεάν- στην ιστοσελίδα του. Συνεχίζει να καταγράφει την ελληνική σύγχρονη ιστορία, το χιούμορ του είναι αειθαλές και αστραπιαίο, η πίπα μόνο αντικαταστάθηκε από ένα ηλεκτρονικό τσιγάρο και στη συλλογή του πρόσθεσε άλλη μία αναγνώριση δίπλα στα διεθνή βραβεία: πριν λίγες μέρες, στο Προεδρικό Μέγαρο, ο ΚΥΡ βραβεύτηκε από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας κ. Παυλόπουλο με το παράσημο του Χρυσού Σταυρού του Τάγματος του Φοίνικος. Τιμή που απονέμεται σε Έλληνες πολίτες που υπερέχουν στις τέχνες και τη λογοτεχνία, την επιστήμη, τη δημόσια διαχείριση, τη ναυτιλία, το εμπόριο και τη βιομηχανία. Μπροστά σε αυτή την επισημότητα, ο ΚΥΡ παρέμεινε ο ίδιος, αγαπημένος μας γελοιογράφος: έκανε δώρο στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας ένα σκίτσο που γράφει «Στο τέλος, σε φιλική ατμόσφαιρα, ο ΚΥΡ είπε στον Πρόεδρο… "Δεν είναι οξύμωρο, σε μια χώρα ανέργων, ο Πρόεδρος της Δημοκρατίας, να λέγεται ΠΡΟΚΟΠΗΣ;…"».

Ο κύριος Κυριακόπουλος ζει σε ένα περιβάλλον γεμάτο αγάπη. Έχει αποκτήσει το πρώτο του εγγόνι, «Γιάννης Κυριακόπουλος κι αυτός» λέει με τεράστιο χαμόγελο. Η σύντροφός του, η γνωστή δημοσιογράφος Εύη Κυριακοπούλου, είναι μία κομψή, ευγενική παρουσία που του υπενθυμίζει τρυφερά κάτι για τη συνέχεια της ημέρας και αποσύρεται. Ο κύριος Γιάννης κάθεται στο γραφείο με τα πενάκια του, τις λευκές κόλλες χαρτί και αραδιασμένα τα μικρά αξεσουάρ του σκιτσογράφου μπροστά του. Όλα είναι απλά, στρωτά και συντονισμένα στο πηγαίο του χιούμορ. Από πίσω του, η «πολυτιμότερη συλλογή του», όπως τη χαρακτηρίζει ο ίδιος: ένας ολόκληρος τοίχος γεμάτος από πορτρέτα του που του έχουν σχεδιάσει άλλοι διάσημοι σκιτσογράφοι, Έλληνες και ξένοι. «…Ο Μποστ… ο Καλαϊτζής… ο Αργυράκης… ο Ιωάννου… ο Αρχέλαος… ο Παυλίδης… ο Κώστας ο Μητρόπουλος… ο Αλέκος Φασιανός… ο Στάθης… αυτό είναι του Plantu από τη "Le Monde"… κι εκεί στην άκρη το πιο πολύτιμο, του Wolinski που σκοτώσανε στο Παρίσι…»
Όλοι αγαπούν τον ΚΥΡ. Αλλά κατά κάποιο τρόπο, μοιάζει σαν να τον βρήκαμε έτσι, έτοιμο, έναν αιώνια φρέσκο, χιουμορίστα φίλο. Πώς ήταν πριν; Του ζητάω να πάμε πίσω, στα παιδικά, νεανικά του χρόνια...

«Η ζωή μου άρχισε από τη Νέα Σμύρνη. Είμαι παιδί προσφύγων της Μικράς Ασίας. Την προσφυγιά δεν τη γνώρισα, αλλά όλη μου η παρέα, όλη η γειτονιά ζούσαμε με σκηνικό τον εμφύλιο. Ο πατέρας μου ήταν εργολάβος, έφτιαχνε σπίτια και όλοι οι πατριώτες τα έδιναν σε αυτόν να τους τα φτιάξει. Καλά ζούσαμε, δεν είχα παράπονο. Πήγα σε σχολεία της Νέας ▶

INFO

Εάν θέλετε να λαβαίνετε κάθε πρωί ένα επίκαιρο σκίτσο του ΚΥΡ μπορείτε να μπείτε σε αυτό το site και γράψτε την ηλεκτρονική σας διεύθυνση:
i-kyr.gr

Περισσότερος ΚΥΡ και στο site της Α.Ν.

Σμύρνης και μετά σε ιδιωτικό Γυμνάσιο. Εκεί βγάζαμε και ένα περιοδικό όπου άρχισα για πρώτη φορά να κάνω γελοιογραφίες. Μάλιστα σε μια-δυο σατίριζα και ένα συμμαθητή μας που έκανε το διαιτητή σε αγώνες μπάσκετ. Σύμπτωση, αυτόν το φίλο μου τον ξανασατίρισα μετά από χρόνια, όταν έγινε υπουργός Παιδείας – ήταν ο Πέτρος ο Μώραλης του Πασόκ. Κατά τα άλλα, στην τάξη πάντα ήμουν έτοιμος να πετάξω καλαμπούρια. Καλός μαθητής δεν ήμουνα. Δεν θα μπορούσα να μπω ούτε στο Πανεπιστήμιο ούτε στο Πολυτεχνείο. Το μόνο άριστα το είχα στα τεχνικά. Κι έτσι στράφηκα σε μία άλλη μορφή τέχνης, ήθελα κάτι μεταξύ διαφήμισης, γραφικών τεχνών, διακόσμησης… κάτι τέτοιο. Κι έτσι πήγα στη Σχολή Καλών Τεχνών της Ιταλίας. Τα πρωινά μου ήταν ολίγον τι ακαδημαϊκά αλλά τα βράδια φοιτούσα σε νυχτερινή σχολή όπου μάθαινα γραφικές τέχνες, κάναμε αφίσες, κεραμική και λοιπά. Μου άρεσε πιο πολύ αυτό. Αλλά και πάλι δεν είχα βρει το στίγμα μου, το χώρο μου.

Κάποια μέρα έτυχε να πάω στην Αμερικάνικη Βιβλιοθήκη στη Ρώμη και καθώς έψαχνα τα βιβλία, τράβηξα ένα που ήτανε του Αμερικάνου Ρουμανοεβραίου Στέινμπεργκ. Και άρχισαν να χτυπάνε οι καμπάνες! Έμπνευση! Γύρισα θυμάμαι στο δωμάτιό μου και αμέσως άρχισα να σχεδιάζω. Τα είδε μία συμμαθήτριά μου Ιταλίδα και μου πρότεινε να τα πάω σε ένα χιουμοριστικό περιοδικό που κυκλοφορούσε τότε, το "Il Travaso". Ήταν αντίστοιχο του εγγλέζικου "Punch". Δεν ήταν πολιτικά σκίτσα, είχαν κοινωνικό χιούμορ. Πήγα, τους αρέσανε, κράτησαν ένα σεβαστό αριθμό και μου έδωσαν κι ένα χαρτί για να πάω να πληρωθώ στο ταμείο. *(Γελάει)* Ένιωσα για πρώτη φορά ότι κάτι είχα κάνει. Μάλιστα με αυτά τα λεφτά, μάζεψα κάτι φίλους μου Έλληνες και Ιταλούς και τους έκανα το τραπέζι σε μία πιτσερία.

Κάποια μέρα λαμβάνω από την Αθήνα ένα επείγον πακετάκι, ήταν το περιοδικό "Ταχυδρόμος" που έβγαζε τότε ο Οργανισμός Λαμπράκη με διευθυντή τον Γιώργο Σαββίδη. Στο περιοδικό υπήρχε ένα δισέλιδο που έγραφε "Ποιος είναι ο Κυριακόπουλος;" και είχε όλα μου τα σκίτσα που είχα δημοσιεύσει στο ιταλικό περιοδικό. Σε εκείνα τα σκίτσα υπέγραφα ως "Κύργια" και στο τελευταίο άλφα έβαζα μία ελληνική σημαία. Στη Ρώμη τότε ήταν και η Ροζίτα Σώκου λεχώνα, με τον άντρα της τον Ιταλό, μόλις είχε γεννηθεί η κόρη τους. Με ρωτάει, λοιπόν, τι έχεις σκοπό να κάνεις; Θα πας στην Αθήνα; Αν πας θα σου γράψω ένα γράμμα για τη φίλη μου την Ελένη Βλάχου. Να πας να τη δεις.

Μια μέρα, αφού είχα γυρίσει στην Ελλάδα, είχα το γράμμα στην τσέπη και περνούσα από την Πλατεία Καρύτση, όπου ήταν ο "Ταχυδρόμος". Λέω, δεν πάω να ευχαριστήσω αυτούς τους ανθρώπους που μου κάνανε αυτό το αφιέρωμα; Ανεβαίνω, ζητάω τον κύριο Σαββίδη, περνάω μέσα και τον βλέπω όρθιο, με ένα χαμόγελο μεγάλο, να με χαιρετάει και να μου λέει καθίστε, φωνάζει και τον Κώστα τον Μητρόπουλο, τα έκασα εγώ με αυτή την υποδοχή. Με συγκίνησε. Μου λέει, εμείς κάθε Σάββατο που βγαίνουμε, αφιερώνουμε δύο σελίδες στο χιούμορ και θέλουμε ελληνικές υπογραφές. Ό,τι έχετε να μας το φέρνετε κι εμείς θα το δημοσιεύουμε.

Μετά από καιρό, μου τηλεφωνεί ο Τάκης Λαμπρίας και μου λέει, κ. Κυριακόπουλε, η Ελένη Βλάχου ετοιμάζει εφημερίδα, τη "Μεσημβρινή". Εσύ μέχρι τώρα κάνεις χιούμορ,αλλά εμείς θέλουμε πολιτικό σκίτσο. Κάνε μία δοκιμή και φέρε μας. Το πάλεψα, δεν με δυσκόλεψε πολύ η μεταφορά από το ένα είδος στο άλλο. Τους αρέσανε. Όταν κάνω ένα σκίτσο βάζω ένα στόχο και γυρίζω γύρω από αυτόν, βρίσκω μια ιδέα, προσπαθώ, ξαναπροσπαθώ. Εάν δεν πετύχω αυτό που θέλω, πετάγομαι σε άλλο στόχο παρόμοιου γεγονότος ή περιεχομένου. Μέχρι να το βρω. Κυκλοφόρησε το φύλλο της "Μεσημβρινής", ανοίγω να δω τα σκίτσα και βλέπω υπογραφή: "του ΚΥΡ". Εκεί είδα για πρώτη φορά τη λέξη ΚΥΡ. Η Ελένη Βλάχου ήθελε να μπει έτσι το όνομα. Έγινε επίσημα η νονά μου. Κι από εκεί σιγά-σιγά προχωρήσαμε, περιοδικά, εφημερίδες, εκθέσεις…

Έχετε κάποια tips, κάποια στάνταρντς που ακολουθείτε στην έμπνευσή σας;

Αποφεύγω να σκιτσάρω πολιτικά πρόσωπα. Μία στα χίλια θα χρειαστεί να βάλω τον Σαμαρά ή τον Καραμανλή ή τον Τσίπρα. Εγώ θέλω να σχολιάζουν το γεγονός απλοί άνθρωποι. Οι αναγνώστες. Αυτή είναι η αρχή μου. Ο απλός λαός. Άνθρωποι όλων των κατηγοριών. Δυο συνταξιούχοι που τους καίει το θέμα, η γιαγιά με το κλασικό τσεμπέρι, ο τύπος με την τραγιάσκα ο επαρχιώτης, ο κουλτουριάρης με τα γυαλιά, ο πιτσιρικάς, ο πατέρας κ.λπ. Και τους βάζω να μιλάνε στο καφενείο, σε ένα παγκάκι, στην κρεβατοκάμαρα ένας να κουβεντιάζει με τη γυναίκα του...

Φροντίζω να είμαι πάντα πολύ καλά ενημερωμένος, δημοσιογραφικά. Διαβάζω δύο εφημερίδες, ει δυνατόν μία της δεξιάς και μία της altera parte, βλέπω τις ειδήσεις στο ίντερνετ, ακούω ραδιόφωνο και μεγάλος μου τροφοδότης πληροφοριών είναι η γυναίκα μου που έρχεται απ' έξω: «ξέρεις, στο κομμωτήριο όλες οι γυναίκες ήταν έξω φρενών με αυτό.. αυτό… κ.λπ.». Ή ερχόντουσαν τα πιτσιρίκια μου: «Μπαμπά, ξέρεις, όλοι συζητάγανε που ακρίβυνε η βενζίνη ξέρω 'γω…». Πιο πολύ ποντάρω στο τι καίει τον κόσμο ώστε εγώ να πάρω το παράπονό του και να το ρίξω στα μούτρα της εξουσίας. Και επειδή το λένε λαϊκοί άνθρωποι στο σκίτσο μου, αμέσως ο αναγνώστης ευχαριστιέται.

Για έμπνευση από τις ειδήσεις, παλιά, είχαμε τις εφημερίδες γιατί ήταν το μόνο μέσον που δεν ήταν κρατικό. Το ραδιόφωνο ήταν κρατικό, τηλεόραση δεν υπήρχε… Ο κόσμος έπαιρνε πολύ τις εφημερίδες τότε.

Έχετε πει ότι το πολιτικό σκίτσο υπάρχει κατ' εξοχήν στην εφημερίδα. Αυτό πώς το βλέπετε σήμερα με την κυριαρχία του ίντερνετ;

Παλιότερα υπήρχε το ερώτημα, αν βουλιάξει ο τύπος θα βουλιάξει και η γελοιογραφία; Σωστό ερώτημα. Γιατί η γελοιογραφία είναι το μόνο πράγμα που θέλει μία σχετική απόσταση από το μάτι. (Δείχνει με το χέρι του την απόσταση ανάγνωσης μίας εφημερίδας). Μου λέγανε παλιότερα, γιατί δεν τα κάνεις τα σκίτσα σου καρτούν για την τηλεόραση; Όχι. Γιατί εκεί είναι μακριά. Ο άλλος το σκίτσο το θέλει «εκεί», για να δει τη γραμμή. Αυτό που πέτυχε ο υπολογιστής, το ίντερνετ. Σήμερα, μόνο η «Καθημερινή» και τα «Νέα» έχουν συναδέλφους και πολύ καλούς μάλιστα… Όταν άρχισαν να κλείνουν οι εφημερίδες ή δεν βγαίνανε για να έχουν συνεργάτες, ο γιος μου επέμενε πολύ στο ίντερνετ. Ευτυχώς, το παιδί. Κυρίως ήθελα να κάνω καθημερινά ένα σκίτσο για να τα έχω για αυτή την παράδοση που κρατάω, του ημερολογίου στο τέλος της χρονιάς. Το να τα κάνω και να τα βάζω στο συρτάρι για το τέλος της χρονιάς, δεν έχει νόημα. Η γελοιογραφία γίνεται για να τη δούνε. Έτσι αποφάσισα να τη δημοσιεύω στη σελίδα μου στο ίντερνετ, αυτό άρχισε να διαδίδεται και έφτασα σήμερα να έχω 22 και 24 χιλιάδες χτυπήματα καθημερινά. Σημαντικό είναι ότι παίρνω μηνύματα. Ειδικά τώρα που βραβεύτηκα πήρα ένα ολόκληρο πάκο από email. Ήταν συγκινητικό, δεν το περίμενα. Μου γράφανε, ξέρεις, σημασία δεν έχει τόσο το βραβείο που πήρες όσο το χαμόγελο που δίνεις καθημερινά στον κόσμο την ώρα που ξεκινάμε τη μέρα. Είναι πιο επικοινωνιακό από τις εφημερίδες γιατί εδώ ξέρεις ότι πατάει το κουμπί ειδικά για σένα και μόνο. Εδώ τώρα έχω επισκεψιμότητα όσο τα «Νέα» και η «Καθημερινή» μαζί. Ευτυχώς, έπεσαν και μερικές διαφημίσεις. Ήμουν λίγο αυστηρός στις επιλογές μου στην αρχή, δεν ήθελα να βάζω κάτι πιτσερίες κλπ. Ήθελα να είναι σαν μπουτίκ *(γελάει)*. Το διαχειρίζομαι μόνος μου το site, δεν είναι τίποτα σπουδαίο. Είναι 5-6 πελάτες στους οποίους κάθε δυο μήνες στέλνω το τιμολόγιο κι αυτοί βάζουν στο λογαριασμό μου τα χρήματα. Δεν έχω ούτε να τρέξω, ούτε να κάνω κανένα λογιστικό κατόρθωμα. Έτσι βγήκε και ο τίτλος του νέου άλμπουμ «Πρώτη φορά πουθενά». Βλέπεις, έχει γίνει έθιμο πλέον αυτό το ημερολόγιο. Κάποτε ο Γιάννης Βαρβιτσιώτης, πολύ αξιόλογος άνθρωπος, μου είχε πει ότι αυτά τα ημερολόγια είναι σαν να βλέπεις την ιστορία της νεότερης Ελλάδας χιουμοριστικά.

Ποια θεωρείτε ότι ήταν η καλύτερη περίοδος για την πολιτική γελοιογραφία;

Για μένα η καλύτερη περίοδος ήταν της «Ελευθεροτυπίας». Ο τότε ιδιοκτήτης της, ο Τεγόπουλος και ο Φυντανίδης, λαμπρός διευθυντής της, ήταν της άποψης: βάλτε ό,τι θέλετε, αρκεί να το υπογράψετε. Βρίστε και την «Ελευθεροτυπία» αρκεί να το υπογράψετε. Μην το αφήσετε σαν να είναι άποψη της εφημερίδας. Ήταν ωραία στάση αυτή. Για να πω την αλήθεια, την περίοδο στην αρχή της «Μεσημβρινής», δεξιάς εφημερίδας, πώς να το κάνουμε, δεν μπορούσα να βρίσω ούτε το βασιλιά, ούτε το παλάτι, ούτε τον Κωνσταντίνο Καραμανλή τον μεγάλο…

Η χειρότερη περίοδός μου ήταν της χούντας. Έκλεισε η εφημερίδα που εργαζόμουνα. Τότε ο Λαμπρίας πήρε άδεια και άνοιξε τις «Εικόνες». Εκεί εγώ έκανα ένα κόμικ, τον Τρωικό Πόλεμο. Πώς μου ήρθε τώρα εμένα και έκανα ότι η Ιθάκη ήταν η κατεχομένη υπό των μνηστήρων χώρα και περίμενε τον Οδυσσέα να έρθει να την ελευθερώσει. Ε, λοιπόν, εκεί μέσα πέρναγα τέρατα. Είχα κάνει την Ιθάκη, το νησί, βάζοντας μία ταμπέλα επάνω: «Ιθάκη Ιθακησίων Ειδωλολατρών». Τελικά το μυρίστηκαν από τη χούντα και μου απαγορέψανε να εργάζομαι. Ό,τι σκίτσο έστελνα μου το επέστρεφαν με μία κόκκινη μολυβιά. Είχε αντίκτυπο και στο βιοπορισμό μου. Ευτυχώς που δεν ήμουνα παντρεμένος, να έχω πολλά έξοδα. Ήταν δύσκολη περίοδος. Ζούσα με τη μητέρα μου, είχαμε κάποιο εισόδημα, είχα κι εγώ κάτι στην άκρη… Δεν μπορώ να πω ότι υπέφερα.

Εκείνη τη εποχή έβγαζε η Ελένη Βλάχου το «Hellenic Review» στο Λονδίνο. Άρχισα να της στέλνω αντιστασιακά σκίτσα με ψευδώνυμο, Μακ Πάπα. Όλοι νόμιζαν ότι είμαι ένα σκωτσέζος σκιτσογράφος. Τελικά το Μακ Πάπα (γελάει) ήταν τα αρχικά των συνταγματαρχών: Μακαρέζος, Παπαδόπουλος, Πατακός. Προσπαθούσα να είναι λίγο διαφορετική η τεχνική των σκίτσων. Μετά την απελευθέρωση, έγινε μία έκθεση εναντίον του φασισμού στο Άλσος Κηφισιάς. Μεταξύ των άλλων υπήρχε και ένα περίπτερο με το τι είχε δημοσιεύσει ο ξένος τύπος για τη χούντα. Εκεί είχε και τα σκίτσα του Σκωτσέζου Μακ Πάπα. Εγώ ήμουν σε άλλο περίπτερο, πιο δίπλα.

Την αυτολογοκρισία πώς την έχετε διαχειριστεί;

Πολλές φορές λέμε ότι δεν πρέπει να υπάρχει αυτολογοκρισία. Όχι, έχω μία αυτολογοκρισία. Ας πούμε για μερικά από τα σκίτσα του «Charlie Hebdo» έχω αντίρρηση. Έκαναν τώρα τις γελοιογραφίες με τους σεισμούς της Ιταλίας στην Αματρίτσε, τα σπαγγέτι α λα Αματριτσάνα κι αντί για ντομάτα είχανε τα αίματα… Δεν θέλω να σατιρίζω πράγματα τα οποία ο άλλος σέβεται. Γιατί να σατιρίσω εγώ τον Μωάμεθ; Πάγματα πάνω από την πολιτική; Ο άλλος προσεύχεται σε αυτά κάθε μέρα, γιατί να τα θίξω; Άλλο: μου αρέσουν πολύ τα σόκιν, όταν στηρίζονται πάνω σε μία λεπτή γραμμή. Λίγο να κλίνεις προς τη μία, γίνεσαι χυδαίος. Αν πας προσεκτικά, έχεις εκατό τοις εκατό επιτυχία.

Πώς αντιμετωπίζετε τον τρόπο που αντιδράει ο κόσμος απέναντι σε ό,τι δεν συμφωνεί; Παράδειγμα ο Αρκάς ο οποίος τελευταία κάνει μία οξεία πολιτική σάτιρα...

Δεν συμφωνώ, δεν συμφωνώ με αυτά που του λένε! Ο Αρκάς είναι μεγάλος και δεν θέλω καμία κουβέντα εναντίον του. Η αλήθεια είναι ότι τώρα μπήκε στον χώρο της πολιτικής ο Αρκάς. Μπορώ να πω, με μεγάλη επιτυχία. Έχει έναν ωραίο τρόπο σκέψης. Μου έχει κάνει και δύο πολύ ωραία σκίτσα…» *(Δείχνει τον τοίχο με τα σκίτσα του)*

Φαντάζομαι, θα έχετε κάποιο τεράστιο αρχείο. Κάποια στιγμή δεν θα πρέπει να το αξιοποιήσετε;

Αυτά τα πράγματα είναι σαν την τυρόπιτα. Τρώγονται ζεστά. Τι νόημα έχει τώρα μία γελοιογραφία με τον Αντρέα Παπανδρέου ή με τον Γέρο Παπανδρέου;… Αδημοσίευτα σκίτσα όχι, δεν έχω. Τι θα πει αυτό. Ή θα δημοσιευτεί ή θα σκιστεί. Η Ελένη Βλάχου έλεγε ότι η γελοιογραφία είναι κάτι που δεν μπορώ να το διορθώσω. Σε ένα δημοσιογραφικό κείμενο μπορώ και διορθώνω, σβήνω μια γραμμούλα, μία φράση… στο σκίτσο δεν μπορώ να το κάνω. Θυμάμαι και το άλλο που είχε πει, το είπα μάλιστα και στον Πρόεδρο της Δημοκρατίας: Δείξτε μου τα σκίτσα μίας χώρας και θα σας πω τι πολίτευμα έχει.

Στην Ελλάδα υπάρχει ένα τιμ από καμιά δεκαριά γελοιογράφους που είναι πάρα πολύ αξιόλογοι. Συγκρίνοντάς τους με τους ξένους, αν τα πράγματα ήταν διαφορετικά, γιατί ποιος ενδιαφέρεται τώρα τι είπε ο Φίλης και τι είπε ο Κατρούγκαλος, αν όμως αυτή η δεκάδα των γελοιογράφων ήταν μέσα στα τεκταινόμενα της κεντρικής Ευρώπης ή της Αμερικής θα ήταν πρώτα ονόματα. Υπάρχει πολλή οξυδέρκεια στο μυαλό των ελλήνων γελοιογράφων. Πολλοί μπερδεύουνε το σκιτσογράφο με το γελοιογράφο. Κάποιος που κάνει ένα ωραίο σκίτσο νομίζει ότι είναι και γελοιογράφος. Δεν είναι. Η ιδέα μετράει και η συχνότητα που το κάνεις. Ο Κώστας Μητρόπουλος είναι 91 ετών και κάθε μέρα κάνει αυτό που βλέπεις στα «Νέα». Αντίθετα έχει εκλείψει εκείνη η παλιά γελοιογραφία που έβλεπες σε οικογενειακά περιοδικά όπως το «Ρομάντσο», τα κλασικά αστεία με την πεθερά, με τον μεθυσμένο που γύριζε αργά κ.λπ. Αυτό το είδος σάτιρας πέρασε στην τηλεόραση σε χυδαία μορφή. Στεναχωριέμαι που χάνονται τα έντυπα. Εγώ αν δεν διαβάσω τις δύο μου εφημερίδες τη μέρα, δεν αισθάνομαι ότι ενημερώνομαι. Θέλω να πιάσω χαρτί στα χέρια μου. Ένας γάλλος διευθυντής εφημερίδας είχε πει στον Φυντανίδη «κάποτε θα υπάρξουν μόνο δύο εφημερίδες σε όλες τις χώρες: μια πολύ σοβαρή και μία πολύ λαϊκή».

Όταν είσαστε σκοτεινός πώς είσαστε; Όταν δεν πάνε καλά τα πράγματα, όταν έχετε μια κακοθυμία;...

Απλά δεν υπάρχει παραγωγικότητα. Ίσως γιατί χρειάζεσαι να ξεδώσεις λίγο. Επειδή η δική μου δουλειά δεν έχει άλλα κεφάλαια, δεν είμαι οδοντίατρος να έχω μηχανήματα, δεν έχω γραμματέα, είμαι μόνο εγώ και ένα άσπρο χαρτί. Όλο το κεφάλαιο της δουλειάς μου είναι να μην είμαι κακόκεφος. Η γυναίκα μου και τα παιδιά μου το ξέρουν και αποφεύγουν να έρθουμε σε μία δύσκολη κατάσταση *(γελάει)*. Είναι το επάγγελμα του μπαμπά, ας μην του το κλείσουμε το μαγαζί. Κι εγώ προσπαθώ όσο μπορώ να είμαι καλοδιάθετος.

Η καθημερινότητά σας; Πώς είναι;

Ξυπνάω κατά τις 10, ενημερώνομαι πάρα πολύ καλά μιάμισι-δύο ώρες. Δεν είχα ποτέ ωράριο, εκτός αν μου το επέβαλλε η εφημερίδα. Αλλά πάντα είχα αυτό το όριο – ότι μέχρι τις 6 πρέπει να έχει έρθει το σκίτσο γιατί πάμε για τύπωμα. Ενημερώνομαι, και το απόγευμα εκτελώ το σκίτσο. Το βραδάκι θα βγούμε με καμιά παρέα και κυρίως με τον Διονύση Σαββόπουλο, που είμαστε πολύ φίλοι. Όπως επίσης και με τον Μάκη Μάτσα, τον Μετζικώφ, τον γλύπτη τον Βαρώτσο… Είμαστε μια παρεούλα. Ή θα κάτσω με τη γυναικούλα μου να πιούμε ένα κρασάκι στην τηλεόραση να δούμε καμιά ταινία, ανάβουμε και το τζάκι μας… Τώρα έχουμε και το εγγόνι που έρχεται κάθε Κυριακή και Δευτέρα και το βλέπουμε. Πρώτο εγγόνι: Γιάννης Κυριακόπουλος. *(γελάει)* A

ΑΠΟΦΕΥΓΩ ΝΑ ΣΚΙΤΣΑΡΩ ΠΟΛΙΤΙΚΑ ΠΡΟΣΩΠΑ. ΜΙΑ ΣΤΑ ΧΙΛΙΑ ΘΑ ΧΡΕΙΑΣΤΕΙ ΝΑ ΒΑΛΩ ΤΟΝ ΣΑΜΑΡΑ Η ΤΟΝ ΚΑΡΑΜΑΝΛΗ Η ΤΟΝ ΤΣΙΠΡΑ. ΕΓΩ ΘΕΛΩ ΝΑ ΣΧΟΛΙΑΖΟΥΝ ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΑΠΛΟΙ ΑΝΘΡΩΠΟΙ. ΟΙ ΑΝΑΓΝΩΣΤΕΣ. ΑΥΤΗ ΕΙΝΑΙ Η ΑΡΧΗ ΜΟΥ. Ο ΑΠΛΟΣ ΛΑΟΣ. ΑΝΘΡΩΠΟΙ ΟΛΩΝ ΤΩΝ ΚΑΤΗΓΟΡΙΩΝ.

OSLOBODJENJE Η ΘΡΥΛΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΟΥ ΣΕΡΑΓΕΒΟ

Της ΤΕΤΑΣ ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ

Έπαιζαν τη ζωή τους κορώνα γράμματα. Κυριολεκτικά. Κάθε μέρα. Για σχεδόν τέσσερα χρόνια. Μάρτιος 1992 - Σεπτέμβριος 1995. Στο πολιορκημένο Σεράγεβο, την πρωτεύουσα της Βοσνίας. Εκεί, τότε, μια ομάδα δημοσιογράφων —αψηφώντας βόμβες, ρουκέτες, ελεύθερους σκοπευτές— συνέχισε να δουλεύει και να εκδίδει καθημερινά την εφημερίδα Oslobodjenje. Η συμβολή της ανυπολόγιστη· ενημέρωνε και εμψύχωνε τους πολιορκημένους κατοίκους στο μαρτυρικό (ο χαρακτηρισμός χωρίς ίχνος υπερβολής) Σεράγεβο.

Ζλάτκο Ντιζντάρεβιτς

Oslobodjenje (Οσλομποτζένιε). Το όνομά της σημαίνει Απελευθέρωση. Για εκείνους που έζησαν την πολιορκία του Σεράγεβο ήταν πραγματικά μια σανίδα σωτηρίας. «Χωρίς αυτή την εφημερίδα δεν θα είχαμε αντέξει», μου έλεγαν Βόσνιοι φίλοι δείχνοντάς μου κάποιες κομμένες σελίδες που είχαν κρατήσει από τότε, όπως κρατά κανείς κάτι πολύτιμο.

Πολιορκία του Σεράγεβο; Μάλιστα. Ένα από τα πιο τραγικά γεγονότα της ευρωπαϊκής ιστορίας του 20ού αιώνα. Ποιος ευθύνεται γι' αυτή τη βαρβαρότητα;

Θα σας το θυμήσω, διότι είμαστε στην Ελλάδα και το αυτονόητο συχνά δεν είναι αυτονόητο. Ευθύνεται, λοιπόν, η σερβική πλευρά. Η πολιορκία-στραγγαλισμός του Σεράγεβο έχει τρεις πρωταγωνιστές, καθένας με τον ρόλο του: ο Μιλόσεβιτς (υλική στήριξη και καθοδήγηση) μαζί με το ντουέτο Κάρατζιτς-Μλάντιτς (εκτέλεση του «έργου» με υπερβάλλοντα ζήλο). Και οι τρεις, μη ξεχνιόμαστε, λατρεύτηκαν στην Ελλάδα.

Πολύτιμο οξυγόνο. Αυτό ήταν η Oslobodjenje για τους πολιορκημένους κατοίκους του Σεράγεβο. Η μοναδική, εξάλλου, εφημερίδα που συνέχισε σε όλη τη διάρκεια της πολιορκίας την έκδοσή της. Σε μικρό αριθμό φύλλων, βέβαια. Αλλά δεν έλειψε ούτε μία μέρα. Με λίγες σελίδες, συνήθως οκτώ. Αλλά ήταν εκεί. Μόλις τη διένειμαν γινόταν ανάρπαστη αμέσως. Την τοιχοκολλούσαν κιόλας σε κεντρικά σημεία της πόλης.

Στην Oslobodjenje δούλευαν Βόσνιοι Μουσουλμάνοι, Κροάτες και Σέρβοι· μικρογραφία της πολυεθνοτικής Βοσνίας. Κανείς δεν έφυγε από την εφημερίδα όταν άρχισε η σερβική επίθεση εθνοκάθαρσης και η πολιορκία του Σεράγεβο.

Έμειναν όλοι μαζί. Παρά τη σερβική προπαγάνδα (ότι δηλαδή Βόσνιοι Μουσουλμάνοι, Κροάτες και Σέρβοι δεν μπορούν να συνυπάρχουν). Παρά το εγκληματικό μίσος των πλιθίων· ως γνωστόν μπορείς να είσαι και πλίθιος και εγκληματίας. Η εφημερίδα διατήρησε τον πολυεθνοτικό χαρακτήρα της. Οι δημοσιογράφοι της υπερασπίστηκαν αυτό που ήταν –έως τότε– η χώρα τους, η πόλη τους, η ζωή τους.

Το πολυώροφο κτίριο της εφημερίδας βρισκόταν σε μία από τις πιο επικίνδυνες ζώνες, στο κέντρο της πόλης. Βομβαρδίστηκε ανηλεώς. Σωρός ερειπίων. Γλίτωσε μόνο το υπόγειο καταφύγιο. Εκεί δούλευαν οι δημοσιογράφοι, σε βάρδιες που διαρκούσαν μία εβδομάδα! Έτσι, με λιγότερα «μπες-βγες» μείωναν τις πιθανότητες να τους χτυπήσουν οι διαβόητοι ελεύθεροι σκοπευτές που καραδοκούσαν· η είσοδος στο ερείπιο της εφημερίδας ήταν από τους αγαπημένους στόχους τους.

Οι ανθρώπινες απώλειες της Oslobodjenje. Από τους εβδομήντα πέντε γενναίους δημοσιογράφους, πέντε σκοτώθηκαν, είκοσι πέντε τραυματίστηκαν σοβαρά, όλοι έζησαν προσωπικές τραγωδίες και απώλειες αγαπημένων προσώπων.

Ζλάτκο Ντιζντάρεβιτς, το όνομά του άρρηκτα συνδεδεμένο με την Oslobodjenje. Ήταν ο αρχισυντάκτης, ο βασικός αρθρογράφος και –πάνω απ' όλα– η ψυχή της εφημερίδας σε όλη τη διάρκεια της πολιορκίας. Τα άρθρα του διεισδυτικά, διαποτισμένα με πικρή ειρωνία και σαρκασμό, πολύ μαχητικά και πάντα στον αντίποδα του μίσους· «δεν είμαστε όλοι ίδιοι». Υψηλή δημοσιογραφία σε συνθήκες οριακές.

«Ημερολόγιο Πολέμου»*. Είναι ο τίτλος του βιβλίου που περιλαμβάνει πενήντα άρθρα του Ζλάτκο Ντιζντάρεβιτς δημοσιευμένα τον πρώτο χρόνο της πολιορκίας (1992). Συνταρακτικό χρονικό της καθημερινής ζωής στο βομβαρδιζόμενο Σεράγεβο.

Το βιβλίο κυκλοφόρησε στα γαλλικά και μεταφράστηκε αμέσως σε πολλές γλώσσες, όχι όμως στα ελληνικά. Διόλου περίεργο. Στην Ελλάδα, τότε, σχεδόν οι πάντες χόρευαν... χασαποσέρβικο. Τα ΜΜΕ, ιδίως, οργίαζαν. Οι δημοσιογράφοι –με ελάχιστες αξιοπρόσεκτες εξαιρέσεις– εγκωμίαζαν χωρίς αιδώ τους θύτες «αδελφούς Σέρβους». Εδώ ήμασταν και τα ζήσαμε.

Το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο απένειμε στο Στρασβούργο το 1993 το «Βραβείο Ζαχάρωφ για την Ελευθερία της Σκέψης» στην Oslobodjenje, δηλαδή στους δημοσιογράφους της. Στους δημοσιογράφους που έμειναν από επιλογή στην πόλη τους, ανυπεράσπιστοι μάρτυρες μαζικών εγκλημάτων κατά της ανθρωπότητας που –τα πράγματα να λέγονται με το όνομά τους– τα διέπραξαν μεν οι Σέρβοι, πλην όμως η Ευρώπη τα ανέχθηκε.

Το Βραβείο Ζαχάρωφ παρέλαβε ο Ζλάτκο Ντιζντάρεβιτς. Πώς κατόρθωσε να φύγει από το Σεράγεβο; Περνώντας από το περίφημο υπόγειο μυστικό τούνελ (800 μ. μήκος, 1,5 μ. ύψος).

Έψαξα στο φωτογραφικό αρχείο του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου τα ντοκουμέντα από την τελετή της απονομής του Βραβείου. Δεν υπάρχει μία φωτογραφία, ούτε μία για δείγμα, όπου ο Ζλάτκο Ντιζντάρεβιτς λίγο, κάπως, να χαμογελά. Τίποτα. Στο πρόσωπό του μονίμως η έκφραση της απορίας. Εύλογο. Ο άνθρωπος είχε φύγει από την Κόλαση, είχε έρθει στον «κανονικό» κόσμο και, σε λίγο, θα επέστρεφε ξανά πίσω.

Κάποτε στο Σεράγεβο. Πριν είκοσι τρία χρόνια. Οι άνθρωποι έκαιγαν βιβλία για να ζεσταθούν. Εκεί, τότε, μια εφημερίδα, η Oslobodjenje, έσωσε την (εν πολλοίς χαμένη) τιμή της δημοσιογραφίας. Όμως όλα αυτά έγιναν, πέρασαν, ξεχάστηκαν. Έχει μείνει τίποτα; Ναι. Έχει μείνει η ιστορία και το παράδειγμα μιας συγκλονιστικής αντίστασης. **A**

*Journal de Guerre, εκδ. Spengler, Παρίσι, 1993

ΕΜΕΙΝΑΝ ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ. ΠΑΡΑ ΤΗ ΣΕΡΒΙΚΗ ΠΡΟΠΑΓΑΝΔΑ. ΠΑΡΑ ΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΚΟ ΜΙΣΟΣ ΤΩΝ ΗΛΙΘΙΩΝ. ΩΣ ΓΝΩΣΤΟΝ ΜΠΟΡΕΙΣ ΝΑ ΕΙΣΑΙ ΚΑΙ ΗΛΙΘΙΟΣ ΚΑΙ ΕΓΚΛΗΜΑΤΙΑΣ.

Apollonia

Μια ψηφιακή ροκ σταρ, μια ερωτική και μυστηριώδης illustrator που αρνείται να αποκαλύψει την ταυ

Του **ΔΗΜΗΤΡΗ ΚΑΡΑΘΑΝΟΥ**

Saintclair

τότητά της, μιλάει για πρώτη φορά στην Α.Ν.

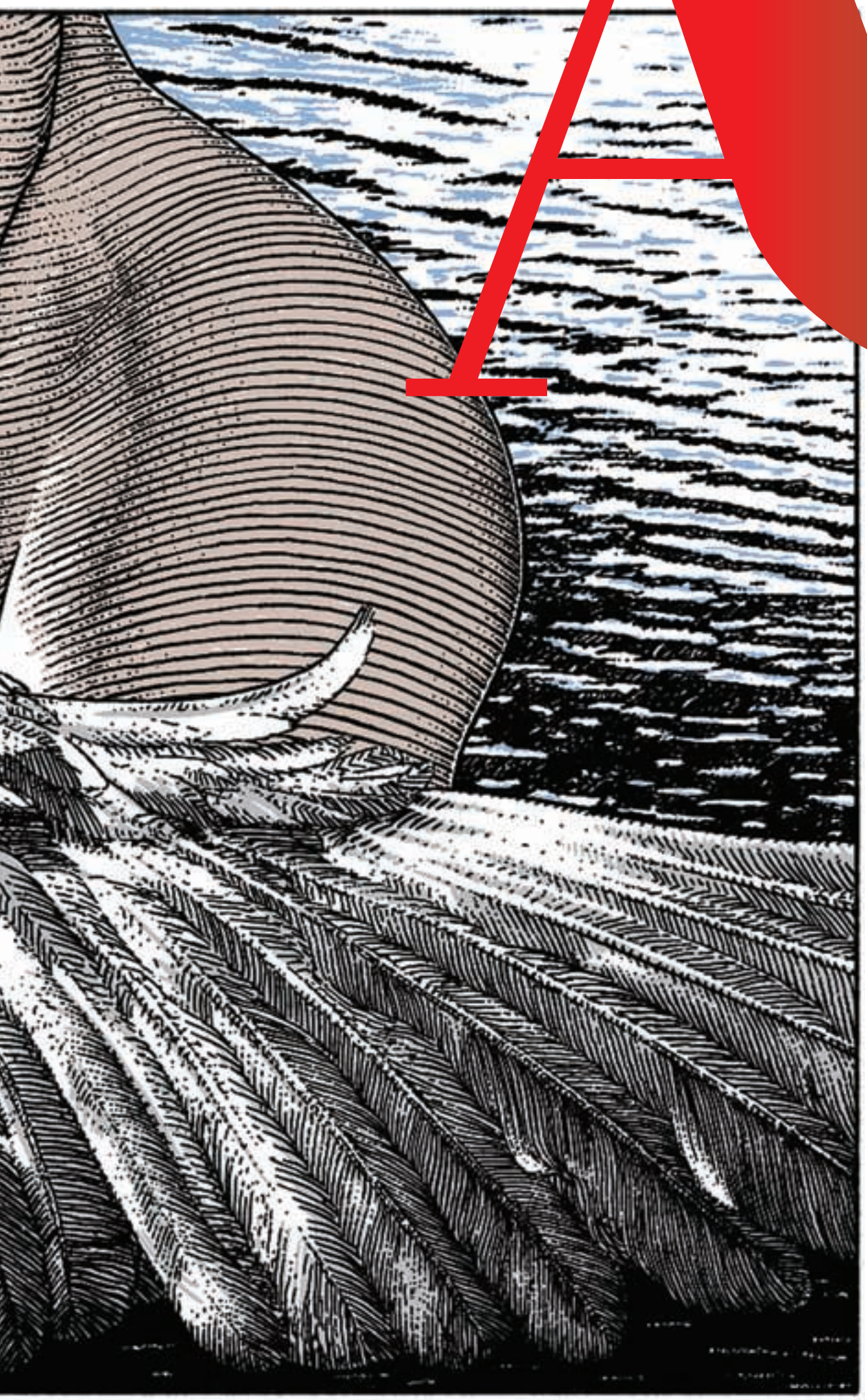

Η Αληθινή ιστορία: όταν υποχρεώθηκε να αναφέρει γεωτοποθεσία προκειμένου να της επιτραπεί να ανοίξει λογαριασμό στο Behance, πληκτρολόγησε τυχαία το Άνταμσταουν των νήσων Πικέιρν, μια κουκίδα του χάρτη με πληθυσμό 56 κατοίκων, την οποία δυσκολεύεται να εντοπίσει ακόμη και το Google Maps. Σχεδόν αυτομάτως άρχισαν να καταφθάνουν μηνύματα από τις στρατιές των θαυμαστών της, που ζητούσαν οδηγίες για να την επισκεφθούν. Κανείς όμως δεν έχει κατορθώσει να δει την Apollonia Saintclair με σάρκα και οστά. Η ταυτότητά της είναι μυστική, ουδείς γνωρίζει πώς ονομάζεται στ' αλήθεια ή σε ποια γωνιά του κόσμου κατοικεί. Όσα έχει να δηλώσει εκφράζονται μέσα από την ερωτική διάλεκτο των σχεδίων της. Ένας θίασος υπέροχων κορμιών, ένας καινούργιος τρόπος να κοιτάς το σεξ: Η Apollonia Saintclair σχεδιάζει εικόνες που κάνουν την καρδιά να χτυπά δυνατά. Χυμώδεις νύμφες που αγκαλιάζουν γιγάντιους φαλλούς, καμηλιέρηδες σε ανάβαση σάρκινων αμμόλοφων, αιδιολειξίες σε δημόσιους και ιδιωτικούς χώρους, εξόφθαλμα ζουμ σε αυνανισμούς, μαστίγια, κέρατα, ουρές, φετιχιστικές τερατομορφίες, στολές BDSM. Το βίτσιο, η σεξουαλική ασυδοσία και ο αχαλίνωτος ηδονισμός εδώ έχουν το πάνω χέρι. Η αινιγματική illustrator Apollonia Saintclair μας προκάλεσε κύματα ενθουσιασμού. Ζητήσαμε συνέντευξη. ▶

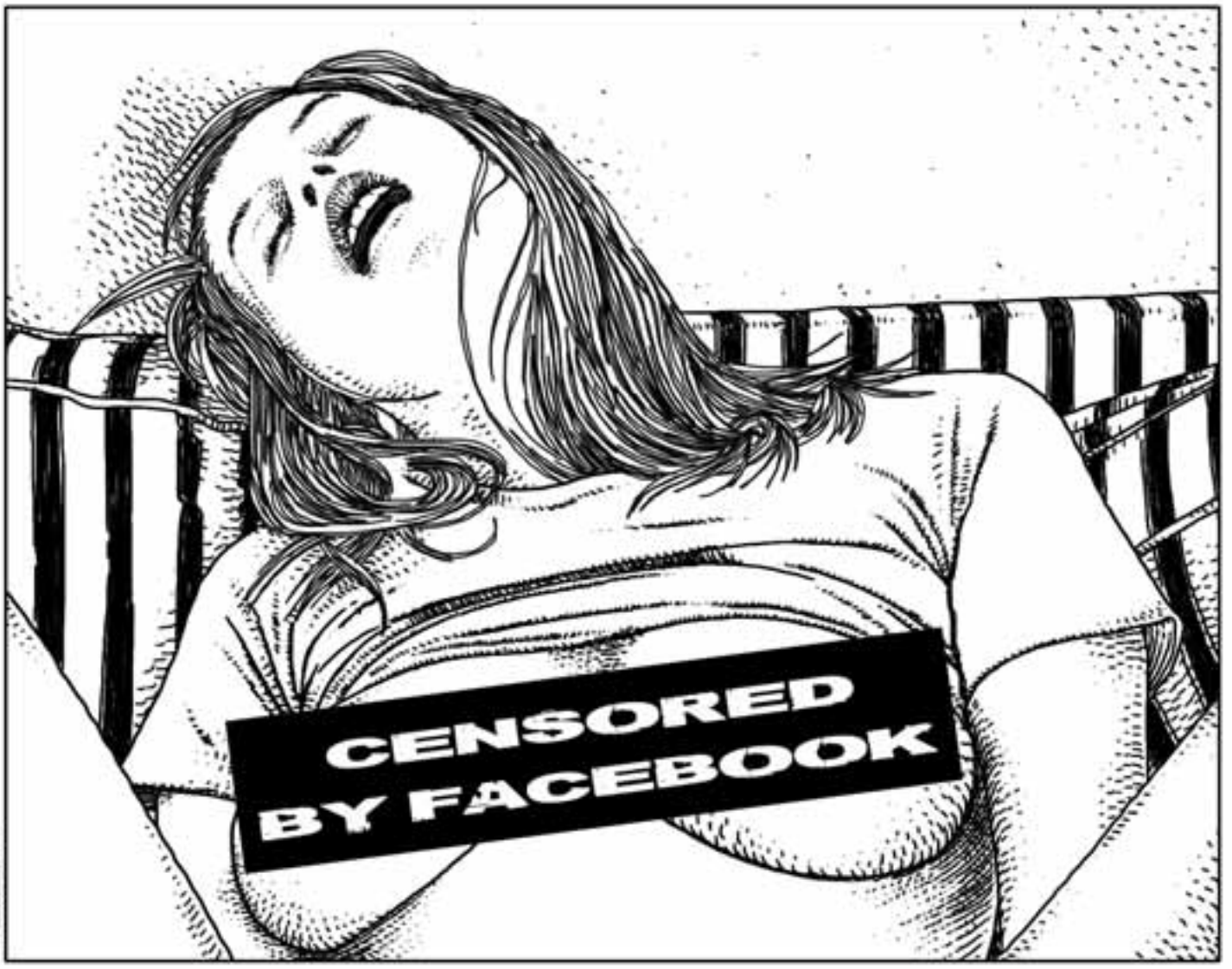

ΜΟΥ ΑΡΕΣΕΙ Η ΠΟΙΚΙΛΟΜΟΡΦΙΑ ΤΗΣ ΕΥΡΩΠΑΪΚΗΣ ΕΝΟΠΟΙΗΣΗΣ.
ΑΡΚΕΙ ΝΑ ΤΑΞΙΔΕΨΕΙΣ ΛΙΓΑ ΧΙΛΙΟΜΕΤΡΑ ΓΙΑ ΝΑ ΑΝΑΚΑΛΥΨΕΙΣ ΝΕΟΥΣ ΚΟΣΜΟΥΣ.

Ζούμε σε μια κουλτούρα που λανσάρει την αυτοπροβολή ως αρετή. Ελάχιστοι μπορούν να αρνηθούν τους πειρασμούς της δημοσιότητας. Γιατί παραμένεις ανώνυμη; Έχω μια σχεδόν σωματική ανάγκη να διηγούμαι ιστορίες με εικόνες. Κάθε σχέδιό μου είναι ένα βήμα προς την εκπλήρωση αυτού του στόχου. Ποτέ δεν θέλησα να τοποθετήσω τον εαυτό μου στο κάδρο, αδιαφορώ για τη φήμη και, ειλικρινά, αναρωτιέμαι γιατί θα έπρεπε η προσωπικότητά μου να απασχολεί το κοινό. Μοιάζει αλαζονικό, αλλά δεν χρειάζομαι τη δημόσια αναγνώριση για να επιβεβαιώσω την ύπαρξή μου. Νιώθω ζωντανή όταν σχεδιάζω και αυτό αρκεί. Καταλαβαίνω ότι είναι περίπου αδύνατο να παρουσιαστεί μια δουλειά χωρίς μια δόση μυθοπλασίας γύρω από το δημιουργό της. Ουσιαστικά, ακόμη και το υποτιθέμενο μυστήριο της ταυτότητάς μου είναι ένα είδος μυθοπλασίας. Απλά εύχομαι η απουσία μου να αφήνει χώρο στο έργο να αποκτήσει τη δική του, ανεξάρτητη ζωή.

Αναμειγνύεις τη σεξουαλικότητα με το γκροτέσκο με έναν αλάνθαστα χιουμοριστικό τόνο. Είναι αυτός ο τρόπος που αντιμετωπίζεις τη ζωή και την τέχνη; Κοιτώντας τον κόσμο αντικρίζω μυστήριο, έξαψη και ειρωνεία. Αυτά είναι τα στοιχεία που προσπαθώ να διοχετεύσω στη δουλειά μου. Σχεδιάζω κυρίως για να αναδημιουργήσω τα συναισθήματα που ένιωσα βιώνοντας τη ζωή και ανακαλύπτοντας σπουδαία έργα τέχνης.

Πόσο σημαντική είναι η επιρροή του Moebius και του Milo Manara στη δουλειά σου; Μοιάζεις να καταλαμβάνεις έναν καλλιτεχνικό χώρο ακριβώς ανάμεσα στους δύο αυτούς αριστοτέχνες της μελάνης. Βέβαια. Ο Moebius και ο Manara ήταν το μητρικό μου γάλα. Έχουν καθορίσει το τι θέλω να πετύχω ως καλλιτέχνης, όσο και σαν άνθρωπος.

Ασφαλώς θα είχες αρκετές προτάσεις συνεργασίας για κάποιο graphic novel. Ενδιαφέρεσαι; Θα το επιχειρήσω όταν αποκτήσω την τεχνική επάρκεια. Προς το παρόν σχεδιάζω υπερβολικά αργά και περίπλοκα για να ανταποκριθώ στις απαιτήσεις του κόμικ.

Τι είναι αυτό που σε συναρπάζει στο σενάριο του αυτόνομου καρέ; Ταιριάζει στον τρόπο που σκέφτομαι. Όταν διαβάζω λογοτεχνία, προτιμώ τα διηγήματα, τα οποία θεωρώ πολύ δύσκολη τέχνη. Είναι σαν να διαθέτεις ένα και μόνο βλήμα για να πετύχεις το κέντρο του στόχου. Κάπως έτσι αντιμετωπίζω και τις εικονογραφήσεις.

Πώς ορίζει την πρόοδο μια καλλιτέχνιδα του είδους σου; Επιδιώκεις τεχνική αρτιότητα; Ή θα προτιμούσες να κατακτήσεις νέα ύψη του φαντασιακού; Η τεχνική και η έμπνευση πηγαίνουν χέρι -έρι. Υπάρχουν εικόνες στο μυαλό μου τις οποίες αδυνατώ προς το παρόν να τοποθετήσω στο χαρτί λόγω τεχνικών ελλείψεων. Δουλεύοντας διαπιστώνω ότι οι νέες ικανότητες εμπνέουν νέες εικόνες – η φόρμα και το περιεχόμενο δεν είναι ξεχωριστές οντότητες, η σχεδιαστική μαγεία προκύπτει μέσα από την τριβή τους.

Πόσος χρόνος απαιτείται για να ολοκληρώσεις ένα έργο; Ζούμε σε ανυπόμονους καιρούς και όλοι ψάχνουν το πιο ακαριαίο φιξ, αλλά η δική σου τέχνη χρειάζεται αλλιώτικο τέμπο. Ορισμένα σχέδια χρειάζονται μήνες, ακόμη και χρόνια ώσπου να ωριμάσουν. Κάποια άλλα γίνονται ξεκάθαρα μέσα σε ένα μισάωρο. Μόλις αποκρυσταλλωθεί η ιδέα αυτού που θέλω να κάνω, περνάω τα μελάνια, τα οποία ανάλογα με την πολυπλοκότητα ή το μέγεθος της εικόνας μπορεί να απαιτήσουν από δύο έως οχτώ ώρες. Κάθε σχέδιο πάντως είναι προϊόν της ανυπομονησίας μου να τελειώσω. Σπάνια κάνω διορθώσεις ή αναθεωρημένες εκδοχές.

Ποια είναι τα προτιμητέα σου εργαλεία; Σινική μελάνη; Ψηφιακά μέσα; Και τα δύο; Δουλεύω όλο και συχνότερα σε ταμπλέτα. Ανακάλυψα πρόσφατα το ηλεκτρονικό μελάνι και έπειτα από πολλές δοκιμές και λάθη κατόρθωσα να σχεδιάσω γραμμές που προσομοιάζουν την αίσθηση της σινικής. Είναι τόσο βολικό: μπορώ να δουλέψω οπουδήποτε και σε κάθε μέγεθος χωρίς να πρέπει να κουβαλάω το εργαστήριό μου. Είναι πολλά τα πλεονεκτήματα. Καθώς δημοσιεύω κυρίως σε ηλεκτρονικές πλατφόρμες, είναι πρακτικό το να αποφεύγω τη μεσολάβηση χαρτιού και σκάνερ.

Είναι εντυπωσιακό το ότι οι εικόνες σου κατοικούν τόσο έντονα στο παρόν –συχνά και σε ένα ιδιότυπο sci-fi. Υπάρχει μια ρετρό ποιότητα στη δουλειά σου που θα την καθιστούσε ιδανική για παρελθοντικούς κόσμους. Για τη βικτωριανή Αγγλία ή για τη Γερμανία της Δημοκρατίας της Βαϊμάρης. Το σκέφτεσαι ποτέ; Το λοιπόν, ποιος ξέρει, ίσως είμαι όντως ένα βικτωριανό βαμπίρ με το ένα πόδι στο φέρετρο…

Νιώθεις άνετα στον ψηφιακό κόσμο; Γνωρίζω ότι απέκτησες σημαντικό κοινό μέσω του tumblr, καθώς και ότι εκτιμάς την ποικιλομορφία του μέσου. Ωστόσο ένα σημαντικό μέρος του έργου σου ίσως δεν θα τυπωθεί ποτέ. Ενώ οι τόσο φίνες λεπτομέρειες μπορεί να χαθούν στις οθόνες κινητών και τάμπλετ. Σε προβληματίζει το γεγονός; Πιστεύω στην προσαρμοστικότητα των εικόνων: αν μια σύνθεση είναι αρκετά δυνατή, θα αναδειχθεί σε όλα τα μεγέθη. Όντως όμως αρκετές λεπτομέρειες χάνονται στην οθόνη, και είναι πάντοτε ωραίο να μπορείς να κρατήσεις ένα απτό έργο στα χέρια σου.

Δηλώνεις κάτοικος του «παλιού κόσμου». Νιώθεις στο πετσί σου στην Ευρώπη; Μου αρέσει η ποικιλομορφία της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Αρκεί να ταξιδέψεις λίγα χιλιόμετρα για να ανακαλύψεις νέους κόσμους. Είναι το μεγάλο μας επίτευγμα, μοιραζόμαστε κοινή ιστορία μαζί με μοναδικές ιδιαιτερότητες. Γελάω λίγο με όσους διαμαρτύρονται για την έλλειψη ευρωπαϊκής ταυτότητας. Αρκεί να διασχίσεις την ήπειρο για να διαπιστώσεις την κοινή μας κληρονομιά – και την κοινή μοίρα.

Τι σε εμπνέει, πέρα από τις προφανείς επιρροές; Είμαι αδηφάγα καταναλώτρια τέχνης, οι επιρροές μου είναι αναρίθμητες. Δύο καλλιτέχνες που πάντοτε ξεχωρίζω είναι ο Man Ray και ο Carlo Mollino. Ανάμεσα στους σύγχρονους δημιουργούς των οποίων τη δουλειά λατρεύω, ας αναφέρω ενδεικτικά τους Insuh, Ingrid Mouth, Jared Muralt, Bernulia, Petites Luxures, Ellen von Unwerth, Phil Tworavens.

Σου έχει τύχει να σε ποθήσουν χάρη στη δουλειά σου; Όχι πολύ συχνά. Σαν όλους όσοι υπάρχουν μόνο μέσα από το έργο τους, είμαι αρκετά αφηρημένη παρουσία. Ένας γνωστός μου πάντως με αποκαλεί ψηφιακή ροκ σταρ. Οι περιστασιακές εξομολογήσεις μένουν στο πλαίσιο του ιδιωτικού. **A**

**Αν απολαύσατε τα illustrations της Apollonia Saintclair, δείτε περισσότερα έργα της εδώ: apolloniasaintclair.tumblr.com*

ΝΕΑ ΚΟΜΙΚΣ ΣΤΗΝ ΠΟΛΗ

Η ομάδα The Very Closed Circle (#TVCC) είναι ένας πολύ κλειστός κύκλος, αλλά δεν είναι. Αν προσπαθήσεις να τους βρεις όλους μαζί είναι αδύνατο γιατί είναι διασκορπισμένοι, μισοί στη Θεσσαλονίκη, ένας στην Κρήτη, ένας Βερολίνο και οι υπόλοιποι στην Αθήνα. Πολύ λογικό να χαρακτηρίζουν τη νέα έκθεση κόμικς που ετοιμάζουν (για 6η συνεχή χρονιά στο The Box της Πλατείας Μαβίλη)... *«θα είναι σαν έκθεση, αλλά δεν θα είναι».*

Το *«Closed»* βέβαια υποστηρίζεται από την καλή συνεργασία που υπάρχει αναμεταξύ τους και την επικεντρωμένη αίσθηση χιούμορ που τους διακρίνει, τέτοιου που θα σε τρόμαζε η συνέπειά του αν δεν την ανέτρεπαν, τελικά, τα ίδια τα σκίτσα. Επίσης: «Δεν είναι» γιατί η ομάδα παρουσιάζει τώρα το κύκνειο άσμα της.

Η ιστορία Τέσσερα χρόνια διαδικτυακής παρουσίας με #500 στριπάκια στο ενεργητικό τους. Ένα βραβείο Comicdom Award το 2012. Ένας χρόνος διάλειμμα για σάντουιτς, καφέ και για να γεμίσουν οι μπαταρίες. Ένας κύκλος δημιουργίας και πειραματισμών που κλείνει τώρα με την έκδοση ενός άλμπουμ και μια μεγάλη έκθεση στον πολυχώρο The Box από 15 έως 22 Οκτωβρίου.

Ήταν περίπου το 2010 όταν η ομάδα *The Very Closed Circle* ξεκίνησε τη δράση της, με μοναδικά όπλα ένα χαρτί, ένα μολύβι και τέσσερα καρέ. Γλωσσοδέτες, αινίγματα, λαχνίσματα, πειράματα, πειράγματα, λογοπαίγνια, προπό, προπογκόλ, λίστες για ψώνια, ακόμα και τα σχόλια των αναγνωστών, όλα ήταν καθοριστικά στο έργο της ομάδας μέχρι το 2014. Και μολονότι αυτοσυστηνόταν ως «Πολύ Κλειστός Κύκλος», τέσσερα χρόνια μετά την ίδρυσή του, είχε φτάσει ήδη να μετράει 18 ταλαντούχους δημιουργούς ως μέλη.

Όλοι οι κύκλοι, όμως, έχουν τη μοιραία τάση να επιστρέφουν στο σημείο που ξεκίνησαν. Για τους The Very Closed Circle, η στιγμή αυτή ήρθε οριστικά το 2016, όταν η ομάδα αποφάσισε να γιορτάσει το κλείσιμό της με την έκδοση του άλμπουμ *«Ασκήσεις επί χάρτου»* στην Jemma Press με ολοκαίνουργια στριπάκια και μια ανοιχτή έκθεση, όπου οι 18 δημιουργοί θα είναι παρόντες για να παρουσιάσουν το κύκνειο άσμα τους, θα μιλήσουν για τη δουλειά τους, θα εκθέσουν τα πρωτότυπα σχέδιά τους από την καινούργια έκδοση, ενώ κάποιοι από αυτούς θα πραγματοποιήσουν και ένα workshop με θέμα την τεχνική του four frame strip.

Ο χώρος Το The Box *(Δορυλαίου 12, Πλ. Μαβίλη)* είναι ο ιστορικός χώρος όπου στεγάστηκε το θρυλικό Κανάλι 15, η πρωτοπορία της ελεύθερης ραδιοφωνίας στα μέσα των 80s, αργότερα το Texas κλαμπ του Λουκιανού Κηλαηδόνη και έπειτα το uber-danze club της Αθήνας, όπου πολλοί είχαν αφήσει εγκεφαλικά κύτταρα στις πίστες και στα σκαλιά του. Οι δονήσεις του χώρου δηλαδή, ok, είναι καλές.

Σάββατο 15 Οκτωβρίου στις 19.00 Εγκαίνια έκθεσης και παρουσίαση του Άλμπουμ παρουσία των δημιουργών και συνεργατών. Ο Άρης Κώτσης (συντάκτης και μέλος του Comicdom), θα αποπειραθεί να χαρτογραφήσει τη δημιουργία του βιβλίου αλλά και την πορεία της ομάδας με τη βοήθεια των, βραβευμένων με ΕΒΓΕ, Τόμεκ Γιοβάνη (εικονογράφος/δημιουργός κόμικς) και Τάσου Ζαφειριάδη (ορθοδοντικός /δημιουργός κόμικς), όπως και των Χάρη Λαγούση (σκίτσογράφος/σκηνοθέτης) και Τάσου Μαραγκού (σκιτσογράφος).

Η ΕΚΘΕΣΗ ΠΟΥ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΣΑΝ ΕΚΘΕΣΗ ΑΛΛΑ ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ

Του **ΓΙΑΝΝΗ ΝΕΝΕ**
(panikoval500@gmail.com)

Επιμέλεια έκθεσης
Τόμεκ Γιοβάνης
Η έκθεση θα λειτουργεί καθημερινά 17.30-22.00.

Συμμετοχές στην έκθεση
Τόμεκ Γιοβάνης, Τάσος Ζαφειριάδης, Παναγιώτης Πανταζής, Τάσος Μαραγκός, Χάρης Λαγκούσης, Σταυρούλα Ανθηροπούλου, Κωστής Τζωρτζακάκης, Σοφία Σπυρλιάδου, Σταύρος Κιουτσιούκης, Χριστίνα Ανθηροπούλου, Γιώργος Κωνσταντίνου, Έκτορας, Αντώνης Βαβαγιάννης, Πέτρος Χριστούλιας, Δήμητρα Αδαμοπούλου, Δημήτρης Καμένος, Θανάσης Πετρόπουλος, Έφη Θεοδωροπούλου.

Τετάρτη 19 Οκτωβρίου Workshop/ Συζήτηση πάνω στο four frame strip. Ίσως είναι απίθανο να κερδίσεις ένα βραβείο Eisner με τέσσερα καρέ, αλλά μπορείς τουλάχιστον να προσπαθήσεις! Οι δημιουργοί θα μας δείξουν το πώς, μέσα από ένα workshop αφιερωμένο πάνω στην τεχνική και τα μυστικά του four frame strip.

Καθ' όλη τη διάρκεια της έκθεσης θα υπάρχει ειδικά διαμορφωμένος χώρος με art prints και τις εκδόσεις των μελών του Κλειστού Κύκλου στην Jemma Press.

www.athens voice.gr
Δείτε περισσότερα στο www.thebox-athens.org

Θέλω να βλέπω τ
στο πρόσωπο των

Χτύπησε κόκκινο η περιέργεια με την ανακοίνωση της σκηνοθεσίας του για το Εθνικό Θέατρο. Η βία, το ψέμα, η κοινωνική χυδαιότητα και το έγκλημα που ερευνά στις ταινίες του ανεβαίνουν για πρώτη φορά στη σκηνή του Θεάτρου με το έργο του «Στέλλα, κοιμήσου» και με ήρωες νεόπλουτους. Τον συναντήσαμε στις πρόβες.

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΜΑΣΤΡΟΓΙΑΝΝΙΤΗ - Φωτό: ΘΑΝΑΣΗΣ ΚΑΡΑΤΖΑΣ

★ ΓΙΑΝΝΗΣ ★ ΟΙΚΟΝΟΜΙΔΗΣ

Περισσότερο είναι η ανάγκη της δημιουργίας που με οδήγησε στο θέατρο. Σε μια εποχή που σε τραβάει προς τη λάσπη πρέπει να βρεις τους τρόπους να ξεκολλήσεις. Αν με έπαιρνε να γράψω ένα βιβλίο, αυτό θα έκανα. Το θέμα με τις ταινίες φυσικά και δεν τελείωσε, απλά σε ό,τι έχει να κάνει με τον κινηματογράφο τα πράγματα στην Ελλάδα προχωρούν πολύ αργά. Φλέρταρα με την ιδέα του θεάτρου καιρό τώρα – είχα δεχτεί προτάσεις και στο παρελθόν. Όταν ήρθε η πρόταση από τον Στάθη Λιβαθινό, φαίνεται πως είχε ωριμάσει η ιδέα στο μυαλό μου και δέχτηκα.

Το "Στέλλα κοιμήσου" έχει μια πάρα πολύ χαλαρή σχέση με τη "Στέλλα Βιολάντη" του Ξενόπουλου. Το βιβλίο του Ξενόπουλου έχει έναν πυρήνα πολύ σκληρής βίας εξαιτίας της σχέσης του πατέρα με την κόρη, γεγονός που μου τράβηξε το ενδιαφέρον. Όμως, δεν πρέπει να ειδωθεί το δικό μου έργο ως μια μεταφορά της Βιολάντη στο σήμερα. Τελικά ίσως κακώς αφήσαμε να φανεί αυτή η "σχέση" και δημιουργήθηκαν οι παρεξηγήσεις. Μόνο τη φλόγα άναψε.

Ο πατριάρχης της οικογένειας του έργου είναι ένας νεόπλουτος "μαφιόζος". Έχει πιάσει την καλή με το πιστόλι στο χέρι και σήμερα είναι ένας ευυπόληπτος επιχειρηματίας που θέλει να περάσει στην πολιτική χρησιμοποιώντας ακόμη και την κόρη του. Θέλει να παντρευτεί το γόνο μιας πλούσιας, παλιάς, πολιτικής οικογένειας, κάτι που τη βρίσκει αντίθετη αφού είναι ερωτευμένη με άλλον. Το έργο διαδραματίζεται ένα πρωινό Κυριακής στη βίλα του στην Πολιτεία. Νομίζω ο χαρακτήρας του πατέρα, ο τρόπος που δρα, έχει οικουμενικά χαρακτηριστικά. Είναι αναγνωρίσιμος χαρακτήρας και όχι μια ιδιαίτερη περίπτωση. Όσο το γιατί προτίμησα να έχω μια τέτοια οικογένεια στο κέντρο του έργου μου και όχι, για παράδειγμα, μια μεγαλοαστική, είναι γιατί αυτή έχει το πάθος, έχει τη θερμοκρασία, τον ιδρώτα, τη λύσσα, ζητήματα που πάλλονται. Νομίζω μ' έναν τρόπο το "Στέλλα, κοιμήσου" συναντάει τον "Κανόνα του παιχνιδιού" του Ρενουάρ μέσα από περίεργους δρόμους.

Όπως και στις ταινίες μου έτσι κι εδώ δεν παρακολουθώ σαν επιστήμονας τους ήρωές μου, αλλά με μια αγαπησιάρικη διάθεση. Είναι πάντοτε ανθρωποκεντρική η προσέγγισή μου και δείχνει αγάπη ακόμα και προς τους πιο "μαύρους" χαρακτήρες. Πλησιάζω τα πρόσωπα με ζέση, προσπαθώ να φωτίσω το πόσο σύνθετη προ-

την καύλα νθοποιών

σωπικότητα είναι κάθε άνθρωπος. Τις ποιότητές του.

Το στοίχημα για μένα είναι το πώς φέρνουμε την πραγματική ζωή στη σκηνή με απόλυτο τρόπο. Θέλω οι θεατές να γίνουν μάρτυρες αυτού που συμβαίνει εκείνο το πρωινό της Κυριακής στο σαλόνι της οικογένειας του Αντώνη Γερακάρη. Γνωρίζω πως το μεγαλύτερο ποσοστό θεατών στο θέατρο είναι γυναικείο και πως ίσως πολλές από αυτές δεν γνωρίζουν τον "κόσμο μου" γι' αυτό και έχω μεγάλη περιέργεια στο πώς θα αντιδράσουν. Φαντάζομαι πως θα υπάρχει παραξένισμα και για έναν ακόμη λόγο. Οι ηθοποιοί καλούνται κάθε βράδυ να ξαναζήσουν την ιστορία χωρίς να στηρίζονται σε ένα συγκεκριμένο κείμενο – ό,τι υπάρχει, γεννήθηκε και γεννιέται στις πρόβες. Υπάρχει σενάριο και το διακύβευμα, οι σκηνές και το timing, αλλά δεν υπήρξε εξαρχής κείμενο. Κάθε φορά η ιστορία θα βιώνεται με τον ίδιο στόχο αλλά με άλλο τρόπο. Σαν να ζουν ένα déjà vu, οι ηθοποιοί καλούνται να έχουν την απόλυτη ετοιμότητα για να αντιδράσουν σε ό,τι θα τους συμβαίνει κάθε βράδυ. Έχουμε κάνει προσομοίωση της οικογένειας στο θίασο. Γίνεται της πουτάνας οντολογικά και ψυχικά. Θέλω να βλέπω την καύλα στο πρόσωπο των ηθοποιών, αυτή την αμφιβολία που έχεις και στη ζωή σου για το τι θα συμβεί μετά όταν εμπλέκεσαι σε "σκληρές" καταστάσεις. Αν υπάρξει θέατρο πάνω στη σκηνή θα έχουμε αποτύχει. Για μένα το θέατρο είναι αλήθεια. Όχι διανοητική, αλλά ψυχική. Είναι τριπάκι το όλο θέμα.

Δεν ξέρω τους λόγους για τους οποίους πάντα θέλω να φωτίζω τη βία –προσωπική, οικογενειακή, κοινωνική–, το γιατί θέλω να διερευνώ τις ακραίες διαδρομές που μπορεί κάποιος να ακολουθήσει. Το αποτέλεσμα που βλέπεις στα έργα μου προέρχεται από ένα συνδυασμό της κουλτούρας που κουβαλάω –ταινίες, βιβλία κ.ά.– με γεγονότα της πραγματικότητας που μπορεί να μου εξάψουν τη φαντασία. Δεν υπάρχει τίποτα το βιωματικό στο έργο μου. Δεν είμαι ένας Ζαν Ζενέ. Απλά ζω έξω και όχι σε γυάλα – εξαιτίας αυτού ακονίζεται η παρατηρητικότητά μου.

Πιστεύω πως ο άνθρωπος γεννιέται εμπεριέχοντας και το κακό και τη σκοτεινιά και τη διάθεση για βία. Από την άλλη υπάρχει και η κοινωνική βία που φέρνουν οι ανισότητες, η εξαθλίωση και κάνει τους ανθρώπους να σαλτάρουν. Διαβάζεις τα βορειοευρωπαϊκά αστυνομικά μυθιστορήματα και ανακαλύπτεις πως περιγράφουν απίστευτα νοσηρά εγκλήματα σε κοινωνίες που είναι πολύ πιο τακτοποιημένες και οργανωμένες από τη δική μας. Σε εμάς αντίθετα τα πάθη είναι αυτά που εκκινούν τη βία – για εξουσία, για χρήματα, για μια γυναίκα, για την καυλάντα, ερωτικά πάθη. Αρχετυπικά πράγματα, δηλαδή.

Νιώθω αγανάκτηση. Μια ευλογημένη χώρα να έχει καταντήσει έτσι. Τη μοναδική ελπίδα την παίρνω από την ίδια τη δουλειά μου. Με ισορροπεί κι ας μην πιστεύω πλέον πως η τέχνη είναι τόσο ισχυρή όσο ένα όπλο. Κάποτε το πίστευα. Μέχρι που παίχτηκε η "Ψυχή στο στόμα" στην κρατική τηλεόραση. Θυμάμαι τότε ήταν κυβέρνηση η Νέα Δημοκρατία. Πίστευα πως η προβολή της θα προκαλούσε αντιδράσεις. Δεν άνοιξε μύτη. Τότε κατάλαβα πως η τέχνη έχει ξεδοντιαστεί, πως η εξουσία έχει βρει τους τρόπους να τα αλέθει όλα και το κάθε τι να περνιέται πλέον ως entertainment. Λογάριασε και ένα κοινό που δεν ενδιαφέρεται να αντιδράσει ή να υπερασπιστεί.

Είμαι σε φάση προπαραγωγής για την καινούργια μου ταινία "Η μπαλάντα της τρύπιας καρδιάς". Θα τη χαρακτήριζα μαύρη κωμωδία με οικογενειάρχες, με νταλκάδες, με υπόκοσμο, με πιστολάδες, με σκυλάδες, αίμα, έρωτα, ιδρώτα. Σε ένα επίπεδο δομικό προσεγγίζει τον κινηματογραφικό κόσμο των αδελφών Κοέν και του Άλτμαν. Είναι μια ταινία του Οικονομίδη, αν και στις προθέσεις μου είναι να αποτινάξω το ζόφο των προηγούμενων ταινιών μου. Εδώ τον κύριο λόγο θα έχουν ο σαρκασμός και το υποδόριο χιούμορ». A

INFO Σκην. : Γιάννης Οικονομίδης. Πρωταγωνιστούν: Αντώνης Ιορδάνου, Ιωάννα Κολλιοπούλου, Μάγια Κώνστα, Αλέξανδρος Μαυρόπουλος, Καλιρρόη Μυριαγκού, Γιάννης Νιάρρος, Στάθης Σταμουλακάτος, Ελλη Τρίγγου. Από 13/10, Εθνικό Θέατρο (Νέα Σκηνή - Νίκος Κούρκουλος).

ΑΦΙΕΡΩΜΑ

ΚΗΦΙΣΙΑ

Τι ξέρεις για το καταπράσινο χωριό της Αθήνας που έγινε «πρωτεύουσα» των ΒΠ;

Η ATHENS VOICE σκανάρει πρόσωπα, στέκια και παλιές ιστορίες

Της **ΗΡΩΣ ΠΑΡΤΣΑΚΟΥΛΑΚΗ**
Φωτό: **ΓΙΩΡΓΟΣ ΓΑΒΡΙΛΑΚΗΣ**

Είναι αυτό που ανεβαίνεις την Κηφισίας και μετά το Ζηρίνειο, βία μετά το δαχτυλίδι, νιώθεις κάτι να αλλάζει. Είναι το πράσινο των ΒΠ; Η ησυχία; Οι μονοκατοικίες; Δεν ξέρω τι ακριβώς είναι αλλά κάτι σε κάνει να κάθεσαι λίγο πιο στητά και να βηματίζεις πιο ανάλαφρα αναπνέοντας επιτέλους οξυγόνο. Στη στροφή βρίσκεις ευκαιρία για περίπατο, κάνεις βόλτες κάτω από τα πλατάνια και τα παλιά αρχοντικά και σεργιανίζεις δρόμους που διηγούνται ιστορίες από τα παλιά. Δεν ξέρω αν τη λες Manhattan ή ακριβό προάστιο Γενεύης, αλλά ένα πέρασμα για καφέ, βόλτα και φαγητό στα λημέρια της δίνει την αίσθηση αληθινού city break.

Ακόμα κι αν αδιαφορείς για τα κοσμικά, πριν ακόμα κάνεις δεξιά για κέντρο στην Κασσαβέτη, δεν μπορεί να μη λατρέψεις το προάστιο με τα χίλια πρόσωπα. Ήσυχοι δρόμοι με μεγάλες κίτρινες λάμπες και κήπους, πολλούς καταπράσινους κήπους και μαγαζιά με ό,τι θελήσεις. Ρούχα, παπούτσια, κοσμήματα, φροντισμένες γωνιές που δεν βρίσκεις εύκολα και μετά καφές, φαγητό και ποτό σε στέκια ωραία και φινετσάτα. Μακριά από τη βαβούρα του κέντρου ή άλλων πυκνοκατοικημένων προαστίων της Αττικής, η Κηφισιά είναι πρόταση κι έχει επιλογές για όλους.

Σεργιάνισα πρώτη φορά στη Λεβίδου και την Κολοκοτρώνη στην εφηβεία μου. Αρχικά με τους γονείς, μέχρι που αργότερα αυτονομήθηκαν οι βόλτες μου κι άρχισα να δίνω ραντεβού στον Τροχονόμο, να περνάω απέναντι στα McDonald's και καρφωτή να θρονιάζομαι στα Starbucks. Ήξερα ότι εκεί θα έβρισκα αυτούς που έψαχνα, εκείνους που ο 15χρονος εαυτός μου ήξερε ότι είχαν κάνει ακριβώς την ίδια διαδρομή για να βρεθούν στο πιο ωραίο ξύλινο και σπιτίσιο υποκατάστημα της αμερικανικής αλυσίδας στην Αθήνα. Ήταν γνωστό ότι για να φορέσεις μάρκες του εξωτερικού και να δοκιμάσεις πρώτος τα νέα φαστφουντάδικα η Κηφισιά ήταν must. Παρ' όλες

τις ξενικές αναφορές που αύξησαν τη δημοτικότητά της, κατάφερνε να διατηρεί αναλλοίωτες τις σταθερές της αξίες. Την 24ωρη κρεπερί στο Άλσος, τον Βάρσο και τα θερινά, ενώ από τη μια στιγμή στην άλλη νέα στέκια ξεπετάγονται. Κι αν τώρα έκλεισαν πια τα McDonald's, τα ραντεβού συνεχίζουν να δίνονται «εκεί που ήταν παλιά τα McDonald's» και ο Βορράς εξακολουθεί να γεμίζει τις ζωές μας αναμνήσεις. Οι καφέδες μπορεί να μετακόμισαν στη Μέντα (στο πανέμορφο εξοχικό του Σικελιανού) και στο Αμαρυλλίς, αλλά τα σινεμά μας σταθερά στην Μπομπονιέρα και τη Χλόη, και Σάββατο πρωί στον Βασιλόπουλο, κλασικά Κασσαβέτη και Λεβίδου γωνία από το 1978.

Εκεί λίγο πιο πάνω, αν και στην καρδιά του κέντρου, απλώνεται μία από τις ομορφότερες γωνιές της Κηφισιάς. Κι εκεί που είσαι όλη τη μέρα στο πόδι, στο λόφο του Αγίου Δημητρίου, η Πλάκα Κηφισιάς σού δίνει ανάσες. Πήρε το όνομά της από την Πλάκα του Κέντρου χάρη στα γραφικά στενάκια και τα ιδιαίτερα μαγαζιά που δεν θυμίζουν τη mainstream πλευρά των μεγάλων μαγαζιών και των απρόσωπων στιγμών. Δροσίνη, Κυριάκου, Αγ. Θεοδώρων, Αγ. Δημητρίου και Κασσαβέτη γίνονται γειτονιά απ' τα παλιά και η καλύτερη εναλλακτική για ιδιαίτερα μαγαζιά, μαγαζάτορες που καλημερίζονται και ομορφιά που θυμίζει περισσότερο εξοχή παρά πόλη. Από αυτούς τους δρόμους ξεκίνησε η εμπορική Κηφισιά με σιδηρουργεία και χρωματοπωλεία για τους εργάτες και τους κηπουρούς που φρόντιζαν τις βίλες των πλούσιων Αθηναίων. Από εδώ έφευγαν και τα ξακουστά κεράσια και οι φράουλες Κηφισιάς κι εκεί που άλλοτε καλλιεργούνταν χωράφια σήμερα καλλιεργείται πνεύμα.

Ο Σπόρος, σπάνιο βιβλιοπωλείο, από αυτά που δεν συναντάς συχνά, οργανώνει συχνά παρουσιάσεις και πολιτιστικές εκδηλώσεις που συνήθως επιλέγουν το κέντρο της Αθήνας. Παρακάτω η εξαιρετική **Μέντα** με τη

μυστική γκαλερί που κρύβει στο υπόγειο, το **Valsamo** με τα υπέροχα έλαια και τα αρώματα, το **Falafeladiko** με τα live, το **Όνειρο** με τους φοιτητές, το αγαπημένο αρωματοπωλείο **Perfume & Soap**, το καφέ-μπιστρό **Αμαρυλλίς** απέναντι ακριβώς από τη βίλα του Δροσίνη και μία μεγάλη ενεργή κοινότητα με events, δράσεις, πολιτιστικές εκδηλώσεις σε μια παραδοσιακή, γραφική γειτονιά με χαρακτήρα. Είναι άλλωστε μοναδικό να βλέπεις τα σκαλιά του Πολιτιστικού Κέντρου και να φαντάζεσαι τον Παλαμά και τον Δροσίνη να ανεβαίνουν και να κατεβαίνουν χαμένοι στις συζητήσεις τους.
Μιλώντας για την Κηφισιά δεν θα μπορούσε ποτέ να παραλειφθεί μία αναφορά στο ενδοξότερο γλυκοπωλείο της. Σημείο αναφοράς για μικρούς και μεγάλους, ο Βάρσος είναι σαν να μην μπορεί να υπάρξει σε φράση χωρίς το συμπλήρωμα «Κηφισιά». Θα είναι πάντα εγγύηση για μπεζέδες, ρυζόγαλο και γλυκά παλιού καλού ελληνικού ζαχαροπλαστείου. Για όλες τις ηλικίες η Κηφισιά σημαίνει σίγουρα και τα παρακάτω: πρώτα τσιγάρα και φιλιά στο Άλσος, burger και πίτσα στην Capricciossa και το Pappas, νύχτες μαγικές κι ονειρεμένες στο Escoba στο Κεφαλάρι, και λίγο παρακάτω φαγητό στα πρωτοφερμένα Palmie και Fridays. Να σε πηγαινοφέρνουν στον ΑΟΚ μετά το σχολείο για μπάσκετ, από ποδόσφαιρο μέχρι και σκάκι στον Αθλητικό Όμιλο Κηφισιάς και τα Σαββατοκύριακα με τους γονείς να βρίσκετε συνέχεια γνωστούς στη Λεβίδου. Οι μαμάδες για shopping Κολοκοτρώνη και Κυριαζή και μετά όλοι για μπρουσκέτες στο Sotto Voce, που σήμερα δεν υπάρχει. Όπως το καφέ Έπος που έγινε J και τόσα ακόμα μαγαζιά που ο καθένας έχει να θυμάται τα δικά του. Σταθερές αξίες και κυμαινόμενες που έρχονται και φεύγουν για να δώσουν τη θέση τους σε κάτι πιο τρέντι. Γιατί στην Κηφισιά όλα πρέπει να είναι τρέντι και πριν γίνουν τρέντι ήταν στην Κηφισιά. Η ανανέωση στα στέκια είναι χαρακτηριστικό της, παραμένει όμως σταθερή αξία για βόλτες και περιπάτους.
Για αρχοντικές διαδρομές με τσάι και συμπάθεια ανάμεσα σε πύργους και νεοκλασικά χωμένα στα δέντρα σημείωσε: Ραγκαβή, Πεσματζόγλου, Εμμανουήλ Μπενάκη και Παναγή Τσαλδάρη. Για ποδηλατάδα ή βόλτα από τα Ανάβρυτα και την έπαυλη Συγγρού προς το Ζηρίνειο, το Άλσος και τον Σταθμό. Από εκεί στον πύργο Αποστολίδη, στο ρέμα της Πύρνας, στο σπίτι της Πηνελόπης Δέλτα προς το Δημαρχείο. Για αμαξάδα στην οδό Λεβίδου κάθε Σαββατοκύριακο τα παϊτόνια περιμένουν για ξενάγηση στους κεντρικούς δρόμους έως το Κεφαλάρι.

Αν αναζητάς το πιο «λαϊκό» πρόσωπο της περιοχής, θα το βρεις στα λεγόμενα Αλώνια. Εκεί βρίσκονται μερικά από τα πιο παλιά σπίτια της Κηφισιάς και στην Αγίου Τρύφωνος θα βρεις τα πιο ψαγμένα μαγαζιά, από παραδοσιακούς φούρνους και κρεοπωλεία μέχρι νεο-παντοπωλεία τύπου deli και μπαχάρια. Πριν μεταφερθεί και η λαϊκή αγορά με τα βιολογικά στη Νέα Κηφισιά, τα Αλώνια ήταν και επισήμως η πιο γευστική συνοικία της περιοχής.
Παρά τα ωραία και ζηλευτά, η Κηφισιά έχει κι άλλα πρόσωπα όσο απομακρύνεσαι από το κέντρο της. Οι εργατικές πολυκατοικίες της Κάτω Κηφισιάς δεν θυμίζουν σε τίποτα το κοσμοπολίτικο προάστιο που έχουμε όλοι στο ▶

INTIMISSIMI THE LINGERIE SPOT

Η γοητεία με ιταλική υπογραφή μάς συστήνεται σε ένα πρόσφατα ανακαινισμένο χώρο με εκλεπτυσμένη αισθητική και απόλυτα μοντέρνο fresh ύφος, με προσοχή στη λεπτομέρεια από τα δοκιμαστήρια μέχρι τα δάπεδα, στην καρδιά της Κηφισιάς. Στο νούμερο 10 της Κολοκοτρώνη (Εμπορικό Κέντρο Κερασιές), η Intimissimi boutique, με την εντυπωσιακή πάντα βιτρίνα της, επικοινωνεί το ιδιαίτερο, ελκυστικό μήνυμά της με αποδέκτη το βασικό καταναλωτικό μας ένστικτο.
Γι' αυτή τη σεζόν επικρατεί ένα ύφος πολυτέλειας και στιλ Diva. Οι κούκλες προβάρουν το σεξαπίλ των εσωρούχων νέας σοδειάς της σεζόν, κεντρίζουν το μάτι και προϊδεάζουν για τα μοναδικά σχέδια των συλλογών του κορυφαίου Italian Lingerie brand.
Η λιτή αλλά ζεστή διακόσμηση παραπέμπει σε ένα μοντέρνο και κλασικό ταυτόχρονα μπουντουάρ, αναδύοντας μία cosy ατμόσφαιρα. Οι μεγάλοι κι αδιαμφισβήτητοι πρωταγωνιστές είναι, όμως, τα εσώρουχα και τα ρούχα της Intimissimi. Εδώ βρίσκουμε ό,τι πιο αισθησιακό κυκλοφορεί κι ανεβάζει τον εσωτερικό κόσμο της γυναίκας. Lingerie sets με τα πιο sexy υλικά, όπως διαφάνειες, πούλιες, δαντέλα και μετάξι που δίνουν σάρκα και οστά σε baby doll, κορμάκια, bras – όλα αυτά που λέμε underwear. Εδώ θα ανακαλύψετε το «Τέλειο Σουτιέν» για το στιλ και το μέγεθός σας – μη χάσετε τη νέα άφιξη που ακούει στο όνομα Irina. Ανακαλύψτε τις δύο βασικές τάσεις: Oriental Heart και Romantic Tale. Τις εντυπώσεις κερδίζει και η συλλογή knitwear με τις μπλούζες, τα φορέματα, τις ζακέτες, που διακρίνονται για τη ρομαντική θηλυκότητά τους και τις διακριτικές sexy λεπτομέρειές τους.
Ούτε ο άντρας μένει, όμως, παραπονεμένος, είτε είναι κλασικός, μοντέρνος ή πιο funky στα εσώρουχα και το easywear ντύσιμό του.

Κολοκοτρώνη 10 (Εμπορικό Κέντρο Κερασιές),
2106232377

νου και ο Δήμος των «πλουσίων» φροντίζει με συσσίτια και παροχές για τους μη προνομιούχους δημότες των Βορείων Προαστίων. Κι αν όλα αυτά είναι μια μικρή γεύση από την Κηφισιά του παρόντος, εκείνη του παρελθόντος παραμένει σίγουρα πιο γοητευτική. Άλλωστε σήμα κατατεθέν της είναι η ηλικία που δεν κρύβεται – τη μαρτυρούν τα πλατάνια και οι επαύλεις. Το 1977 λένε ότι η περιοχή ήταν γεμάτη πεύκα, μποστάνια, στάνες και τρεχούμενο νερό. Στους φράχτες των σπιτιών ανέβαιναν παγώνια και ανά εποχή οι επισκέψεις εναλλάσσονταν με χελώνες και κουκουβάγιες. Σε αυτό που συμφωνούν όλοι οι παλιοί Κηφισιώτες είναι ότι το χειρότερο που συνέβη στην περιοχή ήταν η κίνηση, που αυξήθηκε απότομα σε όλα τα επίπεδα. Όπως είχε πει παλαιότερα στην Α.Ν. ο συγγραφέας Χρήστος Αστερίου «στο κέντρο της Κηφισιάς παλιά η κίνηση ήταν αραιή, όλα περιστρέφονταν γύρω από το γαλακτοπωλείο του Βάρσου και το διπλανό ζαχαροπλαστείο του Νικολέλη. Πιο ψηλά στο Κεφαλάρι δέσποζε το ημιφωτισμένο, μυστηριώδες Alt Berlin, μέχρι τα τέλη της δεκαετίας του '80 που έκαναν την εμφάνισή τους οι μεζονέτες δηλητηριάζοντας την αύρα της περιοχής. Κόπηκαν δέντρα, χτίστηκαν αλάνες και όσα οικόπεδα είχαν απομείνει. Υπάρχουν ακόμα, ωστόσο, λιγοστοί θύλακες της αληθινής Κηφισιάς, τόποι στους οποίους επιστρέφουμε κάθε τόσο για μια αυθεντική ανάσα».

Το πάρκινγκ φαίνεται να αποτελεί για όλους μεγάλο πρόβλημα, ενώ τα αυτοκίνητα που βρίσκουν θέση στενεύουν τους δρόμους και οι σημερινοί κάτοικοι παραπονιούνται για ασφυξία από νέα μαγαζιά, κόσμο, αυτοκίνητα και δρόμους με λακκούβες. Από την άλλη στους ποδηλατόδρομους βολτάρουν συχνά οι ντανταδες των ΒΠ που σέρνουν καροτσάκια, αλλά παρά τα όποια προβλήματα οι 43.929 κάτοικοι και οι φανατικοί θαμώνες της έχουν άλλους τόσους λόγους να την αγαπούν. Δεν είναι τυχαίο άλλωστε που στην Κηφισιά έζησαν η Πηνελόπη Δέλτα, ο Εμ. Μπενάκης, ο Θ. Δηλιγιάννης, ο Δροσίνης, ο Σικελιανός, ο Μαγκλής, ο Πετσάλης και άλλοι νεότεροι κοσμοπολίτες. Το 1941 άφησε εκεί την τελευταία του πνοή ο Ιωάννης Μεταξάς στο σπίτι όπου αρνήθηκε την υποταγή της Ελλάδας στους Ιταλούς και η οικεία του δεν είναι η μόνη έπαυλη που μαρτυρά την αίγλη που γνώρισε η Κηφισιά σε περασμένες εποχές.

Στο ύψος του Ζηρίνειου δημοτικού σταδίου υπάρχει ένα εκπληκτικό κτίριο με επιβλητικό τρούλο που «κρύβεται» πίσω από πυκνή βλάστηση. Στον αριθμό 241 της Κηφισίας η βίλα Καζούλλη είναι συνδεδεμένη με την ελληνική ιστορία από τις αρχές του 20ού αιώνα. Χτισμένη πάνω σε τούρκικο νεκροταφείο, στην κατοχή έγινε φρουραρχείο των SS και στον εμφύλιο στρατηγείο του ΕΛΑΣ, ενώ μεταπολεμικά στέγασε σεισμόπληκτους, έγινε το πρώτο ΚΑΤ, μετατράπηκε σε στέκι τοξικομανών, στην πορεία βανδαλίστηκε, αλλά αυτό δεν την εμπόδισε να πρωταγωνιστήσει σε αρκετές σκηνές της ταινίας «Υπολοχαγός Νατάσα». Η Βουγιουκλάκη και ο Παπαμιχαήλ φιλοξενήθηκαν στο κτίσμα ιδιοκτησίας Νικόλαου Καζούλλη, εμπόρου της Αλεξάνδρειας, που υποδέχτηκε κάποτε σπουδαίες προσωπικότητες, από τον αιγύπτιο βασιλιά Φαρούκ μέχρι τον Γώργιο τον Α΄. Λίγα χρόνια πριν πολλοί πίστευαν ότι η έπαυλη είναι στοιχειωμένη, αλλά μετά από όσα πέρασε βρίσκεται πλέον σε καλά χέρια και στεγάζει το Εθνικό Κέντρο Περιβάλλοντος και Αειφόρου Ανάπτυξης.

Με τα χρόνια, το καταπράσινο χωριό της Κηφισιάς υποδέχτηκε πολλά τρανταχτά ονόματα της εποχής. Οι Σούτσοι, η Δούκισσα της Πλακεντίας, η οικογένεια Ραγκαβή, οι Μαυρομιχάληδες και η οικογένεια Μπότσαρη αλλά και ο Όθωνας αγάπησαν την παραδεισένια αύρα της, ενώ το 1841 κατάφερε να συγκινήσει μέχρι και τον Χανς Κρίστιαν Άντερσεν. Έφτασε εκεί το Πάσχα της ίδιας χρονιάς και στο «Οδοιπορικό στην Ελλάδα» περιγράφει την Κηφισιά των μέσων του 19ου αιώνα με αναφορές στην Πλατεία Πλατάνου και άλλα χαρακτηριστικά σημεία. Σήμερα, στην οικία Δέλτα στεγάζεται από το 1994 το Τμήμα Ιστορικών Αρχείων του Μουσείου Μπενάκη και στην Τατοΐου, στον αριθμό 50, το σπίτι του Παύλου Μελά, παντελώς ερημωμένο και ανεκμετάλλευτο αντέχει ακόμα, όρθιο από το 1904.

Ένας παράγοντας που έπαιξε καθοριστικό ρόλο στην ανάπτυξη της Κηφισίας, πριν το 1900 με τη συμβολή των μεγάλων ευεργετών, ήταν η σιδηροδρομική σύνδεσή της με την Αθήνα το 1882. Ο σημερινός ηλεκτρικός λεγόταν τότε «Θηρίο» και στην αρχή ήταν ατμοκίνητος. Τερμάτιζε από τότε στην Κηφισιά, αλλά «ηλεκτρικός» μπόρεσε να αποκαλεστεί το 1902 όταν έγινε ηλεκτροκίνητος. Την ίδια χρονιά ιδρύθηκε με βασιλικό διάταγμα το πρώτο ταχυδρομείο, που αντιμετώπισε γρήγορα πολλά προβλήματα καθώς οι 700 μόλις απογεγραμμένοι κάτοικοι της Κηφισιάς δεν επαρκούσαν για τη λειτουργία του.

Εκείνη περίπου την εποχή έκαναν την εμφάνισή τους και τα πρώτα ξενοδοχεία: Το Ξενοδοχείον Μελά ή Grand Hotel de Kifissia, όπως το αποκαλούσαν τότε, το Renaissance, η Αίγλη και το Πλάζα, η Πύρνα. Όλα βρίσκονταν μία ανάσα από την Πλατεία Πλατάνου επειδή οτιδήποτε βρισκόταν σε ακτίνα μεγαλύτερη των 2 χλμ. θεωρούνταν μη τουριστικά εκμεταλλεύσιμο. Με εξαίρεση την Πύρνα που ήταν πιο μακριά, Κοκκιναράς, Κεφαλάρι και Οδός Τατοΐου απείχαν από την εξοχή και σύμφωνα με τους ξενοδόχους δεν προσέλκυαν πελάτες. Λίγες δεκαετίες όμως αργότερα το Κεφαλάρι θα έπαιρνε τα πρωτεία με το ξενοδοχείο του Απέργη, το Σεσίλ, το Πεντελικό, το Θεοξένια και το Σεμίραμις. Γνώρισαν όλα στιγμές δόξας και εγκατάλειψης, πέρασαν πολλά και τα περισσότερα στεγάζουν σήμερα δημόσιες υπηρεσίες. Άλλα ανήκουν στην οικογένεια Λάτση, ενώ το Grand Hotel είναι σήμερα το Εμπορικό Κέντρο Μελά.

Εκτός από τους επιφανείς παραθεριστές που κατέφθαναν στην Κηφισιά τη δεκαετία του '30, κατέφυγαν εκεί και πολλοί πρόσφυγες στα χρόνια του Α΄ Παγκοσμίου και της μετέπειτα Μικρασιατικής Καταστροφής, αφού είχε μεροκάματα στα κτήματα και τις καλλιέργειες. Τη δεκαετία του '60 οι ομογενείς της Αιγύπτου έπαψαν να έρχονται στα Βόρεια Προάστια ως τουρίστες κι ευεργέτες και αναζήτησαν εκεί καταφύγιο όταν ξεριζώθηκαν από την Αλεξάνδρεια και άλλες πόλεις της Αιγύπτου. Μάλιστα το Άστυ Αιγυπτιωτών, στην περιοχή του Ναού της Αγίας Παρασκευής, είναι σήμερα μία από τις ομορφότερες συνοικίες της πόλης. Α

TGI FRIDAYS

Τελετουργία απόλαυσης στα Fridays Κηφισιάς, όπου ήρθε το αυθεντικό, αμερικάνικο BBQ, με τρία είδη κρέατος (Beef Brisket, Pork Belly και Turkey). Ακολουθείται η πολύωρη αυθεντική διαδικασία βήμα βήμα, όπου τα κρέατα μαρινάρονται 5 με 10 ώρες και ψήνονται αργά και μεθοδικά σε ειδικό φούρνο, ώστε να πάρουν τα αρώματα του δρυ, που καίει εμποτισμένος με Jack Daniel's®. Συνοδεύονται με 4 επικές sauce, παραλλαγές της κλασικής BBQ sauce. Ποτέ το BBQ δεν ήταν τόσο νόστιμο , ποτέ η Αμερική δεν ήταν τόσο κοντά, ποτέ οι Πέμπτες δεν ήταν τόσο καπνιστά χορταστικές και νόστιμες. **Κολοκοτρώνη 35, 210 6233947**

ΘΕΣΣΑΛΙΑ

Το αγαπημένο εστιατόριο της Κηφισιάς με τις εξαιρετικές ελληνικές γεύσεις και τα εκπληκτικά μαγειρευτά, τα οποία εναλλάσσονται στο μενού σχεδόν καθημερινά. Διαθέτει μεγάλη ποικιλία κρεάτων στη σχάρα, λαχταριστά ορεκτικά και σαλάτες, προτάσεις εμπνευσμένες από την ιταλική κουζίνα, αλλά και πιάτα ανάλογα με την εποχή. Ζεστός και προσεγμένος χώρος στο εσωτερικό και ένας κήπος-έκπληξη με πλατάνια, ιδανικός για τις ηλιόλουστες ημέρες. Κάνει και delivery.
Ελαιών 19, 210 8000614, www.thessaliarestaurant.gr, ant.gr, fb: thessaliarestaurant

NINNOLO

Έγινε γρήγορα το στέκι της πόλης για τα απίστευτα, κρεμώδη, χειροποίητα παγωτά του. Ανεξαρτήτως εποχής, ουρές σχηματίζονται για αυτό το παγωτό-θρύλο, χωρίς κρέμα γάλακτος, βούτυρο και αυγά. Και σαν να μην έφτανε αυτή η υφή, που λιώνει σαν σύννεφο, έρχονται τα εξωτικά φρούτα από τη Βραζιλία, το φουντούκι από το Πιεμόντε της Ιταλίας, η καλύτερη σοκολάτα του κόσμου από την Αφρική να απογειώσουν κάθε γεύση και να μας κάνουν να μισοκλείνουμε ηδονικά τα μάτια κάθε φορά που… λυγίζουμε στη γοητεία του. Αυτή όμως είναι μόλις η μισή εκδοχή της ιστορίας που θέλει το Ninnolo να είναι το meeting point της Κηφισιάς. Η άλλη μισή κρύβεται στο ζυμάρι της πίτσας, που ψήνεται σε φούρνο από πέτρα και σε μεταφέρει στα σοκάκια της Νάπολης, στις πλούσιες μακαρονάδες που μας κάνουν να αναστενάζουμε κάθε φορά που τις σκεφτόμαστε, στα χειροποίητα γλυκά ημέρας και σε όλες αυτές τις λαχταριστές λιχουδιές με το πληθωρικό ιταλικό ταμπεραμέντο. Να έρθετε από νωρίς, δεν υπάρχει καλύτερο ξεκίνημα της ημέρας από αυτό που έχει συντροφιά έναν φρεσκοαλεσμένο καφέ Taf…

Αγίου Δημητρίου 8, 210 8012765, Fb: Ninnolo kifisia

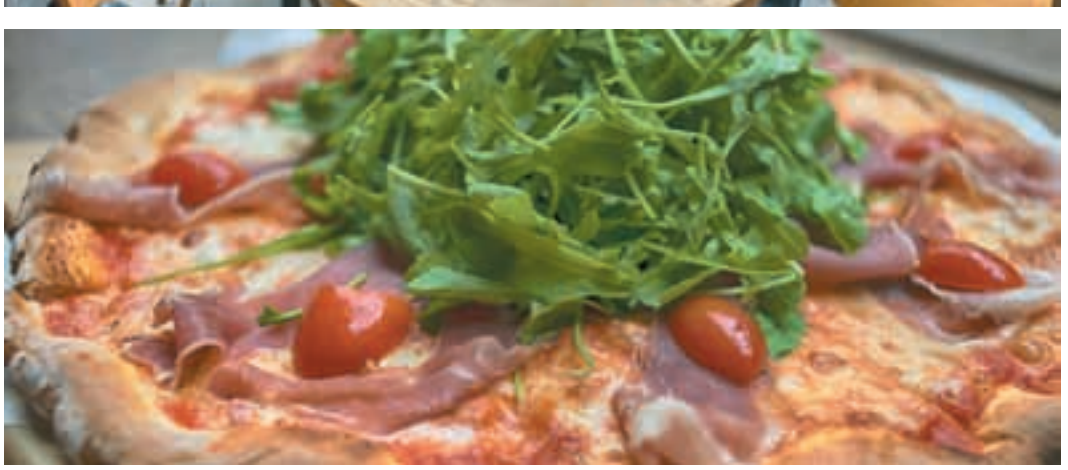

SOLEIL CAFE

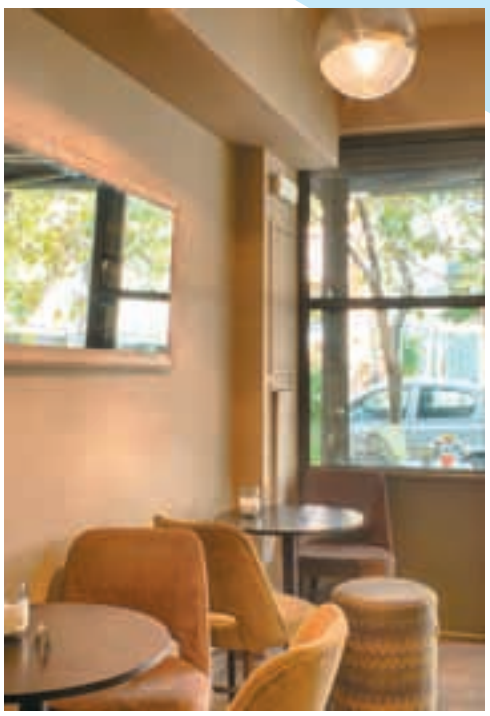

Αγαπημένο all day café bar της Κηφισιάς, για τη διακριτικότητά του, το φιλικό του περιβάλλον, τις ωραίες του μουσικές, τη ζεστή εξυπηρέτηση. Δέκα με τόνο για τον εξαιρετικό καφέ του που είναι ο Del Doge (των Δόγηδων), αλλά και για τα ευφάνταστα κοκτέιλ που επιμελείται ο Γιώργος Λύσκας. Δοκιμάστε και την καταπληκτική σπιτική λεμονάδα, αλλά και τα νόστιμα σάντουιτς, τις τορτίγιες, τις φρέσκες σαλάτες. Με dj κάθε Πέμπτη, Παρασκευή και Σάββατο και επιλογές από τα καλύτερα ξένα μουσικά ακούσματα.

Αγ. Δημητρίου 7, 210 8080667,
fb: Soleil Café cocktail bar

ΑΝΘΟΣ ΓΕΥΣΕΩΝ

Ο Ανθός των Γεύσεων έγινε γνωστός από το κατάστημα της Καλλιθέας και, πλέον, τυχεροί είναι οι κάτοικοι και επισκέπτες των βορείων προαστίων. Θα τον βρείτε σε μια ανακαινισμένη παλιά μονοκατοικία, με πεύκα και μουριές στην πολύ όμορφη αυλή του και με το ξύλο και τα ζεστά χρώματα να κυριαρχούν στο φιλόξενο εσωτερικό του χώρο. Ο Γιώργος Γεράρδος, που θα τον θυμάστε από τη συμμετοχή του στο Master Chef, αγαπάει την ελληνική κουζίνα και την εξελίσσει, χρησιμοποιώντας αμιγώς ελληνικά προϊόντα, κυρίως από μικρούς παραγωγούς. Θα απολαύσετε κάποια πολύ ιδιαίτερα πιάτα (με βουβάλι, κόκορα, κουνέλι, εκτός από τα πιο συνηθισμένα), η κουζίνα είναι ανοιχτή, το μενού ανανεώνεται συχνά, ανάλογα με την εποχή. Μη χάσετε τα brunch του Σαββατοκύριακου από τις 10.30, με ελληνικές γεύσεις (αυγά καγιανά, μάτια, τηγανίτες), τα εξαιρετικά burgers με βουβάλι και λουκάνικο, τους τονωτικούς χυμούς με μέλια, γκότζι μπέρι και άλλα πολλά. Τις καθημερινές από τις 18.30.

Πλατεία Αγίου Δημητρίου 17, 2114087758,
fb: Ανθός Γεύσεων

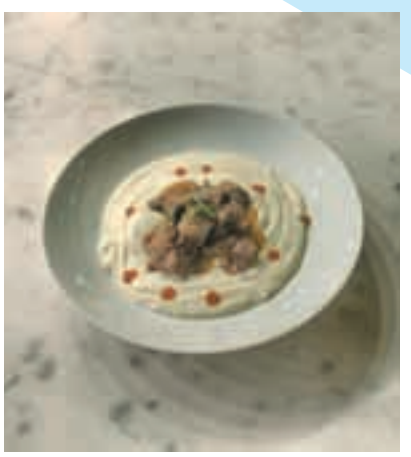

COMMON SECRET

Στο Common Secret θα νιώσετε σαν το σαλόνι του σπιτιού σας. Η λέξη φιλοξενία ειναι αυτή που χαρακτηρίζει το χώρο. Δεν είστε απλά πελάτης, είστε «καλεσμένος» της πανταχού παρούσας ιδιοκτήτριας Μαριλένας Κοριζή. Η φροντίδα δεν περιορίζεται στην ιδιαίτερη διακόσμηση του χώρου αλλα επεκτείνεται στις πρώτες ύλες στις οποίες βασίζεται το μενού, τις καθημερινές.

Εδώ θα πάρετε δυνάμεις απο το brunch του Σαββατοκύριακου με κρουασάν και ψωμάκια από το φούρνο του Common Secret, πολλές παραλλαγές πιάτων με αυγά –ξεχωρίζουν τα eggs Benedict– αλλά και σάντουιτς ή burgers κάθε είδους. Το Common Secret ειναι μια όαση πολιτισμού και χαλάρωσης στη μέση της κοσμοπλημμύρας που χαρακτηρίζει την Κηφισιά. Είναι το καλύτερο αντίδοτο στην πίεση των ημερών που βιώνουμε στην Ελλάδα. Ανοιχτά 7 μέρες την εβδομάδα, όλη μέρα.

Λ. Κηφισίας 324, 2106233810, fb: Common Secret

ΣΠΟΡΟΣ

Το μικρό, ανεξάρτητο και εναλλακτικό βιβλιοπωλείο της Μαρώς και της Κορίνας, οι οποίες θα σας υποδεχτούν πάντα με το χαμόγελο, έτοιμες να σας εξυπηρετήσουν. Ο Σπόρος δεν κινείται στη λογική των best sellers αλλά σε τίτλους που κι εκείνες έχουν αγαπήσει, οργανώνει πολλές εκδηλώσεις, από παρουσιάσεις βιβλίων μέχρι αφηγήσεις παραμυθιών για ενήλικες και τάι τσι, ενώ συχνές είναι και οι αφορμές για ένα παρτάκι. Θα βρείτε και δημιουργίες Ελλήνων designers.

Δροσίνη 7, 2108086404, fb: sporosbookshop

FALAFELADIKO

Η απόλυτη εμπειρία στο street food. Αυθεντικό λιβανέζικο που θα απολαύσετε σε μία street ατμόσφαιρα στεκιού στα τραπεζάκια του πεζόδρομου της Δροσίνη. Στο μικρό και όμορφο Falafeladiko σεφ είναι ο Μιχάλης Γιαννόπουλος, ο οποίος έχει μάθει όλα τα μυστικά στη σχολή του Alain Duccasse στο Παρίσι. Θα σας προτείνει τραγανά φαλάφελ, χούμους, ταμπουλέ, λαχματζούν, μπουκιές κοτόπουλου και οπωσδήποτε το πεντανόστιμο φαλάφελ burger με 3 επιλογές ψωμιού. Από τις 12 το μεσημέρι έως αργά το βράδυ. Κάνει και ντελίβερι.

Δροσίνη 5, 210 8013413, fb: Falafeladiko

BRONCO

Αν οι αισθήσεις είχαν πρόσωπο, τότε κάθε βράδυ θα τις έβρισκες στο Bronco να κάνουν γιορτή. Γιατί είναι τόσο σπάνιο να συμφωνούν μεταξύ τους. Και όμως, σε αυτό το κεντρικό μα καλά κρυμμένο σημείο της Κηφισιάς, οι αισθήσεις κάθε βράδυ συμφωνούν. Γιατί ακούς τους ήχους που σου έλειψαν. Γεύεσαι τις γεύσεις που φαντάστηκες. Μυρίζεις τον φρέσκο αέρα στο πλακόστρωτο και τη γλυκιά μυρωδιά του ξύλου. Βλέπεις τους φίλους που έχασες και βρίσκεις τους καινούργιους που πάντα ήθελες. Και αισθάνεσαι, πιάνεις και νιώθεις πώς είναι η διασκέδαση που εδώ και καιρό ξέχασες. Το Bronco δεν είναι πια νέο. Δεν είναι η νέα άφιξη, δεν είναι είδηση, δεν είναι καινοτομία, δεν είναι ευχάριστη έκπληξη, δεν είναι το φαινόμενο που κλείνει δρόμους και μαζεύει τη μεγαλύτερη παρέα της πόλης. Το Bronco είναι πλέον συνήθεια. Είναι ανάγκη. Είναι μέρος της ζωής μας. Είναι η στάση στο βράδυ μας, η επιλογή μας, το ραντεβού μας. Είναι η παρέα μας. Εκεί που όλοι μαζεύονται και όλοι γνωρίζονται. Και κάθε μέρα αυτή η παρέα μεγαλώνει. Μακριά από τη μόδα και το δεδομένο, το κατεστημένο και κάθε τι επίκαιρο, το Bronco δημιουργήθηκε στα σπλάχνα της Κηφισιάς από ανθρώπους της Κηφισιάς και έδωσε έναν όρκο. Να παραμείνει στέκι, να κάνει φίλους, να δίνει τον καλύτερό του εαυτό καθημερινά και να είναι καλός οικοδεσπότης. Και αυτό τον όρκο τον ανανεώνει καθημερινά.

Το Bronco γυρνάει την πλάτη στη μόδα της εποχής, στα μαγαζιά κονσέρβες, στη μαγνητοσκοπημένη διασκέδαση, στα τυχάρπαστα cocktails, στα ίδια και τα ίδια, στα μαγαζιά χωρίς προφίλ, με δήθεν και αντι-δήθεν στοιχεία, χωρίς ταυτότητα, τόνο, ύφος, προσωπικότητα. Το Bronco είναι το κοινό μας σημείο.

Δ. Κυριάκου 17, 210 6236691, www.bronco.gr, fb: Bronco

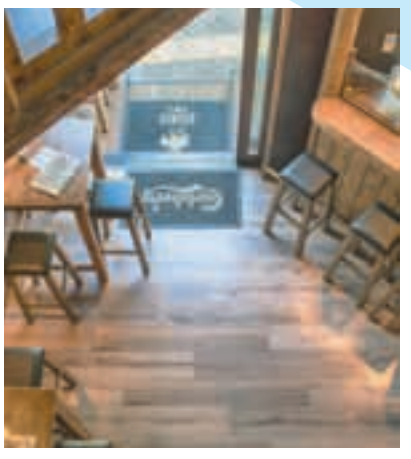

A.V. BOOKSTORE
Το βιβλιοπωλείο της ATHENS VOICE.
Μπες στο www.athensvoice.gr και παράγγειλε τα βιβλία της A.V.
Δωρεάν αποστολή σε όλη την Ελλάδα.

Η ΥΠΟΘΕΣΗ ΤΗΣ ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΟΥΣ ΕΛΕΝΑ ΦΕΡΡΑΝΤΕ

Η αποκάλυψη των «New York Review of Books» στέρησε από τη συγγραφέα φάντασμα το δικαίωμα στην ιδιωτικότητα και το ρεπορτάζ κάνει το γύρο του κόσμου. Όμως η τέχνη δεν είναι ένα μυστήριο που πρέπει να λυθεί.

Κείμενο - φωτογραφίες:
ΑΡΓΥΡΩ ΜΑΝΤΟΓΛΟΥ

Έχει περάσει πάνω από μισός αιώνας από την εποχή που ο Γάλλος θεωρητικός Ρολάν Μπαρτ ανήγγειλε τον «Θάνατο του Συγγραφέα», όμως οι αναγνώστες, καθώς φαίνεται, δεν σταμάτησαν ποτέ να πλιατσικολογούν πάνω στο «πτώμα» του. Ο Μπαρτ τη δεκαετία του εξήντα ισχυριζόταν πως τη λογοτεχνία δεν τη γράφει ο συγγραφέας αλλά η ίδια η Γλώσσα και πως αυτό που έχει σημασία είναι το ίδιο το έργο και όχι ο δημιουργός του. Τα βιογραφικά στοιχεία και οι εκτός κειμένου πληροφορίες όχι μόνο δεν βοηθούν στην ερμηνεία αλλά λειτουργούν περιοριστικά «βάζοντας όρια στο κείμενο».

Σήμερα, όμως, τόσο οι αναγνώστες όσο και οι εκδότες απαιτούν από τους συγγραφείς όσο το δυνατόν περισσότερη διαφάνεια, προσδοκούν αλληλεπίδραση στα κοινωνικά δίκτυα, πρόσβαση στην ιδιωτική ζωή και στην καθημερινότητά τους, φωτογραφίες και βίντεο από τη βιβλιοθήκη τους, τους χώρους που γράφουν ή επισκέπτονται, όσο δε η οικονομική κρίση αυξάνεται και τα έσοδα των συγγραφέων ελαττώνονται, τόσο οι απαιτήσεις όσο και οι «επικοινωνιακές» τακτικές εντείνονται. Αυτή η εισβολή σε έναν ιδιωτικό χώρο όπου υποτίθεται πως θα έπρεπε να κυριαρχεί η σιωπή και η συγκέντρωση ±συχνά με τη συγκατάθεση των ίδιων των δημιουργών± συμπίπτει με την επιδερμική αντίληψη πως όσα περισσότερα γνωρίζεις για κάποιον, τόσο καλύτερα καταλαβαίνεις το έργο του, τους ήρωες και την εποχή για την οποία γράφει.

Σε αυτό το περιβάλλον η απόφαση της Ιταλίδας Έλενα Φερράντε (*«Η υπέροχη φίλη μου»*, εκδ. Πατάκη, μτφρ. Δήμητρα Δότση) να μην αποκαλύψει την πραγματική ταυτότητά της και να περιφρουρήσει το δικαίωμα στην ιδιωτικότητά της, μοιάζει σχεδόν ριζοσπαστική και, όπως αποδείχτηκε, δεν έγινε σεβαστή.

«Πιστεύω πως τα βιβλία, όταν ολοκληρωθούν, δεν έχουν καμία ανάγκη τους συγγραφείς τους» έγραφε σε μια παλαιότερη συνέντευξή της, αλλά πολλοί ήταν εκείνοι που είχαν αντίθετη γνώμη. Η Φερράντε αρνήθηκε να προσφέρει στον αναγνώστη περισσότερες πληροφορίες πέρα από σποραδικές συνεντεύξεις ± τίποτα πέρα από το κείμενο. Η «συνάντηση» μαζί του μπορούσε να λάβει χώρα μόνο μέσα στις σελίδες των βιβλίων της αλλά για κάποιους αυτό δεν ήταν αρκετό.

Για μια «αληθινή ιστορία»

Τον τελευταίο καιρό ακούμε όλο και συχνότερα τον προσδιορισμό ή διαβάζουμε τον υπότιτλο «μια αληθινή ιστορία», κάτω από τον τίτλο του βιβλίου ή το όνομα του συγγραφέα, λες και η αυτοβιογραφία είναι το ζητούμενο και η εμπειρία από πρώτο χέρι καθιστά το έργο πιο έγκυρο, ικανό να προσφέρει μεγαλύτερη συγκίνηση και ενδιαφέρον από τη μυθοπλασία. Θέματα που ήρθαν στην επιφάνεια πρόσφατα με την αποκάλυψη της ταυτότητας της Έλενα Φερράντε από έναν ντετέκτιβ/δημοσιογράφο, με άρθρο του στο *«New York Review of Books»*, το οποίο προκάλεσε πλήθος αντιδράσεων και συζητήσεων, για το αν και κατά πόσον είναι δεοντολογική και ηθικά αποδεκτή η απόκρυψη ή η αποκάλυψη της ταυτότητας μιας συγγραφέως, τα βιβλία της οποίας έχουν γίνει διεθνή μπεστ σέλερ (όσο ήταν άσημη και τα βιβλία της δεν πουλούσαν κανείς δεν είχε μπει στον κόπο να ερευνήσει τα προσωπικά δεδομένα της).

Η Νάπολη είναι η πόλη των βιβλίων της Φερράντε

Η Ανίτα Ράια είναι η Έλενα Φερράντε;

Το προηγούμενο σαββατοκύριακο ο Κλαούντιο Γκάτι στο άρθρο του αποκάλυψε, όπως ισχυρίζεται, την ταυτότητα της Φερράντε, ερευνώντας την περιουσιακή κατάσταση της μεταφράστριας Ανίτα Ράια η οποία, όπως ο ίδιος ισχυρίζεται, είναι το ίδιο πρόσωπο. Δεν θα περάσω στην αναφορά περισσότερων πληροφοριών και στοιχείων για το ιστορικό της έρευνάς του, καθώς έχουν όλα ήδη δοθεί στη δημοσιότητα, έχουν γραφεί και γράφονται πλήθος άρθρων για το θέμα, με μια αναζήτηση στη Google θα αναδυθούν οι «αποδείξεις», οι γνώμες, τα κουτσομπολιά και οι εικασίες.

Η γοητεία της αυτοβιογραφίας

Παρά το γεγονός πως θεωρώ πως έπρεπε να έχουν αφήσει τη Φερράντε στην ησυχία της, οφείλω να παραδεχτώ πως η αποκάλυψη πως η τετραλογία της Νάπολης είναι εξολοκλήρου έργο μυθοπλασίας και όχι (κεκαλυμμένη) ή έστω «εξωραϊσμένη» αυτοβιογραφία με ενθουσίασε. Ο Γκάτι φροντίζει να μας πληροφορήσει πως η Ράια δεν είναι η κόρη μιας φτωχής οικογένειας εργατών, γέννημα και θρέμμα της Νάπολης, αλλά κόρη μιας Γερμανίδας και ενός δικαστικού που έζησε και μεγάλωσε στη Ρώμη.

Τι παραπάνω μαθαίνουμε από όλα αυτά τα δημοσιεύματα και με ποιο τρόπο μας βοηθάνε στην κατανόηση του έργου; Νομίζω πως πολλοί αναγνώστες δυσκολεύονται να πειστούν πως η μυθοπλασία είναι απλώς μυθοπλασία, προϊόν της φαντασίας του συγγραφέα και όχι αυτοβιογραφία. Πιστεύουν πως μαθαίνοντας την ταυτότητα του συγγραφέα θα καταλάβουν καλύτερα και το έργο του. Πως οι περιγραφές και η ρεαλιστική αποτύπωση της όποιας εμπειρίας είναι ενδεικτικό μια «κεκαλυμμένης» αυτοβιογραφίας.

Οι λεπτομέρειες της ζωής της Ράια ή της Φερράντε ελάχιστα με ενδιαφέρουν, αλλά χαίρομαι που αυτή η αποκάλυψη γκρεμίζει την κυρίαρχη πεποίθηση ανθρώπων που ελάχιστα ασχολούνται με τη λογοτεχνία αλλά δεν διστάζουν να πάρουν το λόγο και να εκφέρουν άποψη για αυτή, εντοπίζοντας αυτοβιογραφικά στοιχεία ή συσχετίζοντας γεγονότα της μυθιστορηματικής πλοκής με τη ζωή του συγγραφέα και την εποχή που έζησε.

Τα σημαντικά έργα έχουν πολλαπλά επίπεδα, δεν είναι ένα παζλ που μπορείς να λύσεις αποκτώντας πληροφορίες για το/τη συγγραφέα. Η τέχνη δεν είναι ένα μυστήριο για να λυθεί. Η τέχνη υποτίθεται πως «λειτουργεί» υπόγεια, δημιουργώντας το χώρο μέσα στον αναγνώστη για να «υποδεχτεί» το μυστήριο.

Ο Ανώνυμος είναι γυναίκα

«Για το μεγαλύτερο μέρος της Ιστορίας, ο Ανώνυμος είναι συνήθως γυναίκα» έγραφε η Βιρτζίνια Γουλφ στο «Ένα δικό σου δωμάτιο» και δεν είναι η πρώτη φορά στην ιστορία της λογοτεχνίας που αποκαλύπτεται το αληθινό πρόσωπο πίσω από ένα ψευδώνυμο, ούτε η πρώτη φορά που εντοπίζονται κενά στην αυτοβιογραφία του. Η Φερράντε δεν είναι η πρώτη γυναίκα που δημοσιεύει τα βιβλία της με ψευδώνυμο καθώς για αιώνες αυτή ήταν η πλέον διαδεδομένη πρακτική για γυναίκες συγγραφείς. Το δέκατο ένατο και δέκατο όγδοο αιώνα προκειμένου να θεωρηθούν σοβαρές υιοθετούσαν είτε το αντρικό ψευδώνυμο είτε το «Ανώνυμου», και φυσικά πολλές ήταν εκείνες που το πλήρωσαν ακριβά. Η Τζορτζ Έλιοτ (Αν Έβανς) δεν κατάφερε να πείσει τους εκδότες πως δεν ήταν άντρας και κληρικός όταν αποφάσισε να εμφανιστεί, η Σαρλότ Μπροντέ που χρησιμοποιούσε αντρικό ψευδώνυμο (Κάρελ Μπελ) δεν μπορούσε να εισπράξει τα δικαιώματα των βιβλίων της (το ίδιο επίθετο χρησιμοποίησαν και οι άλλες αδελφές Μπροντέ, η Έμιλι και η Αν). Η ταυτότητα του μυστηριώδους συγγραφέα απασχόλησε πλήθος αναγνωστών οι οποίοι μετά τις αποκαλύψεις για την ύπαρξη κάποιας γυναίκας πίσω από το αντρικό όνομα, απαίτησαν να μάθουν περισσότερα για το δημιουργό της «Τζέιν Εϋρ». Σε επιστολή της σε κριτικό της εποχής η Σαρλότ Μπροντέ γράφει: *«Θα ήθελα να μη με σκέφτεστε ως γυναίκα. Θα ήθελα όλοι οι κριτικοί βιβλίων να πίστευαν πως ο Κάρελ Μπελ είναι άντρας. Θα εξακολουθήσετε, το ξέρω αυτό, να με κρίνετε σύμφωνα με κάποιο πρότυπο που θεωρείτε ταιριαστό προς το φύλο μου... Ό,τι κι αν γίνει, δεν μπορώ όταν γράφω, να σκέφτομαι διαρκώς τον εαυτό μου... δεν είναι σύμφωνα με αυτούς τους όρους ή σύμφωνα με αυτές τις ιδέες που έπιασα κάποτε την πένα στα χέρια μου: και αν πρόκειται με βάση τέτοιους όρους να ανεχτεί κανείς το γράψιμό μου, θα εξαφανιστώ από τα μάτια του κοινού και δεν θα το ταλαιπωρήσω άλλο. Από την αφάνεια ήρθα, και στην αφάνεια θα επιστρέψω».* A

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Πίσω από κλειστές πόρτες

Το βιβλίο της **B.A.Harris** πούλησε μόλις κυκλοφόρησε 750.000 αντίτυπα στη Μεγάλη Βρετανία και μέχρι το τέλος του χρόνου θα κυκλοφορήσει σε 33 χώρες. Οι κριτικές το χαρακτήρισαν καθηλωτικό ψυχολογικό θρίλερ και οι αναγνώστες δελεάστηκαν από την ερώτηση «Πρόκειται για τον τέλειο γάμο ή το τέλειο ψέμα;».

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Κάτι τέτοια βράδια είναι που θυμάμαι γιατί ερωτεύτηκα τον Τζακ. Είναι γοητευτικός, διασκεδαστικός και ευφυής και ξέρει πάντα τι ακριβώς να πει και πώς να το πει. Επειδή η Έστερ και ο Ρούφους είναι νεοφερμένοι, φροντίζει η συζήτηση που κάνουμε τρώγοντας τα σουφλέ μας να είναι προς όφελός τους. Προτρέπει την Νταϊάν και τον Άνταμ να αποκαλύψουν πληροφορίες χρήσιμες για τους νέους μας φίλους, όπως πού ψωνίζουν και με ποια σπορ ασχολούνται. Ξέρω όμως ότι την Έστερ, αν και τους ακούει ευγενικά να απαριθμούν τα χόμπι τους και τα ονόματα των κηπουρών και των μπέιμπι σίτερ τους και να την ενημερώνουν πού μπορεί να βρει το καλύτερο ψάρι, την ενδιαφέρω εγώ, όπως ξέρω επίσης ότι θα επανέλθει στο γεγονός ότι ο Τζακ κι εγώ παντρευτήκαμε σε σχετικά μεγάλη ηλικία, ελπίζοντας να ανακαλύψει κάτι —οτιδήποτε— που θα αποδεικνύει ότι ο γάμος μας δεν είναι τόσο τέλειος όσο φαίνεται. Δυστυχώς για κείνη, θα απογοητευτεί.

Μετάφραση: Βεατρίκη Κάντζολα Σαμπατάκου. Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις BELL στις 21/10.

Περιμένει μέχρι ο Τζακ να κόψει το μοσχάρι Γουέλινγκτον και να το σερβίρει με πατάτες ογκρατέν και καρότα ελαφρά γλασαρισμένα με μέλι. Υπάρχει επίσης τρυφερός αρακάς, που ζεμάτισα σε βραστό νερό ακριβώς πριν βγάλω το μοσχάρι από το φούρνο. Η Νταϊάν δεν μπορεί να κρύψει το θαυμασμό της που τα είχα όλα έτοιμα ταυτόχρονα και παραδέχεται ότι εκείνη διαλέγει πάντα ως κυρίως πιάτο κάτι όπως κρέας με κάρι, που μπορεί να το μαγειρέψει από πριν και απλώς να το ζεστάνει την τελευταία στιγμή. Θα ήθελα να της πω ότι κι εγώ αυτό θα προτιμούσα να κάνω και ότι το τίμημα που πληρώνω για να σερβίρω ένα τέτοιο τέλειο δείπνο είναι εξουθενωτικοί υπολογισμοί και άγρυπνες νύχτες. Όμως δεν έχω άλλη επιλογή, δηλαδή να σερβίρω οτιδήποτε που δεν είναι τέλειο.

Η Έστερ με κοιτάζει από τη θέση της απέναντί μου. «Πού γνωριστήκατε, λοιπόν, εσύ και ο Τζακ;»

«Στο Ρίτζεντ'ς Παρκ», απαντώ. «Ένα κυριακάτικο απόγευμα».

«Πες της τι έγινε», με παρακινεί η Νταϊάν, με το ανοιχτόχρωμο δέρμα της αναψοκοκκινισμένο από τη σαμπάνια.

Διστάζω για λίγο, επειδή την ιστορία αυτή την έχω ξαναπεί. Όμως του Τζακ του αρέσει να με ακούει να τη διηγούμαι, έτσι το καλύτερο που έχω να κάνω είναι να την επαναλάβω. Ευτυχώς, η Έστερ με σώζει από τη στιγμιαία αμηχανία μου. Νομίζοντας πως σωπαίνω από συστολή, με πιέζει πιο επιθετικά.

«Σε παρακαλώ, πες μας», με παροτρύνει.

«Καλά, λοιπόν, θα σας πω την ιστορία, με κίνδυνο να προκαλέσω πλήξη σε όσους την έχουν ήδη ακούσει», ξεκινώ με ένα απολογητικό χαμόγελο. «Ήμουν στο πάρκο με την αδερφή μου, τη Μίλι. Πηγαίνουμε συχνά εκεί τα απογεύματα της Κυριακής, και εκείνη την Κυριακή έτυχε να παίζει μουσική μια μπάντα. Η Μίλι λατρεύει τη μουσική και ενθουσιάστηκε τόσο, που σηκώθηκε και άρχισε να χορεύει μπροστά από την εξέδρα. Είχε μάθει πρόσφατα να χορεύει βαλς και, καθώς χόρευε, είχε τα χέρια της τεντωμένα μπροστά της, σαν να κρατούσε κάποιον καβαλιέρο». Πιάνω τον εαυτό μου να χαμογελάει στη θύμηση αυτής της εικόνας. Μακάρι η ζωή να ήταν ακόμα τόσο απλή και αθώα όσο τότε! «Αν και οι περισσότεροι παρακολουθούσαν με κατανόηση και χαίρονταν που έβλεπαν τη Μίλι να διασκεδάζει», συνεχίζω, «πρόσεξα ότι μερικοί ένιωθαν άβολα και κατάλαβα ότι έπρεπε να κάνω κάτι, ίσως να τη φωνάξω να καθίσει και πάλι κάτω. Αλλά ένα κομμάτι του εαυτού μου δεν ήθελε να το κάνει αυτό επειδή...»

«Πόσων ετών είναι η αδερφή σου;» με διακόπτει η Έστερ.

«Δεκαεφτά». Κάνω μια μικρή παύση, απρόθυμη να δω κατάματα την πραγματικότητα. «Σχεδόν δεκαοχτώ».

Η Έστερ σηκώνει τα φρύδια της. «Της αρέσει να προκαλεί την προσοχή, τότε».

«Όχι, δεν είναι αυτό, απλώς...»

«Σίγουρα της αρέσει να προκαλεί την προσοχή. Θέλω να πω, οι άνθρωποι συνήθως δε σηκώνονται κι αρχίζουν να χορεύουν στα πάρκα, έτσι δεν είναι;» Κοιτάζει ολόγυρα στο τραπέζι θριαμβευτικά και, όταν οι άλλοι αποφεύγουν το βλέμμα της, άθελά μου τη λυπάμαι.

«Η Μίλι πάσχει από το σύνδρομο Ντάουν». Η φωνή του Τζακ σπάει την αμήχανη σιωπή που έπεσε στο τραπέζι. «Αυτό σημαίνει ότι πολλές φορές ενεργεί με ένα θαυμαστό αυθορμητισμό». Η σύγχυση είναι ολοφάνερη στο πρόσωπο της Έστερ και νιώθω ενοχλημένη που όσοι της είπαν τα πάντα για μένα παρέλειψαν να αναφέρουν τη Μίλι. A

ΤΙ ΝΕΑ

«...και τον έπλασε σύμφωνα με τη δική του εικόνα»
Το φετινό βραβείο ΕΒΓΕ για εικονογράφηση βιβλίου

Κυκλοφορεί από τις εκδόσεις Synergie και το βιβλιοπωλείο Πατάκη. Βιβλίο με διεισδυτικό χιούμορ που ανατρέπει όλα όσα θυμόμαστε ή όσα νομίζαμε ότι ξέρουμε για πολλές από τις ιστορίες της Βίβλου. Η συγγραφέας, ερευνήτρια και παιδοψυχολόγος Μυρτώ Γεωργίου-Νίλσεν δίνει μία άλλη εκδοχή με χιούμορ και πνευματώδη σοβαρότητα για το ουσιώδες θέμα της ύπαρξής μας, κάτω από έναν τεράστιο θεό. Ο γνωστός και πολυβραβευμένος εικονογράφος και σχεδιαστής κόμικς Τόμεκ Γιοβάνης δίνει τη δική του καρτουνίστικη πινελιά στο βιβλίο. Η εικονογράφησή του βραβεύτηκε με το φετινό βραβείο ΕΒΓΕ.

Παρουσίαση
Τρίτη 18 Οκτωβρίου, ώρα 18.30, στο βιβλιοπωλείο Πατάκη (Ακαδημίας 65). Θα μιλήσουν: Ελένη Κορόβηλα, Αλέκος Παπαδάτος και οι δημιουργοί του βιβλίου.

ΝΕΕΣ ΚΥΚΛΟΦΟΡΙΕΣ

Ο λαβύρινθος του έρωτα
Μιγκέλ Ντε Θερβάντες, εκδ. Αλφειός

«Όταν στην όρεξη υποτάσσεται η λογική, δεν υπάρχει κανένας σεβασμός να προσεχθεί ούτε δίκαιη υποχρέωση να τηρηθεί».

Μπορεί ο «Δον Κιχώτης» να ανήκει στα αριστουργήματα της παγκόσμιας λογοτεχνίας, «έπνιξε» όμως τη φήμη του Μιγκέλ Θερβάντες ως δραματουργού. Να, λοιπόν, που 400 χρόνια μετά το θάνατό του, και με αφορμή αυτή την επέτειο, οι εκδόσεις Αλφειός* κυκλοφορούν στα ελληνικά την κωμωδία του «Ο λαβύρινθος του έρωτα». Τρεις νεαροί δούκες και τρεις δεσποσύνες χάνονται στο λαβύρινθο του έρωτα από τον οποίο για να μπορέσουν να βγουν θα πρέπει να διαχειριστούν επιθυμίες και πάθη, ψέμα και αλήθειες, αλλά και να αποδείξουν τόλμη και ευφυΐα. Ερωτικό πάθος και κωμικοτραγικά περιστατικά διακρίνουν αυτό το σπαρταριστό θεατρικό έργο των μεταμφιέσεων. (Μετάφραση-Εισαγωγή: Κωνσταντίνος Κυριακού)

** Ο Αλφειός είναι ένα βιβλιοπωλείο-θησαυροφυλάκειο. Θα βρεις σπάνια βιβλία & περιοδικά, από αυτά που νόμιζες πως μόνο η φήμη τους έχει απομείνει και είναι εξαντλημένα, πολιτικές μπροσούρες και βιβλία τέχνης – όρεξη να έχεις να ψάχνεις και να ανακαλύπτεις. Μπορείς, βέβαια, να παραγγείλεις και οποιαδήποτε νέα κυκλοφορία. Το βιβλιοπωλείο βρίσκεται στην είσοδο της πολυκατοικίας στη Χ. Τρικούπη 22 (ναι, εκεί που είναι τα γραφεία μας). Έχει και site για ιντερνετικές παραγγελίες www.alfeiosbooks.com, διαφορετικά μπορείς και να τηλεφωνήσεις στο 2103623092.*

GASTON LEROUX

ΣΥΓΓΡΑΦΕΑΣ ΤΟΥ ΒΙΒΛΙΟΥ **ΤΟ ΦΑΝΤΑΣΜΑ ΤΗΣ ΟΠΕΡΑΣ**

Το Άρωμα της Γυναίκας με τα Μαύρα

Τα διαμάντια της Αστυνομικής Λογοτεχνίας που κόβουν την ανάσα!

Το 1909 ο Γκαστόν Λερού έγραψε
Το Μυστήριο του κίτρινου δωματίου.
Ένα από τα καλύτερα βιβλία μυστηρίου όλων των εποχών.

Με *Το Άρωμα της γυναίκας με τα μαύρα* κατάφερε
να προσφέρει έναν ακόμη πιο αγωνιώδη γρίφο.
Μπορείς να τον λύσεις;

διόπτρα www.dioptra.gr

ΖΗΣΤΕ ΤΗΝ ΕΝΤΑΣΗ ΜΕ ΤΑ ΜΕΓΑΛΥΤΕΡΑ ΜΠΕΣΤ ΣΕΛΕΡ

NYPD RED: Το καρουζέλ του τρόμου

του James Patterson & Marshall Karp

Μια γυναίκα βρίσκεται δολοφονημένη πάνω σ' ένα καρουζέλ στο Σέντραλ Πάρκ. Πρόκειται για μια από τις ισχυρότερες προσωπικότητες της νεοϋορκέζικης κοινωνίας και η δολοφονία της είναι η τέταρτη κατά σειρά...

Ο Ξένος

του Harlan Coben

Τι συμβαίνει όταν ένας ξένος σού ψιθυρίζει μυστικά που δεν γνωρίζεις για τους πιο δικούς σου ανθρώπους; Ένα θρίλερ συνωμοσίας, μυστικών και εκβιασμού που καθηλώνει.

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΗ ΛΟΓΟΤΕΧΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟ ΜΕΤΑΙΧΜΙΟ

www.metaixmio.gr

15 ΣΚΕΨΕΙΣ ΤΟΥ ΣΤΕΛΙΟΥ ΡΑΜΦΟΥ

Ο φιλόσοφος μοιράζεται τις σκέψεις των τελευταίων δύο χρόνων στο καινούργιο βιβλίο του «Πολιτική από στόμα σε στόμα».

Ο Στέλιος Ράμφος έχει αφιερώσει στην Ελλάδα ολόκληρο το έργο του, αν όχι τη ζωή του. Όταν η Ελλάδα των χρόνων της ευημερίας κατέρρευσε, οι Έλληνες ξαφνιάστηκαν, θύμωσαν, απελπίστηκαν. Τι έφταιξε; Γιατί φτάσαμε ως εδώ; Ποια ήταν τα βαθύτερα αίτια της κρίσης; Σε αυτές τις αγωνιώδεις ερωτήσεις αποπειράθηκε πολλές φορές να δώσει απαντήσεις με ομιλίες, συνεντεύξεις, δημόσιες παρεμβάσεις και βιβλία προτρέποντάς μας να αναλάβουμε ως κοινωνία τις ευθύνες μας, να «κοιταχθούμε στον καθρέφτη».

Το καινούργιο του βιβλίο με τίτλο *«Πολιτική από στόμα σε στόμα»* είναι ένα «νυχτολόγιο». Από την αρχή του 2014, καθώς η χώρα εισερχόταν στον αστερισμό του «πρώτη φορά Αριστερά», άρχισε να κρατάει σημειώσεις, να καταγράφει παρατηρήσεις και ελεύθερους συνειρμούς, να αναζητάει το «πνεύμα των γεγονότων». Αρχικά για αυστηρά προσωπική χρήση. Τώρα καθώς ήρθε το τέλος της φαντασίωσης της καλής Αριστεράς, ασχέτως αν, όπως λέει ο ίδιος, το σενάριο έχει ακόμα επεισόδια, αποφάσισε να μοιραστεί και με άλλους τις σκέψεις του.

Με τρόπο σύντομο ή αποφθεγματικό αποτυπώνει τις αντιδράσεις του στη σειρά των γεγονότων που καλύπτουν την περίοδο 2014-2016 και αναζητάει τις πνευματικές προϋποθέσεις μιας πολιτικής η οποία δεν θα αφήνει τους ανθρώπους υπαρξιακά ακάλυπτους, αλλά θα τους ωθεί να συμμετέχουν υπεύθυνα. Είναι τώρα ακριβώς που αναζητάμε εναγωνίως μια πολιτική που θα «ανοίγει διαρκώς την κοινωνία στη διαύγεια του νοήματος», που κάνει αυτό το μικρό βιβλιαράκι νυχτερινό μας σύντροφο. **- Α.Μ.**

ΕΠΙΛΟΓΗ ΑΠΟ ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ

☛ Με τους κλειστούς θεσμούς η Ελλάδα καταπίνει τα παιδιά της.

☛ Είμαστε λαός που αρπάζεται με το παραμικρό και τα καταπίνει όλα. Όλα!

☛ Στην Ελλάδα η μάχη δίνεται μεταξύ ζωντανών και πεθαμένων: εκείνοι οι οποίοι προσπαθούν και οι άλλοι που φαντασιώνονται.

☛ Η φοροδιαφυγή δείχνει απουσία πολιτικής συνειδήσεως, είμαστε ακόμα χωρικοί και όχι πολίτες.

☛ Μόνο η συναινετική πολιτική καθαρίζει τα σκουπίδια που φέρνει στην επιφάνεια η πόλωση.

☛ Τρόμος και τρέλα, η ψυχική αποταμίευση του Έλληνα.

☛ Λέμε εύκολα: «δε βλέπω φως». Η απάντηση είναι: «να το φτιάξεις!»

☛ Απολογισμός 5 χρόνων κρίσεως: δεν καταλάβαμε τίποτα διότι δεν αναλάβαμε καμία ευθύνη για την κρίση. Άλλωστε παγία ψυχολογία-ιδεολογία της Αριστεράς συνιστά η πεποίθηση ότι πάντα και για όλα φταίνε οι άλλοι. Αντίθετα, στην ελεύθερη βούληση ενυπάρχει «φυσικά» η αντίληψη της ευθύνης.

☛ Είσαι ό,τι υπερασπίζεσαι.

☛ Χαρακτηριστικό: Το ΠΑΣΟΚ της ευθύνης τιμωρήθηκε ως φαύλο ΠΑΣΟΚ. Ενώ τιμήθηκε το φαύλο ΠΑΣΟΚ που κατέφυγε στον ΣΥΡΙΖΑ, αφού κατέστρεψε τον τόπο ανελέπτα! Αυτή η αντιμετάθεση διατηρεί εφιαλτικά άθικτο το σώμα του εγκλήματος.

☛ Ο χειρότερος εχθρός της ελευθερίας είναι η αναρχία.

☛ Οι Έλληνες υποστηρίζουν τον Σύριζα αλλά παίρνουν τις καταθέσεις από την τράπεζα. Πώς εξηγείται αυτό το φαινόμενο; Όλα με το αζημίωτο! Σχιζοειδής κουτοπονηριά.

☛ Παρακμάζει ο τόπος όπου εξιδανικεύεται το ευτελές και για όλα φταίνε οι άλλοι.

☛ Μια χώρα εν ακινησία, σε διαρκή αναταραχή!

☛ Αντί μονίμως να «νιώθουμε», καλό είναι και να σκεπτόμαστε. **Α**

«Πολιτική από στόμα σε στόμα», *Στέλιος Ράμφος, εκδ. Αρμός, σελ. 288, €14*

www.athens voice.gr
Διαβάστε τη συνέντευξη του Στέλιου Ράμφου στην Αγγελική Μπιρμπίλη

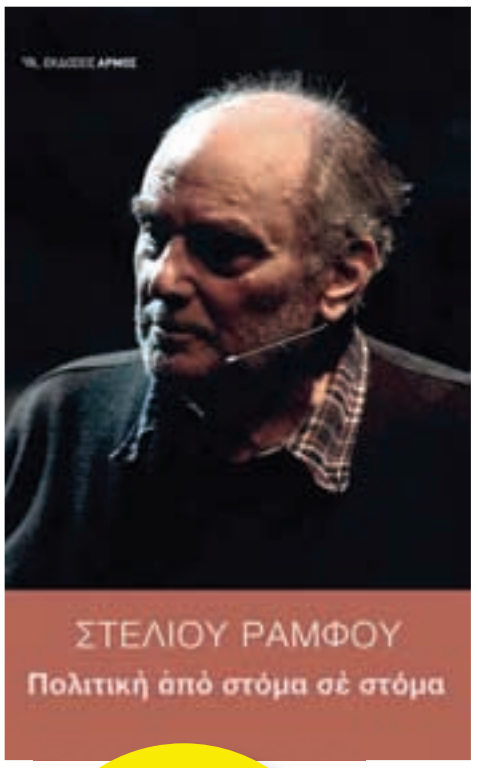

ΠΑΡΟΥΣΙΑΣΗ
του νέου βιβλίου του Στέλιου Ράμφου την Παρασκευή 14/10 στις 19.00 στη Στοά του Βιβλίου, Πεσματζόγλου 5, Αθήνα

ΠΡΟΔΗΜΟΣΙΕΥΣΗ

Μισέλ Φάις

Lady Cortisol

Η «Lady Cortisol» τίτλος στην καινούργια, υπό έκδοση νουβέλα του Μισέλ Φάις είναι ένα μακρύ, παραληρηματικό κείμενο, όπου μια γυναίκα απαντά στις εξαντλητικές και καταιγιστικές ερωτήσεις ενός άντρα. (Κορτιζόλη ονομάζεται η ορμόνη του φόβου, της επιθετικότητας και της κατάθλιψης.)

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ

Θα μου πείτε, κάτι δεν πάει καλά. Ναι. Μπορεί να το σκεφτείτε και να μη μου το πείτε. Θα συμφωνήσω μαζί σας. Ό,τι κι αν αποφασίσετε. Ακόμη κι αν περάσει αστραπιαία από το μυαλό σας. Ναι. Ακόμη κι αν στην πορεία το ξεχάσετε. Όντως. Κάτι δεν πάει και τόσο καλά. Όχι. Ούτε μ' αυτόν που ρωτάει, ούτε μ' εμάς που απαντάμε. Θα συμφωνήσω. Δεν μπορώ. Μπορώ να μη συμφωνήσω; Όσον με αφορά. Δεν μπορώ. Ωστόσο υπάρχει κι αυτό. Υπάρχει. Το νιώθω. Δεν το νιώθετε; Υπάρχει και παραϋπάρχει. Όχι πάντα. Έρχεται, φεύγει. Σαν παλίρροια. Σαν πονοκέφαλος. Σαν έκζεμα. Σαν μελαγχολία. Σαν τραγουδάκι. Σπανιότερα σαν συναίσθηση. Κι ακόμη πιο σπάνια σαν παρηγοριά. Συμβαίνει. Ακούστε με. Δεν είναι απίθανο. Όπως μαθαίνεις να τρως, να αφοδεύεις, να ντύνεσαι, να μιλάς, να σωπαίνεις, να χύνεις, να κλαις, να ξεχνάς, να φθείρεσαι, κυρίως αυτό, να πεθαίνεις. Έτσι. Ακριβώς έτσι. Μαθαίνεις και ν' απαντάς. Καμία διαφορά. Αναγκάζεσαι. Μαθαίνεις. Απαντάς. Σ' αυτό που σε ρωτάνε. Σ' αυτό που σε ρωτάει. Αυτός. Έτσι κι αλλιώς, όλες οι ερωτήσεις καταλήγουν σ' αυτόν. Έτσι κι αλλιώς, κανένας άλλος δεν σε ρωτάει. Κανένας άλλος όπως αυτός. Δεν υπάρχει ερώτηση χωρίς αυτόν. Κι όταν δεν υπάρχει ερώτηση – θέλετε να συνεχίσω; Ούτε ερωτηματολόγιο υπάρχει. Αυτός είναι η πρώτη ερώτηση. Και η τελευταία. Η ερώτηση της ερώτησης. Και χωρίς ερώτηση. Αυτός είναι. Πάλι. Καμία ερώτηση; Καμία. Ωραία. Γι' αυτό. Ακριβώς γι' αυτό. Απαντάς. Σου αρέσει, δεν σου αρέσει. Έχοντας και μην έχοντας τι να του πεις. Έχοντας καταλήξει ή όχι για την ακριβή του ταυτότητα. Βρίσκοντας τη φωνή του ανατριχιαστική, ανεκτή ή αδιάφορη. Απαντάς. Ρωτάει. Απαντάς. Μπορεί να βρίσκεσαι στην κουζίνα και να τρως ή να καπνίζεις, στο μπάνιο σου και να λούζεσαι ή να κλαις, στο γραφείο σου και να εργάζεσαι ή να χαζεύεις τα σύννεφα, μπορεί να προσγειώνεσαι ή να απογειώνεσαι σε κάποιο αεροδρόμιο, μετά από κάποιο επαγγελματικό ταξίδι, κάποιον χωρισμό ή κηδεία. Ρωτάει, απαντάς. Μπορεί όμως να κοιμάσαι και να ξυπνάς σε μια ατέλειωτη παραλία, όπου συναντάς ευθιάθετους λουόμενους, αν και πεθαμένους από καιρό, μάλιστα η ημερομηνία θανάτου τους είναι κεντημένη σαν τατού στο ηλιοψημένο κορμί τους, άντρες γυναίκες και παιδιά, που κανένας τους δεν μπαίνει στη θάλασσα, κανένας δεν είναι βρεγμένος σ' αυτή την παραλία, καθώς η θάλασσα δεν είναι μπλε και δεν κυματίζει, μάλλον κυματίζει ακίνητη καθώς είναι ένα τεράστιο στρατσόχαρτο, βαμμένο αδέξια σε απόχρωση κάπουτ μόρτουμ. Ρωτάει, απαντάς. Ακόμη όμως και στην ομαδική εμμονή, στη συλλογική φαντασίωση του Γκρι Στούντιο μπορεί να βρίσκεσαι. Ακόμη και σ' αυτήν την παραζάλη. Ρωτάει, απαντάς; Κάποια στιγμή λοι-

πόν θα σε ρωτήσει, *ζείτε μόνη ή με τους γονείς σας*; Τότε ούτε θα σκεφτείς, λέγοντας μέσα σου δεν σκέφτομαι τίποτα, ούτε θα αισθανθείς, λέγοντας μέσα σου δεν αισθάνομαι τίποτα, ούτε θα πεις κάτι, το οτιδήποτε, λέγοντας μέσα σου δεν λέω τίποτα. Τότε θ' αρχίσεις να τρίβεις τα χέρια σου. Μόνο αυτό. Αρκεί. Αργά και συνεχόμενα. Σαν ν' ανάβεις φωτιά διά της τριβής. Τα γόνατά σου θα είναι ελαφρά λυγισμένα. Η σπονδυλική σου στήλη σε όρθια θέση. Μόλις αισθανθείς τις παλάμες σου να καίνε θα τις ακουμπήσεις πίσω απ' την πλάτη σου. Δεν χρειάζεται κάτι περισσότερο. Θα μαλάξεις την περιοχή των επινεφριδίων. Θα κρατήσεις την αναπνοή σου και θα περιμένεις. Κάποιες φορές, το λίγο είναι πολύ. Η φωνή που ρωτάει θα πάψει ή αυτός που συνεχώς ρωτάει θα εμφανιστεί; Μήπως, αν εμφανιστεί, δεν θα ξαναρωτήσει ποτέ; Μήπως, αν σταματήσει να ρωτάει, θα πάθει αφωνία; Δεν έχεις ιδέα. Το μόνο που ξέρεις είναι πως συνεχίζεις να πιέζεις την πλάτη σου στο ίδιο σημείο. Αγνοείς τι πραγματικά θες να συμβεί. Τι είναι για σένα λιγότερο δυσάρεστο ή επώδυνο. Θα αφήσεις την ανάσα σου ελεύθερη; Το σκέφτεσαι. Το ζυγίζεις. Το φαντάζεσαι. Κοιτάς το στήθος σου. Πάνω κάτω. Ανεπαίσθητα. Πάνω κάτω. Αυτοϋπνωτίζεσαι. Πάνω κάτω. Αυτοεξαλείφεσαι. Καταπίνεις. Ξανακαταπίνεις. Την αφήνεις; **A**

**Το βιβλίο θα κυκλοφορήσει από τις εκδόσεις Πατάκη, αρχές • οέμβρη*

ΚΡΕΠΛΙΝΟ ή Γκρεμλίνο;

Τι κάνει η ομάδα της Α.Ν. Θεσσαλονίκης με τον **Διογένη Διδασκάλου** και τους **Monie & Monie Conniente** στον Πειραιά;

Του ΔΗΜΗΤΡΗ ΑΘΑΝΑΣΙΑΔΗ
Φωτογραφία: ΚΩΣΤΑΣ ΑΜΟΙΡΙΔΗΣ

Ιδού η απορία: τι θα συμβεί σε λίγες μέρες στο νέο πολυχώρο του Πειραιά, που το θεότρελο καραβάνι των Θεσσαλονικέων Monie & Monie Conniente κατεβαίνει από τη Θεσσαλονίκη για μια ξέσαλη νύχτα Παρασκευής, όπου όποιος επιζήσει θα πει και στους άλλους τι έγινε; Όλη η αλήθεια, όλο το παρασκήνιο και όλη η φάση για τη μεγάλη βραδιά που θα ζήσει το λιμάνι και προβλέπεται να συμβεί το... έλα, Θεσσαλονίκη, στον τόπο σου!

Κατεβαίνουν! Και είναι το καλύτερο νέο, μιας και η Θεσσαλονίκη τους έχει τούμπανο κι επιτέλους ευκαιρία και για τον Πειραιά να τους αποκτήσει με φανερό καμάρι. Γιατί οι Monie & Monie Conniente, που αποτελούν χρόνια τώρα ό,τι πιο γνήσιο σε μουσική και stand up comedy διαθέτει η Θεσσαλονίκη, φορτώνουν όργανα, χαρά, πρόζα και μουσικάρες, αποδεχόμενοι την πρόταση-πρόσκληση για μία εμφάνιση στο «Κρεμλίνο». Το νέο φασαριόζικο, γλεντζέδικο αλλά και στέκι πολιτισμού χώρο του Πειραιά, που πολύ τις αγαπάει τέτοιου είδους συνευρέσεις και συζεύξεις.

Δύο πόλεις ενώνονται σε ατμόσφαιρα μία και μοναδική. Γιατί ο Διογένης Δασκάλου και οι Conniente, αυτή η σαμανική και διονυσιακά κουρδισμένη μπάντα που τον ακομπανιάρει καθώς η αφεντιά του από το μικρόφωνο παρλάρει, σχολιάζει, πειράζει και σουρεαλίζει επί της επικαιρότητας, μπορεί να αστειεύεται αλλά και ταυτόχρονα... δεν αστειεύεται! Κωμίκα ολκής και καλλιτεχνάρα γκράντε, ετοίμασε ειδικά για τον Πειραιά το σόου «Γκρεμλίνο», θα τον μεθύσουμε τον φίλο, σίγουρα ναι, με το ντοούλι και με τα πνευστά, καλησπέρα, Κρεμλινιέροι, καλησπέρα.

Τι να περιμένεις και γιατί με αδημονία να τους αναμένεις; Έχουνε και... λένε: Θρακιώτικες μπαϊντούσκες όπως το *«Μαργούδι κι ο Αλεξανδρής»*, που στο λεπτό το γυρίζουν στην κολασμένη Scremin' Jay μπλουζ φάση *«I put a spell on you»*, εκτελεσμένα live επί σκηνής, όπως δεν τα άκουσες ποτέ. *«Mack the Knife»* του Κουρτ Βάιλ, βάλε κι άλλο ουίσκι στο ποτήρι και στο καπάκι *«6-8-6-8-3-5-7, το τηλέφωνο πες γιατί δεν χτυπά»*. Σπύρος Ζαγοραίος και ρέιβ, όλα μαζί μας κάνουν Ζαγορέιβ, ή και γιατί στη Θεσσαλονίκη, κάθε που το παίζουν, γκρεμίζονται αίθουσες και υποχωρούν ταβάνια. Κι ανάμεσα στο χορό και τις νότες, η δαιμονισμένη πρόζα του Διογένη Δασκάλου: για την πρώτη φορά αριστερά, αλλά και για την Πρώτη Σερρών, την πατρίδα του, που γέννησε το γκολφ ντε, αυτό που στην Ελλάδα το έφερε ο Κώστας Καραμανλής.

Αυτές οι ξέφρενες νύχτες που ζει η Θεσσαλονίκη χρόνια τώρα, μετακομίζουν την Παρασκευή 21 Οκτωβρίου και στο πειραιώτικο «Κρεμλίνο»: Πώς να φερθείς σε μια ερωτιάρα φωνή, δοσατζού, κυνηγό χρεών από τράπεζα, όταν σε καλεί ντάλα μεσημέρι κι εσύ τρως φασολάκια. Ποιου τα μαθηματικά είναι καλύτερα, του Αδώνιδος ή του αδελφού του; Γιατί στη Σαλονίκη δεν τον λένε Θηβαίο, αλλά Θλιβαίο; Κι η μπάντα να σολάρει το *«The Snake»* του Al Wilson και ο Διογένης να συνεχίζει ακάθεκτος να πυροβολεί με γκαγκς, ντοπιολαλιές και ιστορίες πάθους για την ερωτική Θεσσαλονίκη, που άλλη δουλειά δεν έχουν εκεί πάνω από το πρωί και, για να δικαιολογήσουν τον τίτλο τους, πλακώνονται στο σεξ από το χάραμα, κι άιντε στο διάλειμμα να φάνε καμιά μπουγάτσα... Κλάμα, σου λέμε, κλάμα. Με την καλή έννοια. Τη χαρούμενη, την γκαρντάσκη, την έξω καρδιά, την ξεκαρδιστική, με Σαββόπουλο και Tom Jones, μιας και παίζουν στο καπάκι το *«Μ' αεροπλάνα και βαπόρια»* κι ύστερα την ιστορία της άπιστης της Delilah, που έχει πολλά λ στο όνομα και στα θεσσαλονικιώτικα την φωνάζουν *«Ντιλλλάιλλλα»*.

Αυτούς θα ακούσεις, θα δεις και θα τρελαθείς στο «Κρεμλίνο - Γκρεμλίνο». Εστέτ αλλά και λαϊκοί ταυτόχρονα, βάνδαλοι μα και τρυφεροί συνάμα, με φουλ μπάντα κι όχι αρπαχτή, με αγάπη για τη ζωή και τους ανθρώπους, οι Monie & Monie Conniente κατεβαίνουν από τον Θερμαϊκό στου Καραϊσκάκη, ενώνοντας χρώματα, κερκίδες, άσματα και καταστάσεις σε κατάσταση μία και μοναδική. Προειδοποιηθήκατε ή και «γκουντουρντίστε» υπεύθυνα, ως λένε στα σαλονικιώτικα το... γιάμπαλα! A

ΣΥΝΤΕΛΕΣΤΕΣ

Σωτήρης Δασκάλου: τενόρο σαξόφωνο
Λεωνίδας Βλάχος - Κώστας Δαμιανίδης: τρομπέτες
Φώτης Μίγγας: τρομπόνι
Βίκυ Βογιατζόγλου: Φωνή
Παντελής Αμπατζής: ήχοι και εικόνες
Παύλος Αζναουρίδης - Γιώργος Κοκκινάκης: ενορχήστρωση - επεξεργασία ήχων
Βαγγέλης Μολυβιάτης: video
Βασίλης Μπαρμπαρίγος: ενδυματολογική επιμέλεια
Στο ρόλο του Κόμη ο Στέφανος Τσιτσόπουλος
Κείμενα: Διογένης Δασκάλου, Βάγια Ματζάρογλου
Φωτογραφίες: Κώστας Αμοιρίδης

Διογένης Δασκάλου και Monie & Monie Conniente, «Γκρεμλίνο» - 21 Οκτωβρίου 2016 στο «Κρεμλίνο» (Καραϊσκου 119, Πειραιάς, πρώην Passport, 2104100010)

ΑΘΗΝΑ 210 δηγός

ΤΕΧΝΗ
ΜΟΥΣΙΚΗ
ΘΕΑΤΡΟ
ΓΕΥΣΗ
ΒΙΒΛΙΟ
ΣΙΝΕΜΑ

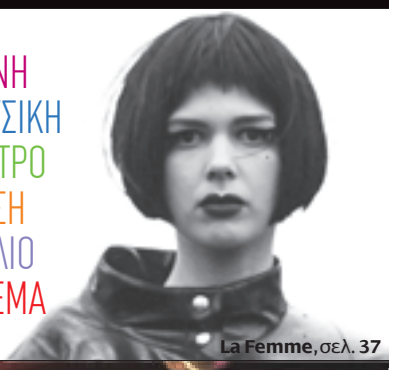

La Femme, σελ. **37**

ΤΟ SIX D.O.G.S ΕΓΙΝΕ ΚΙΟΛΑΣ 7

Το στέκι της Αβραμιώτου το γιορτάζει με ένα διήμερο free birthday party

Ο καλλιτεχνικός διευθυντής και ιδιοκτήτης του six d.o.g.s. Κωνσταντίνος Δαγριτζίκος μάς στέλνει shortcuts από τα επτά αυτά magnificent χρόνια...

2009. Γέλια. Κλάματα. Κανένας δεν το πίστευε. Για αυτό το χώρο που τώρα λέγεται six d.o.g.s. Κανένας δεν πίστευε ότι θα γεννηθεί, θα ζήσει, θα μεγαλώσει. Πέφτει ο πρώτος τοίχος. Απίστευτο. Τρεχάλα. Από όλους. Πίστη. Πολλή. Μπορούμε. Το χουμε. Μουσικές. Πολλή τέχνη. Νέα φάση. Ακόμα νέα φάση. Ξενύχτια. Κόσμος. Περαστικοί. Όλοι περαστικοί. Συμβαίνει. Τι συμβαίνει; Πώς φτάσαμε ως εδώ; 2016. Άλλαξε τίποτα; Κάτι άλλαξε. Ίσως και όχι. Κραιπάλη. Άλλη μία. Αμέτρητα ξημερώματα. Φαγητά. Ποτά. Ζεστά. Κρύα. Και άλλα γέλια. Και άλλος κόσμος. Και άλλοι. Πέφτουν. Όχι. Όνειρο. Κιθάρες. Κιθάρες. Κιθάρες. Και πολύ μπάσο. Έχει περάσει πολύ μπάσο. Και πολλοί άνθρωποι. Ωραίοι άνθρωποι. Δικοί μας. Δικοί σας.

Θυμάσαι πότε πρωτοπήγες six d.o.g.s.; Σε party, συναυλία ή έκθεση; Θυμάσαι μήπως πόσες φορές ξαναπήγες; Δύσκολο. Με αφορμή τα έβδομα γενέθλιά του συνδέουμε τις αναμνήσεις μας σε ένα διήμερο birthday party στις 14 και 15 Οκτωβρίου. Πριν και μετά τον κήπο, πριν και μετά το Bar, pyjama parties, ατελείωτα φεστιβάλ πολλής μουσικής του Boy και all day gathering στο σκοτεινό στενό της Αβραμιώτου. Πρώτοι θα ευχηθούν την Παρασκευή οι Felirormia. Νέο αίμα, από την Κρήτη, για πρώτη φορά στην Αθήνα με samples, electronics, πιανίκα και αυτοσχεδιασμούς. Ακολουθεί το all star γκρουπ των Felizol Is Dead, δίνοντας πάσα στα DJλίκια της βραδιάς με τον Miltiades, το δίδυμο των Beatnik, τον Simos Ares του Cannibal Radio, τον Cirkle και τον George Apergis. Το Σάββατο θα ξεκινήσουν οι Insect Radio με ένα ακραίο live, και αν αφήσουν τίποτα όρθιο στο πέρασμά τους, θα συνεχίσει ο Sillyboy που θα φέρει δώρο τα καινούργια του κομμάτια, και μετά πάμε πάλι DJλίκια: ο resident Pan, το δίδυμο των Mone, ο Tolis Q, οι Kreon & Lemos σε ένα από τα σπάνια live τους, ο Mr. Statik και ο Lee Burton. - **Γ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ**

six d.o.g.s, Αβραμιώτου 6-8, Μοναστηράκι, 2103210510. (21.00/Free). Στις 14&15/10.

ΦΩΤΟ: MIKE TSOLIS

ΠΟΥ ΤΡΩΜΕ

Της **ΚΑΤΕΡΙΝΑΣ ΒΝΑΤΣΙΟΥ**

Los Loros

Παπαγάλοι φτερουγίζουν στο Σύνταγμα

Είναι δύο εβδομάδες τώρα που η Ξενοφώντος απέκτησε μόνιμους κατοίκους κάτι πολύχρωμους, φουντωτούς παπαγάλους. Κατηφορίζοντας το μικρό στενό, οι περαστικοί σταματάνε ξαφνιασμένοι μπροστά στον αριθμό 14 και στην εξωτική βιτρίνα που ξεφυτρώνει στο πεζοδρόμιο, ανάμεσα σε πρασινωπές φτέρες και τροπικά άνθη.

Το *«Los Loros»*, ή αλλιώς οι παπαγάλοι στα ισπανικά, φτερούγισε για πρώτη φορά όταν ο Marco Rossi (ο μέχρι πρόσφατα σεφ του Nixon) συνάντησε μια... καντίνα στη Νέα Υόρκη. Όχι όποια και όποια καντίνα, όμως. Τούτη εδώ έγραφε με τεράστια γράμματα *«Arepas»* και πούλαγε τα ξακουστά βενεζουελάνικα (ή κολομβιανά, οι απόψεις διίστανται) ψωμάκια, φτιαγμένα με καλαμπόκι και παραγεμισμένα με ό,τι βάζει ο (πεινασμένος) νους.

Δεν ήταν έρωτας με την πρώτη ματιά. Ο σεφ της ιστορίας μας δεν εντυπωσιάστηκε από τη γεύση, αλλά από την ιδέα. Πέρασαν δύο χρόνια, τα στρουμπουλά ψωμάκια δεν έφυγαν από το μυαλό του και το 2014 ο Marco αποφασίζει να κάνει ένα ταξίδι μέχρι τη Βενεζουέλα, να μείνει στο Καράκας και να ζήσει από κοντά όλη αυτή την κουλτούρα των Arepas. Πάλι δεν εντυπωσιάζεται και αποφαίνεται ότι ο τρόπος παρασκευής και τα υλικά της γέμισης είναι προσαρμοσμένα στα λατινοαμερικάνικα στομάχια.

Εκείνος όμως είναι σεφ και μάλιστα από τους καλούς, έχει τη γνώση και την όρεξη να φτιάξει κάτι καλύτερο, κάτι πραγματικά νόστιμο. Σιγουρεύομαι ότι τα έχει καταφέρει τη στιγμή που δαγκώνω τη ζουμερή Arepa, που ακούει στο όνομα Pabellon (€3,30) και είναι γενναιόδωρα παραγεμισμένη με μοσχάρι, sofrito, τσένταρ, μαύρα φασόλια και plantain (κάτι σαν τη μπανάνα στο πιο άγουρο και άγλυκο). Το ψωμάκι μοσχοβολάει κι είναι όσο πρέπει τραγανό ενώ το ζουμερό μοσχάρι, που έχει ξεψαχνιστεί, βραστεί, τσιγαριστεί και μαγειρευτεί τέ-λει-α, κερδίζει όλα τα βραβεία. Υπάρχουν και άλλες εκδοχές, όπως αυτή με κοτοσαλάτα, γουασακάκα, μαγιονέζα, αβοκάντο και λάιμ (€2,90) ή εκείνη με τον κεφτέ μαύρου φασολιού, plantain, καλαμπόκι, κινόα, γουασακάκα και salsa picada (€3,30), μαθαίνω όμως ότι το απόλυτο σουξέ είναι το Chicharron (€3,90) με τραγανή πανσέτα, αβοκάντο, ντομάτα, κρεμμύδι, iceberg, φρέσκο κόλιανδρο και secret mayo.

Και μιλώντας για τις empanadas (€1,20), οι πέντε προτάσεις του καταλόγου μοιάζουν η μία πιο λαχταριστή από την άλλη. Ενδεικτικά αναφέρω την Carne molida με μοσχαρίσιο κιμά, πατάτα και φρέσκο κόλιανδρο, και τη Verde με σπανάκι, κινόα, πράσο, δυόσμο και κύμινο, να ξέρεις όμως ότι υπάρχει και η Cazon με καλαμπόκι, τσίλι, achiote και... καρχαριάκι (!) και σερβίρονται με μια φέτα λάιμ. Τα πάντα είναι χωρίς γλουτένη και ξεφουρνίζονται ή σιγοψήνονται στο εργαστήριο που κρύβεται ακριβώς από κάτω, ενώ εκτός από τον Marco χέρι στην κουζίνα βάζουν και οι σεφ Μανώλης Ραγκούσης και Ντίνος Κωνσταντόπουλος, ενώ συνέταιρος στο έγκλημα είναι η Μάρω Παρασκευούδη.

Εκτός από Empanadas και Arepas, θα συναντήσεις λατινοαμερικάνικα γλυκά και εξωτικά smoothies, κολομβιανά αναψυκτικά, ρούμια από τη Βενεζουέλα, έναν εξαιρετικό μονοποικιλιακό καφέ από την Κολομβία, μέχρι και πούρα! Μπορείς αν θέλεις (που θέλεις), να έρθεις όχι μόνο για άπαιχτο κολομβιανό και βενεζουελάνικο street food, αλλά και για ένα χαλαρό ποτάκι που θα πιεις σιγά-σιγά ενώ θα σκέφτεσαι ότι τελικά αυτή η πόλη είναι γεμάτη νόστιμες εκπλήξεις. Και αλήτικους, μπλε παπαγάλους.

Ξενοφώντος 14, Σύνταγμα, 210 3243232

γεύση ΟΔΗΓΟΣ

*	νέο
C	μέχρι 15
€	μέχρι 25
€€	μέχρι 40
€€€	45+
Ξ	Ξενυχτάει (μετά τη 1.00 π.μ.)
Σ/Κ	Ανοιχτό Σάββατο/(ή) Κυριακή μεσημέρι
Μ	Ανοιχτό μεσημέρι Τιμές χωρίς κρασί
Α.V.	Μην ξεχάσεις να πάρεις την ATHENS VOICE φεύγοντας

ΚΕΝΤΡΟ

ΑΘΗΝΑΙΩΝ ΠΟΛΙΤΕΙΑ
Ακάμαντος & Απ. Παύλου, Θησείο, 210 3413795 Με θέα στην Ακρόπολη και κομψή αισθητική. Ποικιλία μεσογειακών προτάσεων και κρητικές πινελιές. Ανοιχτό από τις 8.00 το πρωί. **€Κ Ξ Α.V.**

BALTHAZAR
Τσόχα 27 & Βουρνάζου, 210 6441215 Το καταπληκτικό νεοκλασικό είναι εδώ και πολλά χρόνια το hot meeting point του πιο κεφάτου, κοσμικού κοινού της Αθήνας. Καταπληκτική διακόσμηση, εξαιρετική κουζίνα, έμφαση στα κοκτέιλ. Έπειτα από χρόνια φέτος ξανανοίγει και τον χειμώνα με τον Χριστόφορο Πέσκια να επιδίδεται σε γευστικά αριστουργήματα που ενώνουν Περού, Ανατολή και Δύση. Μόνο βράδυ, κλειστά Κυριακή, Δευτέρα. **€€**

BYZANTINO
(Ξενοδ. Χίλτον) Βασ. Σοφίας 46, 210 7281400 Ίσως ο πιο διάσημος και all time classic μπουφές της πόλης. Εξαιρετικό πρωινό (και κινέζικο!), ακόμη πιο πλούσιο το μεσημεριανό, και πιάτα a la carte. **€€**

ΔΙΟΝΥΣΟΣ
Ροβέρτου Γκάλι 43, Μακρυγιάννη, 210 9233182 Εμβληματικό της Αθήνας, ανανεωμένο, με πιάτα μεσογειακής κουζίνας. **€€€Μ**

***FEEDEA**
Κτενά 1, Αθήνα (κέντρο), 210 3210551 Μόλις ένα βήμα από την πολυσύχναστη Ερμού, σε περιμένει με δημιουργίες που ετοιμάζει στην κουζίνα ο γνωστός σεφ Λεωνίδας Κουτσόπουλος. Θα βρεις μεζέδες με ένα touch υψηλής γαστρονομίας, αλλά και μεγάλη ποικιλία σε πιάτα με έμφαση στα ελληνικά προϊόντα. Ανοιχτό από τις 10 το πρωί, είναι ιδανικό για ένα γρήγορο διάλειμμα από τα ψώνια, αλλά και για ένα χαλαρό ποτό το βράδυ. Highlight η κρυφή πλατεία-κήπος. Ανοιχτά και μεσημέρι. **€€**

FEYROUZ
Καράρη 23 & Αιόλου, Μοναστηράκι, 213 0318060 Σερβίρει το πιο αυθεντικό και πεντανόστιμο λαχματζούν της Αθήνας. Η μυρωδιά του φρεσκομαγειρεμένου μαμαδίσιου κιμά θα σε οδηγήσει από μόνη της στο μικρό στενό. Αν κάνει κρύο πάρε και μια από τις άπαιχτες σούπες σε χάρτινο κυπελάκι για το δρόμο. Σκέπη απόλαυση. Κυριακή κλειστά. **CM**

HARD ROCK CAFE
Αδριανού 52, Μοναστηράκι, 210 3245170 Συλλογή από αμερικάνικα memorabilia. Μεγάλη ποικιλία κοκτέιλ –δοκίμασε την τεράστια margarita– και πολλά πιάτα. Πραγματικό μουσείο του rock΄n΄roll, επιλεγμένες μουσικές, πωλητήριο για να αγοράσεις το Athens Hard Rock Café t-shirt ή ό,τι άλλο σου γυάλισε. **€Μ**

HOT HOT
Πραξιτέλους 2& Κολοκοτρώνη 14, 213 0272440/ Βρυούλων 3, Νέα Φιλαδέλφεια, 213 0246631 Σημείο συνάντησης των απανταχού μπεργκεροφάγων της Αθήνας! Θα βρεις πολλές και πρωτότυπες προτάσεις σε burgers, αλλά και hot dog, πατάτες κ.α. Ο χώρος είναι ζωηρός και νεανικός, με προσεγμένες sixties πινελιές, ενώ η μουσική είναι αυστηρά ροκ και παίζει δυνατά. Έχει πάντα κόσμο και είναι ανοιχτό όλο το 24ωρο, 365 μέρες το χρόνο. **C**

ΚΑΛΙΝΚΑ ΜΑΛΙΝΚΑ
Σόλωνος & Μαυρομιχάλη, 210 3388358/ Σταδίου 27, 210 3316070 Ρώσικα χειροποίητα πιροσκί που μαζεύουν τους πεινασμένους του κέντρου σε ουρές από το πρωί. Εκτός από τα παραδοσιακά με κιμά ή πατάτα, θα βρεις και πιο ξεχωριστές γεύσεις, όπως με παπαρούνα, μούρο, κοτόπουλο ή ανθότυρο. Και σπιτική ρώσικη σαλάτα με το κιλό. Καθη. 7.00-17.00, Σάβ. 9.00 - 15.00. Κυρ. κλειστά.

ΚΕΛΑΡΙ ΤΟΥ ΓΑΤΟΥ (ΤΟ)
Μιχ. Καρολή 69, Καισαριανή, 2107226996 Κλασικό ταβερνάκι κρυμμένο στα στενά της Καισαριανής. Στα όρια με την Πανεπιστημιούπολη αποτελεί αγαπημένο στέκι για τους φοιτητές, τους Καισαριανώτες και τους λάτρεις της αυθεντικής σπιτικής κουζίνας σε ένα περιβάλλον που ξεπηδά από μια άλλη εποχή. Το μενού έχει όλα τα κλασικά σε μεγάλες μερίδες και αρκετά καλές τιμές. Καθημερινά, βράδυ. Σάββατο, Κυριακή και μεσημέρι. Κλειστά Δευτέρα. **€**

ΚΥΡΙΟΣ
Δορυλαίου 4, Πλ. Μαβίλη, 2106400615 Υπέροχο ντεκόρ με εγγλέζικες νότες, σταθερό σημείο συνάντησης όλου του κοσμικού και μια σταλιά μπόεμ πλήθους της πόλης. Καφέδες, σνακς και μια μεγάλη γκάμα από (καταπληκτικά) κοκτέιλ. Ποτό €7.

ΜΑΥΡΟΣ ΓΑΤΟΣ
Πολέμωνος 4 (πλ. Προσκόπων), Παγκράτι, 210 7236903 Παλιά, καλή αθηναϊκή ταβέρνα απ΄ όπου έχει περάσει σχεδόν όλη η πόλη. Σπιτική ελληνική κουζίνα, νόστιμες πίτες απ΄ την κυρία Παναγιώτα, βασιλοτύρι Ζαγορίου και σκόρδο τουρσί τα μεζεδάκια για το καλό γιανιώτικο τσίπουρο. Χάζεψε τις υπέροχες τοιχογραφίες με τους γάτους και ρώτα την ιστορία τους. Και σε πακέτο. Και μεσημέρι, Κυριακή βράδυ κλειστά. **€**

ΜΙΝΙΑΤΟΥΡΑ
Ρόμβης 21, Σύνταγμα, 2103233459 Ένα μαγαζί μικρό στο μάτι στο κέντρο της πόλης που προσφέρει φιλοξενία και ήρεμο περιβάλλον. Από φαγητό, νόστιμα μαγειρευτά με μενού που αλλάζει κάθε μέρα ανάλογα με την εποχή και τη διαθεσιμότητα των υλικών. Από 12.30 μεσημ.- 7 μ.μ. **€**

ΝΕΡΑΝΤΖΙ
Μητροπόλεως 72,Κέντρο, 2103315882 Σε ένα νεοκλασικό κτίριο στο κέντρο της Αθήνας που κεντρίζει αμέσως τα βλέμματα: ψηλοτάβανο, φωτεινό, κομψό, με μάρμαρο, ασπρόμαυρο πάτωμα-σκακιέρα και γοητευτικά γύψινα στοιχεία. Το μενού έχει επιμεληθεί ο Κώστας Ζέππος και προτείνει πιάτα με ελληνικό χαρακτήρα όπως φάβα, μελιτζανοσαλάτα, σαγανάκια και κεφτεδάκια μέχρι κριθαρότο και στριφτάρια ή γεμιστό χοιρινό με πιπεριές Φλωρίνης και γραβιέρα αλλά και πίτσες και τα πεϊνιρλί. **€€**

ΤΣΕΚΑΡΕ ΤΟ!

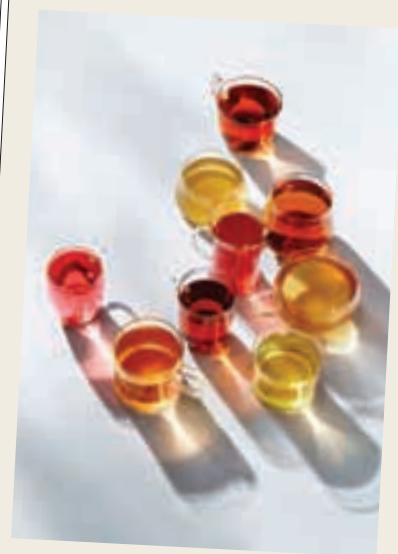

ΓΙΑ ΤΣΑΪ ΣΤΑ STARBUCKS

Τα ζεστά αρωματικά τσάγια Teavana™ φέρνουν τα Starbucks σε όλα τα καταστήματά τους για πρώτη φορά στην Ελλάδα, μετά την επιτυχημένη ένταξη των Teavana™ Shaken Iced Tea το καλοκαίρι που μόλις πέρασε. Έτσι, οι φίλοι των Starbucks θα έχουν τη δυνατότητα να απολαύσουν επτά αυθεντικές και ξεχωριστές γεύσεις ζεστών αρωματικών τσαγιών με ολόκληρα φύλλα από πράσινο, μαύρο τσάι ή βότανα με μοναδικές νότες η κάθε μια. Η νέα συλλογή Teavana™ Full Leaf Tea διακρίνεται για τα αγνά και φυσικά αντιοξειδωτικά συστατικά της που υπόσχονται στιγμές ανανέωσης, χαλάρωσης και ευεξίας.

MARTINI APERITIVO BY DIVANI COLLECTION

Μια σειρά από ξεχωριστές απογευματινές «συναντήσεις» στους χώρους των ξενοδοχείων του εγκαινιάζει ο Όμιλος Ξενοδοχείων Διβάνη, όχι μόνο για τους πελάτες των ξενοδοχείων αλλά και για όσους επιθυμούν να απολαύσουν τα πρωτότυπα Martini cocktails με την υπογραφή του βραβευμένου bartender Κωνσταντίνου Καπνιάρη, με νόστιμο finger food. Μπορείτε να απολαμβάνετε το Martini Aperitivo by Divani Collection από Δευτέρα έως Παρασκευή 18.00-20.00 στο Brown's Cigar Lounge στο Divani Caravel, στο A&D BAR στο Divani Apollon Palace & Thalasso και στο D BAR στο Divani Palace Acropolis.

VARIOUS**ARTISTS**

Του **ΜΑΚΗ ΜΗΛΑΤΟΥ**

Η επίγευση της pop

Πειράζει που δεν έχει; Ε! πώς δεν πειράζει...

Οι **The Avalanches** επέστρεψαν μετά από 15 χρόνια σιωπής κι αφού είχαν εύκολα κατορθώσει να κερδίσουν τις εντυπώσεις με το προηγούμενο άλμπουμ τους, εξασκώντας τη «χαρτοκοπτική», κάνοντας κολάζ, φτιάχνοντας πάτσγορκ και τσιμπολογώντας απ' ό,τι μπορούσε να τους προσφέρει η pop μουσική πασών των δεκαετιών. Το εγχείρημα επαναλαμβάνεται με ένα ακόμη πολύχρωμο, ευδιάθετο, χαριτωμένο και πολυδιάστατο μουσικό καλειδοσκόπιο που ονομάζεται *«Wildflower»* και περιλαμβάνει κομμάτια και αποσπάσματα από το pop σύμπαν, από Beatles μέχρι Jerry Lewis κι από Lou Barlow μέχρι American Juggalo. Μόνο που αυτό που αρχίζει ωραία, τελειώνει με πόνο ή έστω με μία ενόχληση. Καθώς ο δίσκος ρέει (;), ο μουσικός τους λόγος γίνεται συνεχώς παρενθετικός και εισβάλλουν ηχογραφημένα μέρη από μιούζικαλ, διασπαστικά αποσπάσματα από διάφορα υλικά και τελικά αισθάνεσαι πως ακούς ένα ραδιόφωνο που διαρκώς αποσυντονίζεται και πιάνει άλλους σταθμούς που παρεμβάλλονται στη ροή. Οι ευχάριστες, ανέμελες και χαριτωμένες pop μελωδίες τους αυτοαναιρούνται και αυτοκαταστρέφονται. Ξεχνάνε πως φτιάχνουν τραγούδια και νομίζεις ότι τελικά αυτό που τους νοιάζει είναι να χωρέσουν όλα τα κομματάκια που έχουν μαζέψει, φτιάχνοντας ένα πολύχρωμο αλλά βαρυφορτωμένο μπουκέτο που γίνεται αναποτελεσματικό και χωρίς επίγευση.

Φωτογραφία εξωφύλλου... Μπροστά σε μία μεγάλη δισκοθήκη βινυλίων κι έναν μπουφέ της μαμάς με παλιομοδίτικα ποτά, ο **NickWaterhouse** με μία ηλεκτροακουστική Gibson έρχεται από το ασπρόμαυρο σύμπαν της δεκαετίας του '50. Με τα γυαλάκια του, το λευκό πουκάμισο και τη χωρίστρα του θα μπορούσε να είναι αδερφός του Δημήτρη Χορν στο «Μια ζωή την έχουμε» (ή να εμφανίζεται στο «Ένας σοβαρός άνθρωπος» των αδελφών Κοέν), που τη γλεντάμε όπως τότε, με αθώα πάρτι, πλάκες βινυλίου, μονοφωνικά φορητά πικάπ και βερμούτ. Ο Waterhouse στο 3ο του άλμπουμ *«Never Twice»* δεν έχει καμία διάθεση να αμφισβητήσει τη φόρμα, αντίθετα θέλει να την υπηρετήσει όσο πιο πιστά μπορεί. Κι αν η μισή του ψυχή στο 2016 βρίσκεται, η άλλη μισή κατοικεί στα 50s. Οι ήχοι, τα φωνητικά, η δομή και το πλαίσιο της τραγουδοποιίας του είναι μία απολύτως σεβαστική και ακριβής αναπαράσταση των ήχων του παρελθόντος κι έτσι η μόνη εξέλιξη που μπορεί να έχει, είναι να γίνεται όλο και καλύτερος μάστορας και ικανός αντιγραφέας. Και γίνεται. Νοσταλγήστε υπεύθυνα, με ένα δίσκο που είναι φτιαγμένος να τον παίρνει ο αέρας κάθε φορά που τελειώνει.

Και οι Cassius επιστρέφουν μετά από πολύ καιρό με ένα άλμπουμ που ο τίτλος του αποκαλύπτει απολύτως και το περιεχόμενο: *«Ibifornia»*. Οι πλιόλουστες Ibiza και California συνδυάζονται, οι δυο τους στο οπισθόφυλλο είναι ξαπλωμένοι σε στρώματα θαλάσσης, οι Mike D, Pharrell Williams, Cat Power, Ryan Tedder συμμετέχουν, οι τίτλοι των τραγουδιών είναι του τύπου *«Love Parade», «Go-Up», «The Sound of Love», «Blue Jean Smile»*, η ρηχότητα είναι πανταχού παρούσα, το housoelectro και η «γαλανομάτα σόουλ» με ολίγον από χιπ-χοπ κυριαρχούν, θέλουν να μας κάνουν να χορέψουμε με το στανιό και να αισθανθούμε ωραία, αλλά αυτό είναι δυνατό μόνο μετά από μερικά ποτά μπόμπες δίπλα στο κύμα και εφ' όσον χοροπηδάς χωρίς να σκέφτεσαι τι ακούς, αλλιώς καταλαβαίνεις πόσο προβλέψιμος, τυποποιημένος και ανέμπνευστος είναι.

makismilatos@gmail.com

ΤΟ **SOUNDTRACK** ΤΗΣ ΠΟΛΗΣ

Του **ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ** gdim400@gmail.com

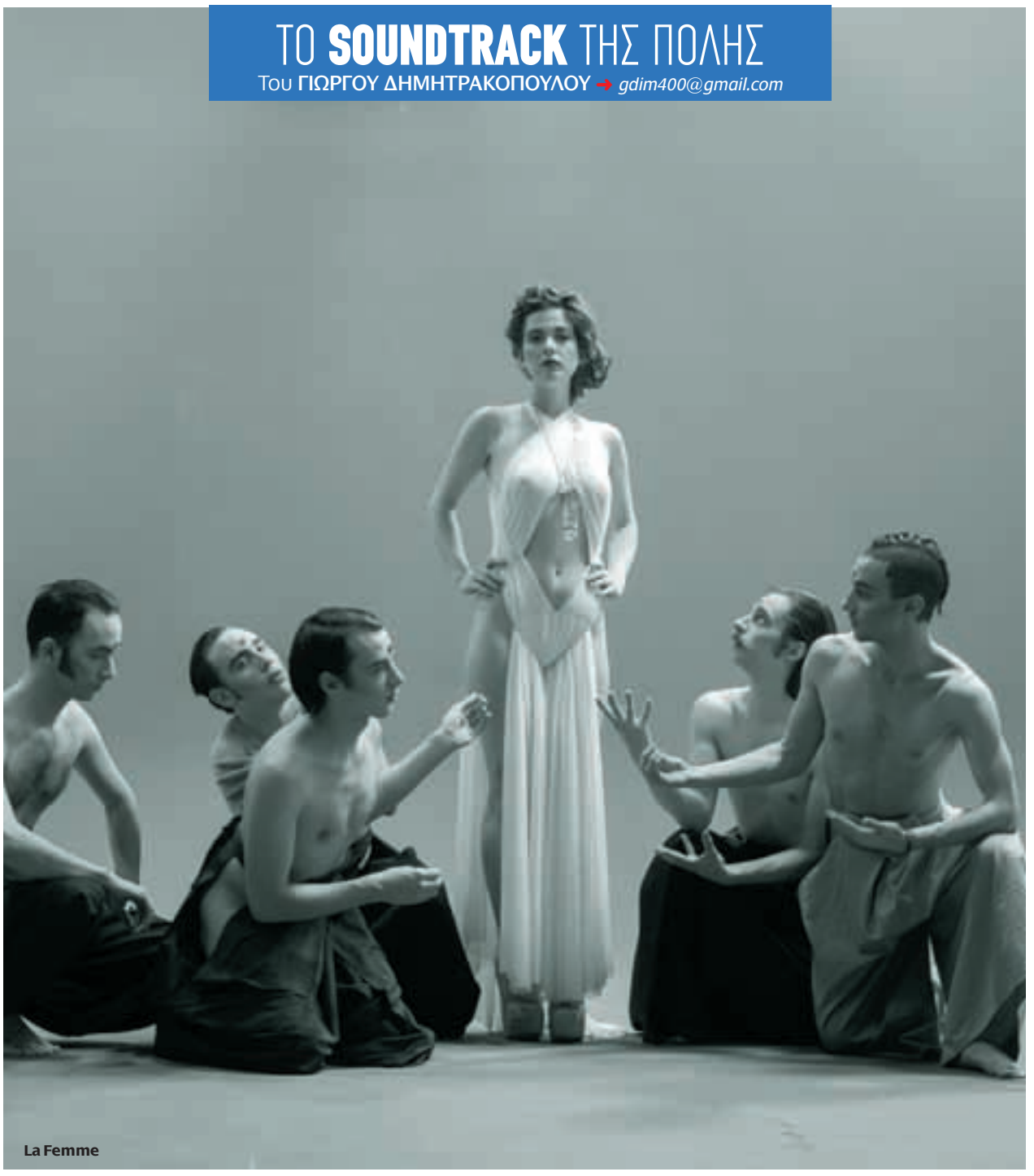

La Femme

Plisskën ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΣΤΗΝ ΑΘΗΝΑ

Οι πρωταγωνιστές του Φεστιβάλ που περιμένουμε

Ο **Snake Plisskën** του Kurt Russell ενέπνευσε το αθηναϊκό φεστιβάλ, που επανέρχεται στο συναυλιακό τοπίο με τη δεύτερη χειμερινή εκδοχή του στις 2 & 3 Δεκεμβρίου σε ένα πολυσυλλεκτικό line up 40+ διεθνών και εγχώριων music acts, σε τρεις χώρους της Αθήνας, Piraeus 117 Academy, Μεταλλουργείο & The Hub. Με τους Παριζιάνους surf wave connoisseurs La Femme και το καταπληκτικό νέο άλμπουμ τους «Mystère». Με επανεμφανίσεις ονομάτων όπως οι Death In Vegas και οι Tuxedomoon. Με live sets από τους μετρ της ηλεκτρονικής σκηνής Prefuse 73, Zomby και Vatican Shadow, techno και house sets από πρωτοπόρους του είδους όπως η Ellen Allien και οι Optimo, το λονδρέζικο old school hip hop των Four Owls και το grime του D Double E, το σκοτεινό techno της Charlotte De Witte, το deep house του Rupert Taylor που υπογράφει με το όνομα Xxxy, το Inner journey out των Αμερικανών Psychic Ills. Stay tuned.

Είσοδος διημέρου: €45 μέχρι 1 Δεκεμβρίου. Μονοήμερο: €25 μέχρι 1 Δεκεμβρίου και €30 (ταμείο). Προπώληση: Viva Wallet, 11876, Public, Seven Spots, Reload Stores, Media Markt, Ευρυπίδης, plisskenfestival2016.eventbrite.com. Στις 2&3/12.

ΣΥΝΕΝΤΕΥΞΗ

ΔΑΦΝΗ ΓΕΡΟΓΙΑΝΝΗ
DRY YOUR EYES

Η Alive She Died ετοιμάζει το πρώτο της προσωπικό δίσκο. 10 μουσικές ιστορίες από τη νεο-ρομαντική της πορεία.

Του ΓΙΩΡΓΟΥ ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΥ- Φωτό: CHRISTOS PETROPOULOS

Νεορομαντική ροκ πρωίδα της ανεξάρτητης αθηναϊκής σκηνής, η Δάφνη Γερογιάννη για πρώτη φορά είναι έτοιμη να ξεκινήσει τη σόλο πορεία της. Στα τέλη του 2015 η απρόσμενη επιλογή της διασκευής *«She's Lost Control»* στη διαφημιστική καμπάνια της Gucci ανέσυρε πολλές μνήμες και ιστορίες από το ξεκίνημά της ως μέλος των Alive She Died. Με αφορμή την πρώτη της σόλο κυκλοφορία εξιστορεί shortcuts της μουσικής της πορείας, από τα πρώτα live στον ιστορικό Πήγασο μέχρι το απρόσμενο φλάσμπακ της Gucci και το επόμενο μεγάλο κεφάλαιο που ξεκινά με το ολοκαίνουργιο προσωπικό της τραγούδι *«Dry Your Eyes»*.

>> **Η μουσική μου πορεία** θα μπορούσε να χαρακτηριστεί από πολλούς λίγο ανορθόδοξη – για μένα πρώτα ήρθε η εμπειρία του live και των ηχογραφήσεων και πολύ αργότερα κάποια μαθήματα μουσικής παιδείας. Η μουσική ήταν το καθαρό καύσιμο της εφηβείας μου. Άκουγα Bowie, Stooges, Velvet Underground, Birthday Party, Bauhaus, Joy Division, John Cale, Clash, Pink Floyd, The Sound, Sisters of Mercy... Σε κάποια μαγική στιγμή της παιδικής μου ηλικίας είχα βρεθεί να ακούω Jim Morrison, *«Riders on the Storm»* και είχα πει μέσα μου «όταν μεγαλώσω, θα κάνω συγκρότημα». Τότε δεν ήξερα για την επιγραφή «Κατά τον Δαίμονα Εαυτού» που αναγράφεται στα ελληνικά στον τάφο του Morrison. Τώρα που κοιτάω προς τα πίσω, νιώθω ότι η φράση αυτή καθόρισε κατά κάποιο τρόπο την πορεία των γεγονότων της ζωής μου...

>> **Τελικά δεν περίμενα «να μεγαλώσω»,** οι Alive She Died δημιουργήθηκαν μέσα στη ρομαντικά άγρια εφηβεία μου. Στίχους έγραφα ήδη από τα δεκατέσσερα, κυρίως σε μορφή ποιημάτων. Τα παιδιά που αργότερα έμελε να γίνουν οι Alive She Died, ήταν στις παρέες των εφηβικών μου χρόνων. Μία παρέα με κοινά ακούσματα, που θέλησε να εκφράσει τα διαφορετικά της βιώματα, αγωνίες και όνειρα μέσα από τη μουσική. Τα πράγματα εξελίχθηκαν σχετικά γρήγορα και χωρίς να το πολυκαταλάβουμε βρεθήκαμε να κάνουμε το πρώτο live στον «Πήγασο», που ήτανε sold-out.

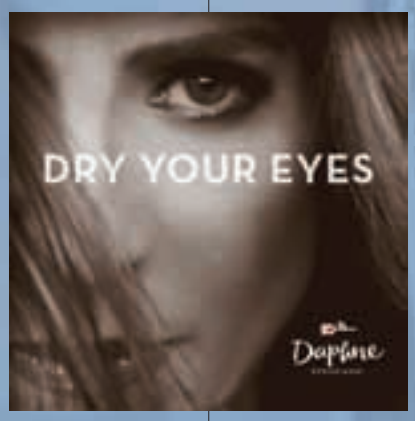

>> **Μετά ήρθε το «Viva Voce»,** με ήχο new wave/minimal synth, post-punk. Η κασέτα αυτή ήταν ανεξάρτητης παραγωγής, ηχογραφήθηκε σε ένα τετρακάναλο και τυπώθηκε σε 300 αντίτυπα. Περιείχε τη διασκευή του *«She's Lost Control»* των Joy Division – το κομμάτι που χρησιμοποίησε η Gucci για την φετινή διαφημιστική της καμπάνια, Cruise 2016.

>> **Τα 80s έχουν μια γεύση «Γλυκιάς Συμμορίας»** στη μνήμη μου. Το νεοκλασικό που στέγαζε τον «Πήγασο» έγινε ο πυρήνας γύρω από τον οποίο ενώθηκε, εμπνεύστηκε, τσαλακώθηκε, ονειρεύτηκε και έγραψε την live ιστορία της η ακατέργαστη ανεξάρτητη ελληνική μουσική σκηνή. Άλλοι βγήκαμε ζωντανοί, άλλοι όχι. Γύρω από τα συγκροτήματα δημιουργήθηκε ένας μεγαλύτερος κύκλος που λειτουργούσε με ένα δικό του κώδικα αλληλοβοήθειας. Ήταν οι φίλοι μας που εκτελούσαν χρέη ηχολήπτη, φωτογράφου, σχεδιαστή εξωφύλλων και αφισών και ό,τι άλλο χρειαζόταν. Θυμάμαι την αγωνία όλων να βρεθούν χρήματα για τις ηχογραφήσεις και το δέος όταν επιτέλους ερχόταν αυτή η στιγμή. Η ανεξάρτητη μουσική σκηνή της Αθήνας είχε μια μελαγχολία και μια αυθεντικότητα. Ίσως αυτός είναι και ο λόγος που υπάρχει όλο αυτό το ενδιαφέρον τελευταία, τόσο στην Ελλάδα όσο και το εξωτερικό, για επανεκδόσεις ηχογραφήσεων εκείνης της εποχής. Σαν Alive She Died είχαμε αρκετές προτάσεις για επανέκδοση του *«Viva Voce»*, το οποίο τελικά θα κυκλοφορήσει σε βινύλιο από την Geheimnis Records στις αρχές του 2017. Σε αυτή την επανέκδοση, εκτός από τα κομμάτια της κασέτας θα περιέχονται και κάποια κομμάτια από demos ή live.

>> **Στη δεύτερη περίοδο των Alive She Died** ο ήχος μετασχηματίστηκε σε «new wave with minor progressive rock deviations», και το σχήμα συνεχίστηκε σαν Trespass. Κυκλοφορούμε το LP *«Strange Times»* και παίζουμε στο Ρόδον, με highlights τα support στους Fall και τον Nick Cave.

>> **Μετά τη διάλυση των Trespass** ακολούθησε για μένα μία μεγάλη παύση από τη μουσική... Έφυγα για Ν. Υόρκη όπου έκανα θεατρικές σπουδές – στο βιογραφικό μου αναγράφεται και ο ρόλος της Αντιγόνης σε μία off-Broadway παράσταση. Γυρνώντας στην Ελλάδα συνεχίζω τις θεατρικές σπουδές στο εργαστήρι του Βασίλη Διαμαντόπουλου μέχρι τη μέρα που γεννιούνται οι Atria, ένα μίνιμαλ ηλεκτρονικό ντουέτο. Κυκλοφορούμε ένα LP, δύο EP's και συμμετέχουμε σε αρκετές συλλογές - σε μία από αυτές με διασκευή του *«Photographic»* των Depeche Mode. Κάνουμε πολλά live, με σημαντική εμπειρία τα support στους Mark Almond, Hooverphonic, Anne Clark, Scissor Sisters, Pet Shop Boys και Stereo Mc's.

>> **Όταν διαλύονται οι Atria,** έρχεται πάλι μία παύση στη μουσική μου πορεία, μικρότερη αυτή τη φορά. Το επόμενο σχήμα ήταν οι Atria the Project, με alternative rock ήχο. Κυκλοφορούμε πέντε digital singles – μεταξύ των οποίων και μία λίγο punk εκδοχή στο πολυδιασκευασμένο *«Bang-Bang»* και διαλυόμαστε... again!

>> **Όλα τα τραγούδια, τα live,** οι πρόβες και τα ξενύχτια στο studio είναι κομμάτια της ιστορίας μου, μιας ιστορίας που άλλες φορές χρωματιζόταν από τη χαρά της δημιουργίας και της έκφρασης και άλλες από ανταγωνισμούς και πάθη – αλλά, σε κάθε περίπτωση, μιας ιστορίας που αγαπάω.

>> **Το 2016 με βρίσκει** με την απόφαση να κλείσω τον κύκλο «συγκροτήματα» και όλα τα συναισθήματα που τον τυλίγουν, και να προχωρήσω σε ένα solo μουσικό ταξίδι... Το πρώτο δείγμα αυτού του ταξιδιού είναι το *«Dry Your Eyes»*, ένα τραγούδι για το πώς όταν όλα καταρρέουν, *«... you dry your eyes and start again»*. Οι στίχοι είναι δικοί μου και η μουσική του Άρη Ζαρακά. Αισθητικά θα έλεγα ότι κινείται σε ένα ύφος που το ονομάζω «Urban Romantic» ή αλλιώς αστικό/ρομαντικό/εναλλακτικό ροκ.

>>**Η παραγωγή είναι** του Γιώργου Μπουσούνη και του Γιώργου Γκίνη. Στη μουσική ομάδα των ηχογραφήσεων ανήκουν οι: Vinzenz Benjamin (bass), Phil G (drums) και Andy Vickery (guitars) –τρεις μουσικοί από την Αγγλία που έχουν συνεργαστεί με καλλιτέχνες όπως Mike and the Mechanics, ABC, Holly Johnson, Go West, Paul Young, Amy McDonald– και η Χρύσα Τσαλταμπάση στα φωνητικά. Με την ίδια ομάδα προχωράμε στην παραγωγή και άλλων τραγουδιών, με στόχο τη δημιουργία ενός άλμπουμ.

>> **Στιχουργικά,** όλα τα τραγούδια ασχολούνται με τις ατέλειες και την εύθραυστη πλευρά της ανθρώπινης φύσης, το σκοτάδι και το φως, την αγάπη και τον πόνο, το φόβο και την πίστη – με ένα αίσθημα μελαγχολικής νίκης επάνω τους.

>> **Όλα αυτά τα χρόνια** υπήρχε βέβαια και το θέμα του βιοπορισμού στη μέση. Δεν ζούσα από τη μουσική, πάντα είχα και κάποιο άλλο επάγγελμα. Η τέχνη όμως ήταν πάντα μία πηγή δύναμης για μένα, μια δύναμη που πιστεύω πως έχει τη δυνατότητα να αλλάξει τον κόσμο και κυρίως τον κόσμο μέσα μας, μια δύναμη που μπορεί να δώσει διέξοδο σε δύσκολους καιρούς. Προσωπικά προτιμάω να ακούω μουσική που έχει μία τάση προς το αυθεντικό και το βιωματικό, παρά μουσικές με όμορφο περιτύλιγμα χωρίς ουσία, μουσικές που προωθούνται από τις δισκογραφικές μέσω ενός αυστηρά καθορισμένου music control που έχει σαν κύριο γνώρισμά του την προβλεψιμότητα. Σύμφωνα με τον Αριστοτέλη «ο άνθρωπος μιμείται το ήθος της μουσικής που ακούει». Διαλέγω λοιπόν προσεκτικά τους ήχους που συνοδεύουν τα ταξίδια της ψυχής μου! A

ΣΤΙΧΟΥΡΓΙΚΑ, ΟΛΑ ΤΑ ΤΡΑΓΟΥΔΙΑ ΑΣΧΟΛΟΥΝΤΑΙ ΜΕ ΤΙΣ ΑΤΕΛΕΙΕΣ ΚΑΙ ΤΗΝ ΕΥΘΡΑΥΣΤΗ ΠΛΕΥΡΑ ΤΗΣ ΑΝΘΡΩΠΙΝΗΣ ΦΥΣΗΣ, ΤΟ ΣΚΟΤΑΔΙ ΚΑΙ ΤΟ ΦΩΣ, ΤΗΝ ΑΓΑΠΗ ΚΑΙ ΤΟΝ ΠΟΝΟ, ΤΟ ΦΟΒΟ ΚΑΙ ΤΗΝ ΠΙΣΤΗ· ΜΕ ΕΝΑ ΑΙΣΘΗΜΑ ΜΕΛΑΓΧΟΛΙΚΗΣ ΝΙΚΗΣ ΕΠΑΝΩ ΤΟΥΣ

INFO

Το «Dry Your Eyes» κυκλοφορεί σαν digital single σε όλα τα μεγάλα διαδικτυακά music stores (iTunes, Amazon, cdbaby, Spotify κ.λ.π) από την Ammos Music. Ένα πρώτο δείγμα από τα επερχόμενο πρώτο σόλο άλμπουμ της.
Η επανέκδοση του «Viva Voce» σε βινύλιο θα κυκλοφορήσει από την Geheimnis Records στις αρχές του 2017.

Ένα παιχνίδι κατά της φτώχειας από την ActionAid

Πώς θα σου φαινόταν να γίνεις έστω και για λίγο ένα κορίτσι από το Αφγανιστάν που κατάφερε να πάει σχολείο, μια μητέρα που προσπαθεί να προστατέψει τα παιδιά της μετά το σεισμό του Νεπάλ, ένας Παλαιστίνιος που προσπαθεί να πάει στη δουλειά του ή ένας Αθηναίος που προσπαθεί να τα βγάλει πέρα στην Ελλάδα της κρίσης (αν και το τελευταίο ίσως να είναι η καθημερινότητά σου);

Είναι το «φιδάκι» που θα στήσει η ActionAid στις 15 και 16 Οκτωβρίου, με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Κατά της Φτώχειας, στις 17/10. Ένα παιχνίδι με το οποίο η οργάνωση θέλει να μας θυμίσει ξανά ότι στον κόσμο μας οι συνθήκες ζωής του καθενός μας εξαρτώνται από τη χώρα στην οποία έτυχε να γεννηθεί. Η απόδειξη: Ένας στους 10 ανθρώπους στον κόσμο ζει σε συνθήκες ακραίας φτώχειας, δηλαδή με λιγότερο από 1,90 δολάριο την ημέρα. Οι μισοί από αυτούς ζουν στην Αφρική, το 42,7% στη Νοτιοανατολική Ασία, το 4,4% στη Λατινική Αμερική και την Καραϊβική, το 1,4% στην Ανατολική Ευρώπη και την Κεντρική Ασία και μόλις ένα 0,8% στον υπόλοιπο κόσμο (πηγή: Παγκόσμια Τράπεζα).

Κάθε παρτίδα του παιχνιδιού θα διαρκεί 20 λεπτά και θα παίζεται με ζάρι κι έτσι η τύχη θα είναι αυτή που θα καθορίζει την εξέλιξη. Μπορούν να συμμετέχουν μέχρι και 12 παίκτες σε 3 ομάδες, που τα βήματά τους καθορίζονται από τη ζαριά που θα φέρουν. Όλα τα βήματα έχουν σχέση με τα ανθρώπινα δικαιώματα κι η εξέλιξη του παιχνιδιού κρύβει εκπλήξεις και ανατροπές.

15&16/10, 11.00 με 18.00, Διονυσίου Αρεοπαγίτου και Παρθενώνος (κοντά στην είσοδο του Ηρωδείου). Με ελεύθερη συμμετοχή. Η δράση τελεί υπό την αιγίδα του Δήμου Αθηναίων.

ΜΗ ΧΑΣΕΙΣ

Explosions In The Sky

Για 2 συναυλίες στο Gagarin 205

Απλό λάιβ με διαφορετικό setlist ανά ημέρα. Οι τεξανοί post-rockers, ενεργοί από το 1999, φέρνουν την ιστορία τους από το παρθενικό τους άλμπουμ *«How Strange, Innocence»*, το εξαιρετικό *«The Earth is Not a Cold Dead Place»* του 2003 ως το πρόσφατο *«The Wilderness»*, που τους βρίσκει στην καλύτερή τους στιγμή. 8 χρόνια μετά το πρώτο τους sold out live show στο An Club. Το σκληρό ορχηστρικό τους ροκ με εναλλαγές σε εντάσεις στο ύφος ονομάτων, όπως Mogwai και Godspeed You! Black Emperor, υπόσχεται δύο συναυλιακές βραδιές γεμάτες ένταση, κιθαριστικές εμμονές και επαναλαμβανόμενες ηχητικές εκρήξεις. **-Ν.Κ.**

Gagarin 205, Λιοσίων 205, Μετρό Αττική, *155400888*
Έναρξη 21.00 Είσοδος από €20 ανά Ημέρα Προπώληση Drugstore, Ticket House, Public, Seven Spots, Reload, Media Markt, 11876 και Ticketpro.gr και Viva.gr και 2ήμερα Εισιτήρια από €35 μόνο στο Drugstore (Παλλάδος 17, Πλατεία Ψυρρή). Στις 15&16/10.

G Cafe Bar
Το αγαπημένο σποτ του Γιώργου Δουδέση γιορτάζει τα 3 του χρόνια με ένα ωραίο πάρτι. Παρασκευή 14/10 στις 20.00. στα deck ο dj Alceen.

Το έξυπνο σπίτι της Samsung

Μετά τα smartphones και τα smartwatches ήρθαν τα smart home appliances, τα οποία αποσκοπούν στο να δημιουργήσουν το έξυπνο σπίτι ή, για να είμαστε πιο ακριβείς, το ιδιοφυές σπίτι. Οικιακές ηλεκτρικές συσκευές που συνδέονται μεταξύ τους, που μπορούν παράλληλα να λειτουργήσουν ως TV, να συνδεθούν με smartphones αλλά και ό,τι άλλο μπορείς να φανταστείς. Κι αν κάποτε το λέγαμε για πλάκα, μάθε πως σύντομα το πλυντήριο ή το ψυγείο σου θα μπορούν να σου φτιάχνουν και καφέ!

«Οι σχέσεις διαλύονται, αν δεν τις φροντίζεις»
(Ο καθηγητής Λάνγκτον διά στόματος Τομ Χανκς κάνει στο «Inferno» ένα απρόσμενο πικρό σχόλιο για τη φτωχή προσωπική του ζωή)

cineVOICE

Του ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΚΑΪΜΑΚΗ

* ΑΔΙΑΦΟΡΗ
** ΜΕΤΡΙΑ
*** ΚΑΛΗ
**** ΠΟΛΥ ΚΑΛΗ
***** ΕΞΑΙΡΕΤΙΚΗ

☛ *Ρον Χάουαρντ εις διπλούν*

critic's CHOICE

Η υπηρέτρια (THE HANDMAIDEN) ***½

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Παρκ Τσαν Γουκ
ΠΑΙΖΟΥΝ: Κιμ Μιν Χε, Κιμ Τάε Ρι, Χα Πουνγκ Γου, Τσο Γιν Γουνγκ

Έμπειρος απατεώνας και παραχαράκτης βάζει στο μάτι πλούσια νεαρή κληρονόμο που ζει σε απομονωμένη έπαυλη μαζί με το θείο της και στέλνει μια συνεργό του να δουλέψει ως προσωπική καμαριέρα της για την κάνει να τον ερωτευτεί. Όμως τα πράγματα στραβώνουν...

Ο σκηνοθέτης του «Old boy» επιλέγει το μυθιστόρημα «Fingersmith» της Σάρα Γουότερς και μεταφέρει τη δράση από τη βικτοριανή Αγγλία στην Κορέα του 1930, που βρίσκεται υπό ιαπωνική κατοχή. Αντίθετα με ό,τι φαντάζεται κανείς, το φιλμ μόνο «δαντελένιο» δράμα εποχής δεν είναι. Τολμηρές ερωτικές σκηνές μεταξύ των δύο γυναικών που θυμίζουν τη «Ζωή με την Αντέλ», ντελιριακή σκηνοθεσία, εικαστικές καινοτομίες, ακαταμάχητο χιούμορ, στοιχεία θρίλερ αλλά και ανατροπές βγαλμένες θαρρείς από ένα αυθεντικό φιλμ νουάρ, συνθέτουν τις κινητήριες δυνάμεις ενός έργου που σε κάνει συνένοχό του για πολλές μέρες αφότου το έχεις παρακολουθήσει. Η συναρπαστική ματιά του κορεάτη δημιουργού κεντάει σε πολλά επίπεδα. Αφηγηματικά, επιλέγει το «σπάσιμο» του έργου του σε ένα συμμετρικό τρίπτυχο, με φλας μπακ και διαφορετικές όψεις της ίδιας ιστορίας (αναλόγως τη γωνιά που τη βλέπει ο κάθε πρωταγωνιστής), ενώ χάρη στην ακλόνητη αυτοπεποίθησή του το απογειώνει στα επίπεδα μιας γκροτέσκας ντελιριακής σινε-οπερέτας. Σε επίπεδο ιδεολογίας η ιστορία ακολουθεί αντίστροφη διαδρομή. Υπόγεια τρυφερή, ύπουλα δραματική και χαμηλότονα υπαρξιακή, κινείται γύρω από μια φράση που ακούγεται κάπου στη μέση του φιλμ («Η ομορφιά είναι από τη φύση της σκληρή») και στην οποία ο Παρκ αποδίδει πολιτική χροιά. Ο σκηνοθέτης αναζητάει στα ιδρωμένα κορμιά των δύο γυναικών που κάνουν έρωτα, τις ρωγμές που θα συνταράξουν τα θεμέλια της ταξικής και κοινωνικής τυραννίας στην Κορέα του '30. Σε έναν κόσμο που η γυναίκα είναι απλό σκεύος ηδονής (καταπληκτική η σεκάνς που η ηρωίδα διαβάζει με ηδυπάθεια... Ντε Σαντ στους ξαναμμένους άρρενες φίλους του θείου της), η αποδόμησή του αρχίζει από τη στιγμή που εκείνη αντιλαμβάνεται τη δύναμή της και αποφασίζει να αλλάξει τους κανόνες του παιχνιδιού.

Inferno**

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Ρον Χάουαρντ
ΠΑΙΖΟΥΝ: Τομ Χανκς, Φελίσιτι Τζόουνς, Μπεν Φόστερ, Ιρφάν Καν, Ομάρ Σι.

Ο καθηγητής Ρόμπερτ Λάνγκντον ξυπνάει σε ένα ιταλικό νοσοκομείο με αμνησία κι ενώνει τις δυνάμεις του με μια γιατρό για να βρει τη λύση μιας σκοτεινής υπόθεσης που σχετίζεται με την καταστροφή της ανθρωπότητας και την «Κόλαση» του Δάντη.

Τρίτη ταινία βασισμένη σε μπεστ σέλερ του Νταν Μπράουν (προηγήθηκαν *«Κώδικας Ντα Βίντσι»* και *«Illuminati: Οι πεφωτισμένοι»*) με την ίδια συνταγή επιτυχίας από το σκηνοθέτη Ρον Χάουαρντ: ένας κώδικας προς επίλυση, μια καλοστημένη συνωμοσία σιωπής, ένα σενάριο καταστροφολογίας, μια επιχειρηματολογία βασισμένη σε αυθεντικά στοιχεία (ο καλπάζων αριθμός του παγκόσμιου πληθυσμού απειλεί με «ολική καταστροφή την ανθρωπότητα το 2040»). Στη μέση όλων αυτών στέκει ο μετρ των γρίφων καθηγητής Λάνγκτον ±με την παρέα μιας όμορφης νεαρής γυναίκας± που λύνει τα μυστηριώδη αινίγματα αρκετών αιώνων με μια ματιά, τη στιγμή που κάθε κανονικός άνθρωπος θα πονοκεφάλιαζε αντικρίζοντας για ώρες ±μην πω μέρες± έναν πίνακα! Αφήνοντας στην άκρη πάντως τις όποιες υπερβολές και αναληθοφάνειες, το «Inferno» έχει σφιχτοδεμένη δράση και λειτουργικά ενταγμένα τα κομμάτια της ιστορίας της Τέχνης (Μποτιτσέλι, Δάντης κ.ά.) στην πλοκή, που διαδραματίζεται σε 3 πόλεις-μνημεία: Φλωρεντία, Βενετία και Κωνσταντινούπολη.

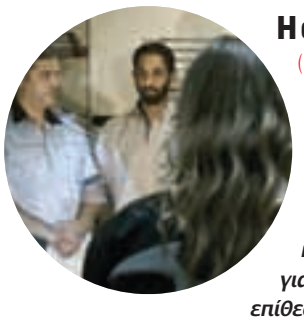

Η αποφοίτηση (BACCALAUREAT) ***

ΣΚΗΝΟΘΕΣΙΑ: Κριστιάν Μουντζίου
ΠΑΙΖΟΥΝ: Αντριάν Τιτιένι, Μαρία Βικτόρια Ντράγκους,

Μια αριστούχα μαθήτρια, λίγο πριν από τις κρίσιμες εξετάσεις για το πανεπιστήμιο, δέχεται την επίθεση ενός άγνωστου άντρα που αποπειράται να τη βιάσει.

Το νέο ρουμανικό σινεμά, με κύριο εκπρόσωπο τον Κριστιάν Μουντζίου, συνεχίζει να κλέβει την παράσταση στα διεθνή φεστιβάλ. Μετά από τον Χρυσό Φοίνικα του *«4 μήνες, 3 βδομάδες και 2 μέρες»* ο σκηνοθέτης κερδίζει δίκαια άλλη μια διάκριση στην Κρουαζέτ (βραβείο σκηνοθεσίας) με ένα απλό σε σύλληψη αλλά πυκνό σε χαρακτήρες και νοήματα έργο που λειτουργεί ως καθρέφτης της μετά Τσαουσέσκου εποχής. Η αξία του φιλμ, φτιαγμένου από τα γήινα υλικά της αληθινής ζωής, δεν αμφισβητείται. Τα ηθικά διλήμματα, οι ενοχές και τα υπαρξιακά βάρη των ηρώων και κυρίως το αφηγηματικό εύρημα που σφραγίζεται από ένα αδιάκοπο αλισβερίσι, μια διαρκή συναλλαγή μεταξύ κράτους και πολιτών (θυμίζοντας παθογένειες του ...ελληνικού κράτους), με τα φακελάκια, τις προσωπικές χάρες και τα ρουσφέτια στην πρώτη γραμμή, καθιστούν την *«Αποφοίτηση»* μια χαμηλότονη παραβολή για την οικογένεια και μια πικρή ματιά πάνω στα κομμάτια μιας διαλυμένης χώρας που αναζητάει απεγνωσμένα την ελπίδα.

ΑΚΟΜΗ

>>> Στο ντοκιμαντέρ του Ρον Χάουαρντ **«The Beatles - Eight days a week»**, μαζί με τις πρωτοφανείς εκδηλώσεις λατρείας για το συγκρότημα που άλλαξε την ιστορία της μουσικής στον 20ό αιώνα, παρακολουθούμε ένα πλούσιο αρχειακό υλικό, ολοκαίνουριες συνεντεύξεις καθώς και άγνωστες στιγμές της παρέας από το Λίβερπουλ, που μας βοηθούν να κατανοήσουμε το μυστικό της επιτυχίας τους.

>>> Το φλύαρο **«Πρώτο ραντεβού»** *(Southside With You)* των Ομπάμα σε σκηνοθεσία Ρίτσαρντ Ταν έχει μεν την αφοπλιστική γοητεία και τρυφερότητα ενός ιστορικού date (η πρώτη γνωριμία του ζεύγους Ομπάμα το καλοκαίρι του 1989), αλλά λείπει η αθωότητα και ο αυθορμητισμός της πιο juicy ταινίας του Λινκλέιτερ «Πριν το ξημέρωμα» που είχε αντίστοιχο διαλεκτικό χαρακτήρα.

>>> Το **«Ρισάλτο»** του Βασίλη Βαφέα με τον Νίκο Πουρσανίδη περιγράφει την αγωνία ενός νέου να βρει το δρόμο του ανάμεσα στον έρωτα, τις επαγγελματικές επιλογές και τις οικογενειακές υποχρεώσεις.

>>> Ο **«Ενεχυροδανειστής»** *(The pawnbroker)* του Σίντνεϊ Λιούμετ έχει νόημα ακόμη και σήμερα, 52 χρόνια μέτα από την πρώτη προβολή του.

JUST THE FACTS

Υπηρέτρια ***½
Ο καλύτερος Παρκ Τσαν Γουκ από την εποχή του «Old boy»

Η αποφοίτηση ***
Εδώ είναι Βαλκάνια

The Beatles - Eight days a week **
Beatlemania

Πρώτο ραντεβού *½
Μισέλ και Μπάρακ, αλλά όχι όπως Ζιλί και Ίθαν

Inferno**
Οι φαν του Νταν Μπράουν θα το γλεντήσουν

Ρισάλτο
Τα αδιέξοδα των νεολαίας διά χειρός Βαφέα

Ενεχυροδανειστής ***
Επανέκδοση της ταινίας του Λιούμετ με τον υποψήφιο για Όσκαρ Ροντ Στάιγκερ

CONVERSE

Ανακαλύψτε τη νέα συλλογή Counter Climate

Προσεγμένη σχεδίαση, υλικά υψηλής ποιότητας και ανθεκτική κατασκευή είναι τα χαρακτηριστικά της νέας συλλογής Counter Climate της Converse, που χαρίζει άνεση σε οποιαδήποτε δραστηριότητα σε όλους τους τύπους των καιρικών συνθηκών. Την Counter Climate, με πρωταγωνιστή το νέο All Star Chuck II αλλά όχι μόνο, θα βρείτε σε τρεις επιμέρους συλλογές: Τη **Shield Canvas**, που με μια ειδική επεξεργασία του υφάσματος εξασφαλίζει εξαιρετικά ανθεκτικό και αδιάβροχο αποτέλεσμα. Τη **Rubber,** που συνδυάζει την αισθητική της επεξεργασμένης όψης ενός υφάσματος με ανάγλυφη υφή, με μια λεπτή επίστρωση από καουτσούκ για προστασία. Και τη συλλογή **Boots,** την πρόταση της Converse για προστασία από το νερό, που αναβαθμίζεται από water resistant (ανθεκτικότητα στο νερό) σε water proof (πλήρη αδιαβροχοποίηση). Τα μοντέλα της Counter Climate, που κατασκευάστηκαν με βάση το Chuck Taylor All Star II, διατηρούν όλα τα ειδικά χαρακτηριστικά του, όπως τη σόλα Lunarlon.

ΝΑΤΑΣΣΑ ΚΑΡΥΣΤΙΝΟΥ

ΥΓΕΙΑ

Επιμέλεια: **ΣΟΦΙΑ ΝΕΤΑ**

ΕΙΣΑΙ ΑΘΛΗΤΗΣ; ΕΛΕΓΞΕ ΤΗΝ ΚΑΡΔΙΑ ΣΟΥ

Προσφορά του ΙΑΣΩ General

Ο προληπτικός καρδιολογικός έλεγχος είναι πολύ σημαντικός για όσους αθλούνται, ανεξαρτήτως ηλικίας, αφού το 95% των περιπτώσεων αιφνίδιου θανάτου σε νέους αθλητές οφείλεται σε καρδιαγγειακά αίτια. Ο έλεγχος πρέπει να επαναλαμβάνεται κάθε χρόνο και να προσαρμόζεται στο ιατρικό ιστορικό του κάθε αθλητή.

Το ΙΑΣΩ General προσφέρει ολοκληρωμένο καρδιολογικό έλεγχο στην προνομιακή τιμή των €70. Ο έλεγχος περιλαμβάνει δωρεάν καρδιολογική εξέταση με ηλεκτροκαρδιογράφημα και triplex καρδιάς ή τεστ κοπώσεως (ανάλογα με το αποτέλεσμα της καρδιολογικής εξέτασης, την ηλικία και το ιστορικό του ενδιαφερόμενου). Επιπρόσθετα, σε όσους πραγματοποιήσουν τις ανωτέρω εξετάσεις, παρέχεται από το Τμήμα Φυσικοθεραπείας της Κλινικής δωρεάν πελματογράφημα και έκπτωση έως και 50% για την κατασκευή ειδικών ορθωτικών πάτων και μία συνεδρία φυσικοθεραπείας/θεραπευτικής μάλαξης/Human Tecar. Πληρ.: 210 6502662 & 641 (8.00-15.00), για ραντεβού έως και τις 27/10.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΣΤΑΤΗ: ΣΥΝΔΕΕΤΑΙ ΜΕ ΤΗΝ ΠΕΡΙΦΕΡΕΙΑ ΤΗΣ ΜΕΣΗΣ;

Αυξημένες πιθανότητες να αναπτύξουν επιθετικό καρκίνο του προστάτη διατρέχουν οι υπέρβαροι και παχύσαρκοι άνδρες με υψηλό Δείκτη Μάζας Σώματος (ΔΜΣ) και μεγάλη περιφέρεια μέσης, σύμφωνα με μια νέα ευρωπαϊκή μελέτη μεγάλης κλίμακας. Ο καρκίνος του προστάτη είναι ο δεύτερος συχνότερος καρκίνος στους άνδρες μετά από τον καρκίνο του δέρματος, με το 60% των περιστατικών να αναπτύσσεται σε άτομα ηλικίας 65 ετών και άνω. Η νόσος έχει υψηλά ποσοστά επιβίωσης, με μόνο 1 στους 39 να χάνει τη ζωή του. Σύμφωνα με την Αμερικανική Εταιρία Καρκίνου, για όλα τα στάδια του καρκίνου του προστάτη η 5ετής επιβίωση αγγίζει το 100%, η 10ετής το 98% και η 15ετής το 95%.

Όμως όλοι οι καρκίνοι του προστάτη δεν είναι οι ίδιοι. Ορισμένες φορές αναπτύσσεται πολύ γρήγορα και γι' αυτό πρέπει να εξετάζεται η επιθετικότητά του προκειμένου να καθοριστεί το θεραπευτικό πλάνο. Όταν ο καρκίνος εντοπίζεται μόνο στον προστάτη και δεν έχει δώσει μεταστάσεις, η ριζική προστατεκτομή εξασφαλίζει την πλήρη ίαση. Η εκτέλεσή της με τη βοήθεια ρομποτικών συστημάτων προσφέρει άριστα αποτελέσματα και ταχύτερη αποκατάσταση της ακράτειας των ούρων και της στυτικής δυσλειτουργίας, που αποτελούν επιπλοκές της προστατεκτομής» μας εξηγεί ο χειρουργός ουρολόγος-ανδρολόγος Δρ. Ευάγγελος Ζαχαράκης PhD FRCS(Eng) FECSM FEAA, Δ/ντης Ουρολόγος του University College Hospital of London, UK & Συνεργάτης Κλινικών Άγιος Λουκάς και Κυανός Σταυρός Θεσσαλονίκης (www.zacharakis-urology.gr). A

AUTO

Του **ΘΩΜΑ Κ. ΕΥΘΥΜΙΟΥ**

RENAULT CAPTUR 1.5 DCI 90

Τι είναι

>> Το σουπερμίνι crossover της Renault που βασίζεται στο Clio

>> Ένα εντυπωσιακά όμορφο κροσόβερ, με υπερυψωμένη θέση οδήγησης και συρόμενα πίσω καθίσματα.

Ξεχωρίζει για

>> Τον εξοπλισμό του, που είναι πλούσιος, και την ποιότητα κατασκευής

>> Τους χώρους που αρκετοί για να εξυπηρετήσουν τις ανάγκες μιας τετραμελούς οικογένειας.

Silicon Valley

>> Το ταμπλό είναι σύγχρονο και νεανικό και αποτελεί ευχάριστη παρέα για οδηγό και συνοδηγό τουλάχιστον που θα βρίσκονται απέναντί του σε καθημερινή ή σποραδική χρήση.

>> Η έγχρωμη οθόνη αφής 7'' πολλαπλών λειτουργιών είναι εύκολη στη χρήση της και το πιο σημαντικό είναι ότι εργονομικά έχει τοποθετηθεί στο κατάλληλο, από πλευράς πρακτικότητας, σημείο.

>> Διατίθεται με υπολογιστή ταξιδίου και ηλεκτρικά παράθυρα παντού ενώ, ανάλογα με τις εκδόσεις (Expression, Dynamique Media Nav και Dynamique S Media Nav), συναντάμε πρόσθετα εμπρός φώτα ομίχλης, αυτόματα φώτα και αυτόματους υαλοκαθαριστήρες, κλιματισμό, αφαιρούμενα καλύμματα καθισμάτων, σύστημα δορυφορικής πλοήγησης, Bluetooth, υποδοχή USB, πίσω αισθητήρες παρκαρίσματος, θερμαινόμενα εμπρός καθίσματα, ζάντες αλουμινίου 17 ιντσών κ.ά.

Safety First

>> Ο εξοπλισμός ασφάλειας χαρακτηρίζεται πλήρης. Το Renault Captur διατίθεται με έξι αερόσακους, ESP, υποβοήθηση φρεναρίσματος πανικού και υποβοήθηση εκκίνησης σε ανηφόρα ως στάνταρ σε όλη τη σειρά.

Κινείται

>> Το μοντέλο της δοκιμής μας κινούσε ο υπερτροφοδοτούμενος πετρελαιοκινητήρας 1.5 dCi με άμεσο ψεκασμό που αποδίδει 90 ίππους στις 4.000 σ.α.λ. και 220 Nm ροπής από τις 1.750 σ.α.λ.

>> Θεωρείται και είναι ένας από τους πλέον οικονομικούς και αποδοτικούς πετρελαιοκινητήρες της αγοράς

>> Επιταχύνει από 0-100 χλμ/ώρα σε 13,1'' και σε επίπεδο τελικής ταχύτητας αγγίζει τα 170 χλμ/ώρα

>> Συνδυάζεται με χειροκίνητο κιβώτιο πέντε σχέσεων

>> Η εργοστασιακή κατανάλωση ορίζεται στα 3,6 λτ/100χλμ ενώ η τιμή των ρύπων CO2 είναι 95 γρμ/χλμ

Στρίβει

>> Το Captur βασίζεται στο Renault Clio. Σχεδιαστικά παραπέμπει σε χάτσμπακ και το μεγαλύτερο ύψος του αμαξώματος από το έδαφος δεν δείχνει μόνο εικόνα crossover αλλά όντως μπορεί να κινηθεί με άνεση σε «μαλακές», εκτός δρόμου, διαδρομές. Στο δρόμο διακρίνεται για τη γαλλική του παραδοσιακή άνεση, αν και οι ρυθμίσεις των αναρτήσεων είναι τόσο σκληρές ώστε να διαχειρίζονται με επιτυχία στις κλειστές στροφές τη μετακίνηση του αμαξώματος, ακόμα και με πλήρες φορτίο. Σε κάθε περίπτωση, θα πρέπει να σημειώσουμε την εξαιρετική ηχομόνωση, ακόμα και με υψηλές ταχύτητες σε εθνικές οδούς.

>> Το ύψος από το έδαφος αγγίζει τα 20 εκ. και αποδεικνύεται ικανό για τις «εκτός δρόμου» διαδρομές.

Χωράει

>> Ο χώρος αποσκευών είναι ιδιαίτερα πρακτικός, προσφέροντας 455 λίτρα χωρητικότητας, αλλά και ένα μεταβλητό, σε ύψος, δάπεδο.

>> Η καινοτομία, που προσφέρει αφαιρούμενα καλύμματα καθισμάτων, κάνει την οικογενειακή ζωή κάπως πιο εύκολη, ιδιαίτερα όταν τα μικρότερα σε ηλικία «στελέχη» της είναι κάπως ζωηρά.

Κοστίζει

>> Το μοντέλο Renault Captur 1.5 dCi 90 S&S Authentic από 16.680 ευρώ.

Κάτι άλλο;

>> Το ενιαία συρόμενο πίσω κάθισμα αποδεικνύεται ιδιαίτερα χρήσιμο, τόσο για την άνετη φιλοξενία των πίσω επιβατών, όσο και για την αξιοποίηση του πορτμπαγκάζ, ανάλογα πάντα με τη χρήση.

>> Οι πλάτες των καθισμάτων αναδιπλώνονται σε αναλογία 60/40 και δύο ενήλικες θα ταξιδέψουν σε κάθε περίπτωση πολύ άνετα.

Προβληματίζει

>> Η απουσία τετρακίνητης έκδοσης ●

FAST LANE

Pirelli

Τα πήρε όλα η Pirelli στο European Rally Championship 2016, το οποίο ολοκληρώθηκε με το Ράλι Κύπρου και νικητής αναδείχθηκε ο Ρώσος Λούκιανουκ! Η Ιταλική φίρμα προμήθευσε με ελαστικά τα αυτοκίνητα όλων των συμμετοχών που εξασφάλισαν τους τίτλους που απονέμει η FIA για το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα Ράλι. Έτσι, έχουμε τους εξής τιτλούχους: FIA European Rally Championship: Kajetanowicz-Baran (Ford Fiesta R5), ERC Junior: Griebel (Opel Adam R2), ERC2: Chuchala (Subaru Impreza), ERC3: Ingram (Opel Adam R2), Ladies Championship: Munnings (Peugeot 208 R2).

ΣΕ **είδα...**

*Γράψε για το **ΣΕ ΕΙΔΑ** (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: **AVSE**, κενό και το μήνυμά σου στο **54344***
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,24 με ΦΠΑ

ΛΙΟΣΙΩΝ
Με μαύρο τζιν, νέος, ωραίος κύριος, σταματάς, κατεβαίνεις, μου μιλάς, αλλά βιαζόμουν κι έφυγα. liza3333@gmail.com

104
Μαγεύτηκα μαζί σου. Είσαι ηθοποιός και παίζεις στα «Βρώμικα Παραμύθια». Είσαι αδύνατη, μελαχρινή με ωραία μάτια, ήρθα και είδα δεύτερη φορά την παράσταση...

ΜΕΤΡΟ ΚΕΡΑΜΕΙΚΟΥ
10/10, 17.20. Φορούσες κόκκινο πουκάμισο ανοιχτό, κι εγώ μπλέ μπλουζάκι. Κατέβαινα προς την αποβάθρα με μια φίλη μου, ενώ εσύ ανέβαινες μόνος σου. Χάρηκα που κοιταζόμασταν έντονα, ακόμα και αν σκόνταψα σε μια φάση. Θέλω να σε γνωρίσω! icrave96@gmail.com

ΧΑΡΙΛΑΟΥ ΤΡΙΚΟΥΠΗ
Αλληθωρίζεις ελαφρώς κι αυτό με τρελαίνει. Δεν πρόλαβα να σου μιλήσω γιατί ήμουν με μηχανή και μέχρι να παρκάρω είχες φύγει, μαυρομάλλα, με το μπλε T-shirt και το τζιν παντελόνι. Αν καταλάβεις, στείλε... tsakali@hotmail.com

ξέρεις ΕΣΥ...

*Γράψε για το **ΞΕΡΕΙΣ ΕΣΥ** (μέχρι 20 λέξεις) και στείλε το με SMS: **AVXE**, κενό και το μήνυμά σου στο **54344***
Αριθμοί κινητών θα δημοσιεύονται μόνο εάν είναι ίδιοι με το νούμερο του αποστολέα. Κάθε μήνυμα χρεώνεται € 1,24 με ΦΠΑ

Κατερίνα μου!!! I am your man... του Coen. Για σένα μόνο... Γιώργος και όχι Γιωργάκης.

Α... πες αλεύρι. Ο παντρεμένος σε γυρεύει. Αν η στράτα σου σε πηγαίνει σε αυτόν, ακολούθησέ την.

Η Μαρίνα σου είναι αποφασισμένη να σε κερδίσει από αυτή τη δικηγόρο με τα βαμμένα μαλλιά.

Να την επαναλάβουμε, Νίκο, τη νύχτα στη θάλασσα, ακόμα και αν χαλάσει ο καιρός. Εμένα δεν με πτοεί καθόλου.

ΜΙΚΡΕΣ**αγγελίες**

*Για να καταχωρίσετε μια αγγελία επικοινωνήστε με το **210 3617.369** (11.00-18.00)*
***Χρεώσεις**: € 34 οι 20 πρώτες λέξεις και € 0,35 κάθε επιπλέον. Αγγελία σε πλαίσιο: € 45.*

Σε γνωρίζω...

Αβαντάζ. Διδάκτωρ Πανεπιστημίου 30χρονος, Πολιτικός Μηχανικός και Οικονομολόγος, κάτοικος Λονδίνου, εμφανίσιμος, ευκατάστατος, με καλό μηνιαίο εισόδημα και περιουσία, επιθυμεί γνωριμία γάμου με κυρία έως 30 ετών. «Πάππας», Ομήρου 38, Κολωνάκι, 210 3620.147, www.pappas.gr

Η stoiximan.gr ΧΟΡΗΓΟΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΑΘΛΗΜΑΤΟΣ ΜΠΑΣΚΕΤ

Μεγάλος χορηγός του ελληνικού πρωταθλήματος μπάσκετ, το οποίο μετονομάζεται σε Stoiximan.gr Basket League, θα είναι τη φετινή και την επόμενη αγωνιστική σεζόν η Stoiximan.Gr. «Θεωρούμε ότι η διετής συμφωνία με τη Stoiximan.gr θα αποτελέσει τη βάση για την περαιτέρω ανάπτυξη και αναβάθμιση του πρωταθλήματος. Η συνεργασία μας δεν θα περιοριστεί στο χορηγικό χαρακτήρα, αλλά προγραμματίζουμε μαζί με τον νέο συμπαίκτη μας ενέργειες που θα αναδείξουν τον κοινωνικό χαρακτήρα της Stoiximan.gr Basket League», δήλωσε ο πρόεδρος του ΕΣΑΚΕ, Μιχάλης Μελής. Από την πλευρά της εταιρείας, ο Ιωάννης Σπανουδάκης, μέλος του Δ.Σ., σημείωσε «Προσδοκούμε η χορηγία μας να αποτελέσει καταλύτη για την αναβάθμιση του προϊόντος σε ένα άθλημα που, μην ξεχνάμε, έχει φέρει τις περισσότερες χαρές και συγκινήσεις στο ελληνικό φίλαθλο κοινό. Ταυτόχρονα, πιστοί στο όραμά μας να προσφέρουμε στην κοινωνία στην οποία δραστηριοποιούμαστε, θα προχωρήσουμε σε σειρά δράσεων που στόχο έχουν την ανακούφιση ευπαθών ομάδων και την ευαισθητοποίηση όλων στα ζητήματα που αντιμετωπίζουν».

TRANSPORT SHOW

Είναι το κορυφαίο γεγονός στο χώρο των επαγγελματικών αυτοκινήτων, όπου θα παρουσιαστούν πολλά νέα μοντέλα απ' όλες τις κατηγορίες (φορτηγά, λεωφορεία, ελαφρά επαγγελματικά), καθώς επίσης και ανταλλακτικά, εξαρτήματα, ελαστικά, μεταφορικές επιχειρήσεις, σύλλογοι, σωματεία κ.λπ. Η είσοδος είναι ελεύθερη για τους επαγγελματίες.
13-16/10, στο Εκθεσιακό Κέντρο ΜΕΣ Παιανίας, Λ. Λαυρίου 301. Οργάνωση εκδ. Αγριμανάκη ΑΕ & περιοδικό ΤΡΟΧΟΙ & TIR. Πληρ.: 210 3602326, www.troxoikaitir.gr/transportshow

© KATERINA MANOLESSOU, www.lemoneyed.com

ΜΙΛΑ ΜΟΥ **ΒΡΩΜΙΚΑ**

Της **ΜΥΡΤΩΣ ΚΟΝΤΟΒΑ**

Στείλε το γράμμα σου ταχυδρομικά ή στο fax της Α.Ν. ή στο **info@athensvoice.gr** για τη στήλη **«Μίλα μου βρώμικα»**.

Μυρτώ, η απορία μου είναι αν έχεις ιδέα πού βρίσκονται όλα αυτά τα φοβερά straight αγόρια για τα οποία μιλάνε τόσα χρόνια οι αναγνώστριές σου! Εγώ ψάχνω στην πόλη και όλο σε κάτι μίζερους πέφτω ή σε κρυφογκέι που μετά το πρώτο ραντεβού ξεχνάνε ότι σε ξέρουν και ότι σε κυνηγούσαν δύο μήνες για να τους κάνεις τη χάρη να βγεις μαζί τους. Άντε γιατί έχω νεύρα, πολλά νεύρα, πάρα πολλά... **-Έφη**

Προφανώς αυτό το γράμμα ανασύρθηκε από τα συρτάρια της πρόσφατης ιστορίας χαμένων πόλεων. Ή ίσως, αγαπητή Έφη, να διαβάζατε άλλη στήλη τόσα χρόνια και να νομίζατε ότι είναι η δική μου. Και γενικά, όταν σας περάσουν λίγο τα νεύρα, θα ήθελα να μου εξηγήσετε πότε τσεκάρατε αναγνώστρια του «Μίλα μου βρώμικα» να αναφέρεται σε φοβερά straight αγόρια. Σας παρακαλώ, συνέλθετε και αναλογιστείτε τους γόρδιους δεσμούς γκρίνιας και μαυρίλας που μας χάρισαν τη μακροζωία μας στο αθηναϊκό γίγνεσθαι.

Μυρτώ, γεια σου! Μπαίνω κατευθείαν στο θέμα και λέω ότι είμαι άρρωστος με έναν άνθρωπο... Όμως πολύ άρρωστος (καψουροτράγουδα, πεταλούδες στο στομάχι και σφίξιμο, αναμονή πάνω από τα κινητά κ.λπ.). Τον γουστάρω άπειρα και νομίζω κι αυτός, αλλά δεν είναι καθόλου ενθουσιασμένος επειδή τον πλήγωσε πολύ η προηγούμενη σχέση του. Το έχω τσεκάρει, την έχει ξεπεράσει. Θέλω να είμαι συνέχεια δίπλα του, να τον ακούω να φλυαρεί, να βλέπω το χαμόγελό του! Δεν ξέρω τι να κάνω. Να αφήσω χώρο και όταν θελήσει να έρθει αυτός κοντά μου; Κι αν ξενερώσει; Να συνεχίσω να στέλνω μηνύματα; Κι αν γίνω πιεστικός; Δεν έχω βρεθεί ξανά σε αυτή την κατάσταση και δεν μπορώ να εκφράσω τα συναισθήματά μου ελεύθερα! Ένα μήνυμά του περιμένω μόνο. Έχω ξεφτιλιστεί άπειρα και δεν με πειράζει καθόλου. Το μόνο πράγμα που θέλω είναι να μου δώσει μια ένδειξη ότι με σκέφτεται και με γουστάρει. Έχουν γίνει και κάτι καβγαδάκια και αυτός ήταν ο λόγος. Ο έρωτας σε χτυπάει κατακούτελα ή έρχεται στην πορεία; Κάνω την υπέρτατη βλακεία που κάθομαι εκεί πέρα και τρώω την ψυχή μου ή πρέπει να συνεχίσω; Μη σου τύχει, Μυρτώ μου (που σε όλους μας έχει τύχει εδώ που τα λέμε). Εντωμεταξύ σου περνάνε κι άλλα πράγματα από το μυαλό και έρχεται στο προσκήνιο η γα****νη η ζήλια! Σκέφτεσαι μήπως είναι αλλού και δεν θέλει να μου το πει; Αλλά, αν ήταν αλλού, θα μου μιλούσε; ΘΑ ΠΕΣΩ ΑΠΟ ΤΟΝ ΕΚΤΟ! ΒΟΗΘΕΙΑ

Μην πέφτετε, κρατηθείτε. Όσο σκατά κι αν πάει το θέμα σας, θα υπάρχει τουλάχιστον η ανάμνηση του πάθους. Ρίξτε μια ματιά γύρω και μου λέτε μετά. Οι περισσότεροι άνθρωποι έχουν γίνει ζόμπι από τον κυνισμό των καιρών.

***Υ.Γ.** Δε λέτε καλά που έχετε κάτι να φάτε; Άλλοι δεν έχουν καθόλου λεφτά ή καθόλου ψυχή.*

Καλησπέρα, Μυρτώ μου. Είμαι 26 και στρέιτ και μάλιστα σε σχέση. Όλα καλά με τη σχέση μου, είμαστε καιρό μαζί, έχουμε έντονα συναισθήματα ο ένας για τον άλλον, έχουμε καλή χημεία στο κρεβάτι και γενικώς όλα καλά. Αλλά...! Εδώ και λίγο καιρό νομίζω ότι κάτι δεν πάει καλά με εμένα. Είδα μια φορά στον ύπνο μου ότι πήγα με τραβεστί. Δεν έδωσα σημασία, ένα όνειρο ήταν, οκ! Μετά από λίγο καιρό, όμως, είδα παρόμοιο όνειρο και ξαναείδα και ξανά και ξανά... Έλα όμως που άρχισε να με εξιτάρει η ιδέα να το κάνω και στην πραγματικότητα. Ντρέπομαι πάρα πολύ γιατί αυτή η σκέψη έχει γίνει πολύ έντονη. Όπως καταλαβαίνεις, αυτό μου είναι πολύ δύσκολο να το συζητήσω σοβαρά με τους φίλους μου και πόσο μάλλον με το αγόρι μου. Μπορεί να σου φανεί πολύ γελοίο πρόβλημα (ίσως να είναι), αλλά για μένα έχει καταντήσει εμμονή. Δεν ξέρω αν το έχω μεγιστοποιήσει στο μυαλό μου και είμαι για ψυχοφάρμακα ή είναι κάτι που πρέπει να σκεφτώ πιο σοβαρά και να κάνω κάτι γι' αυτό στην πράξη. Μυρτώ, βοήθησέ με σε παρακαλώ! Ακόμα και με μέιλ, θα χαρώ για τη βοήθεια. **-Εύη**

Καλά, για ψυχοφάρμακα είμαι κι εγώ που δεν βλέπω στον ύπνο μου τραβεστί αλλά τη ρύθμιση του ΤΕΒΕ. Μάλιστα τώρα που το σκέφτομαι καλύτερα, θα προτιμούσα να βλέπω το δικό σας όνειρο.
***Υ.Γ. 1** Μη φοβάστε. Όλος ο κόσμος μπορεί να δει παράξενους παρτενέρ στα όνειρά του. Εκεί είναι και η αξία της φαντασίωσης. Πάλι καλά που δε βλέπετε ότι πηγαίνετε με τον Φίλη.*
***Υ.Γ. 2** Πολλές φορές οι συμβολισμοί των ονείρων μάς οδηγούν σε επιθυμίες που δεν θέλουμε να δεχτούμε, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι όντως σχετίζονται με την επιφανειακή ανάγνωση του ονείρου. Έκδηλο περιεχόμενο το λέει ο Φροϊντ.*
***Υ.Γ. 3** Εγώ μισοαστεία μισοσοβαρά θα πρότεινα στο αγόρι μου να ντυθεί γυναικεία να δούμε τι θα γίνει, πώς θα μου βγει. Ίσως έριχνα και μια ματιά μέσα μου για το πώς μου φαίνονται τα κορίτσια.*
***Υ.Γ. 4** Σε κάθε περίπτωση η κατάλληλη θέση για να τα διηγηθείτε με ασφάλεια και να εξερευνήσετε τα όνειρα και τις φαντασιώσεις σας είναι η ζεστή πολυθρόνα ενός ψυχοθεραπευτή.* **A**

STARDUST

Από τον **ΓΙΩΡΓΟ ΠΑΝΟΠΟΥΛΟ**

Ζυγέ, ακόμα κι αν δεν επιθυμείς το μέσα, ο κόσμος σε τραβάει έξω

Μεγάλο bazaar χειροποίητου χαλιού 16-18 Οκτωβρίου Βιοκαρπέτ

Την Κυριακή 16/10 παίζει πάρτι με πολλές εκπλήξεις

Λεωφ. Βουλιαγμένης 570Β, Αργυρούπολη, στάση Μετρό Άλιμος

ΚΡΙΟΣ (21 Μαρτίου - 19 Απριλίου)

Ο Δίας σού δίνει τη δυνατότητα να ανανεώσεις, ζωντανέψεις ή και να δημιουργήσεις όλα τα είδη των σχέσεων ένας προς ένα: δυναμικές και ενδιαφέρουσες ερωτικές συναντήσεις, γάμος, επαγγελματικές συνεργασίες και συμμαχίες, σημαντικές γνωριμίες και άνθρωποι-κλειδιά βρίσκονται ή μπαίνουν στη ζωή σου αναζωογονώντας τις διαπροσωπικές σου σχέσεις και βάζοντάς σε σ' έναν καινούργιο κύκλο πραγματικότητας. Μπορείς να συναντήσεις πρόσωπα επιρροής που έχουν τη δυνατότητα να σε βοηθήσουν στη δουλειά σου ή να σε στηρίξουν. Είναι καλή εποχή για να ξαναπάρει μπροστά η ζωή σου και η παρουσία του Άρη στον κομβικό Αιγόκερω τονίζει ακόμα περισσότερο αυτή τη συγκυρία. Ο Άρης προσθέτει καύσιμο στην ενεργητικότητά σου, σε φέρνει στο κέντρο της επαγγελματικής ζωής, σε καλεί να διαμορφώσεις τους στόχους και να τρέξεις για αυτούς. Κάθε φιλόδοξος Κριός –και ποιος/α Κριός δεν είναι φιλόδοξος/η;– καλείται να αναλάβει δράση. ΤΩΡΑ.

ΤΑΥΡΟΣ (20 Απριλίου - 20 Μαΐου)

Έχοντας κατά νου ότι η Αφροδίτη θα μείνει για λίγες ακόμα μέρες στον Σκορπιό, ότι ο Άρης διελαύνει στον Αιγόκερω και ότι Ερμής και Δίας βρίσκονται στον Ζυγό, μερικές παρατηρήσεις: 1) Αν θέλεις να μιλήσεις για δουλειές, συνεργασίες, να δεις ανθρώπους που μπορούν να επηρεάσουν θετικά την επαγγελματική σου ζωή, κάνε το. 2) Αν θέλεις να βελτιώσεις τη συντροφική σου ζωή, να της δώσεις το φιλί της ζωής, να διορθώσεις λάθη, να καλοπιάσεις το/τη σύντροφο, κάνε το. 3) Εάν είσαι μόνος/η και η επιθυμία για σχέσεις σού τριβελίζει το μυαλό, μπορείς να πυκνώσεις την κοινωνικότητά σου, να βγαίνεις συχνότερα ή να ανοιχτείς προς πρόσωπα που σε ενδιαφέρουν. 4) Αντί να κάθεσαι και να τρως τα νύχια σου περιμένοντας τον Θεό, την τύχη ή όποιον να διαβάσει τα μηνύματά σου και να απαντήσει στις προσευχές σου, αποφάσισε τι θέλεις και δράσε. Όχι να σκεφτείς να δράσεις, αλλά να το κάνεις. Τα πράγματα έχουν ξεκολλήσει.

ΔΙΔΥΜΟΙ (21 Μαΐου - 21 Ιουνίου)

Ο Κρόνος σε φορτώνει με αγωνίες και πρέπει και ο Δίας να προσπαθεί να σε ξεφορτώσει δίνοντάς σου τη δύναμη να δεις το μέλλον σου με αισιοδοξία και ελπίδα. Ο Κρόνος σφυροκοπάει τις σχέσεις, συντροφικές και επαγγελματικές, και ο Δίας σού λέει χαμογελώντας ερωτεύσου… Ερωτεύσου με πάθος έναν άνθρωπο, μια ιδέα, ένα στόχο. Οι διαπροσωπικές σχέσεις σε κάνουν παρά τη θέλησή σου ακροβάτη σε ένα τεντωμένο σύρμα μέτρα πάνω από τα έδαφος: ξεκινάς με ενθουσιασμό μια ερωτική ιστορία, χωρίς να ξέρεις σχεδόν τίποτα για το αντικείμενο του πόθου σου. Καταλαβαίνεις ότι επέλεξες τον «ακατάλληλό/η», όταν η σχέση έχει πέσει πια στα βράχια. Οι ψυχαναλυτές λένε μια άλλη ιστορία. Ποτέ δεν κάνουμε λάθος στις επιλογές μας. Δενόμαστε με κάποιον επειδή είναι αυτό που έχουμε ανάγκη και αναζητούμε την εποχή που γνωριζόμαστε. Το μυστικό μιας επιτυχημένης σχέσης είναι η ικανότητα να δεχθούμε αυτόν ή αυτήν που επιλέξαμε και να αλλάξουμε τον εαυτό μας κι όχι τον άλλον – α ρε Κρόνε, αλήτη.

ΚΑΡΚΙΝΟΣ (22 Ιουνίου - 22 Ιουλίου)

Είναι μια εποχή που εξαρτάται πολύ από τη δική σου συναισθηματική κατάσταση, τα θέλω σου, τις επιθυμίες και τους στόχους. Με τον Δία στον Ζυγό και την Αφροδίτη στον Σκορπιό και ταυτόχρονα τον Άρη στον Αιγόκερω μπορεί να είναι μια περίοδος που προχωράει τη ζωή σου θετικά, με εξελίξεις στις σχέσεις που σε ενδιαφέρουν, αισθηματικές και επαγγελματικές, και που το σπίτι και η οικογένεια γίνονται στόχος, αν είναι αυτά που θέλεις ή αν υπάρχουν, αισθάνεσαι ασφάλεια και ικανοποίηση. Το καλό σενάριο λοιπόν έχει ψυχολογική νηνεμία, διάθεση να δεις τα επόμενα επαγγελματικά βήματά σου με στόχο ένα καλύτερο μέλλον, την καρδιά στη θέση της χωρίς αρρυθμίες και την αισιοδοξία ότι μπορείς να καταφέρεις τα πάντα. Το δύσκολο σενάριο μπορεί να έχει κρίση, δυσφορία για τις σχέσεις που σε νοιάζουν, ανασφάλεια και γκρίνια – ακόμα όμως και απογοητευμένος/η, να θυμάσαι ότι υπάρχει φως και ότι τα πράγματα σε λίγο αλλάζουν προς το καλύτερο.

ΛΕΩΝ (23 Ιουλίου - 22 Αυγούστου)

Να ονειρεύεσαι μεγάλες ιστορίες αγάπες, το έργο σου να αναγνωρίζεται, τη δουλειά σου να γίνεται παράδειγμα, τη ζωή σου άξια ανάγνωσης και στην πραγματικότητα να κάθεσαι στην ουρά για να πληρώσεις το φως ή τη δόση, να κλείνεις ραντεβού στον οδοντίατρο, να πηγαίνεις το σκύλο για εμβόλιο, να σε στραβοκοιτάζει ο συνάδελφος, να ψάχνεις δίαιτα για να χάσεις κιλά, να μαζεύεις χαρτιά για την ανανέωση της cash card, να ξεσκονίζεις τα όνειρα των άλλων και να πηγαίνεις 9-5 στη δουλειά όπως όλοι. Αυτό το «όπως όλοι», που είναι ανάθεμα για έναν Λέοντα, είναι το σλόγκαν του Άρη στον Αιγόκερω. Αυτή την εποχή, πάντως, μπορείς να εκπλήξεις τον εαυτό σου με την αντοχή σου και τις εργατοώρες που μπορείς να αντέξεις και μάλιστα κάτω από τις πιο ανισσόροπες συνθήκες. Σχέσεις; Ας τα λέμε καλά, δηλαδή τι καλά; Καλάμια.

ΠΑΡΘΕΝΟΣ (23 Αυγούστου - 22 Σεπτεμβρίου)

Με το μυαλό στο χρήμα και την οικονομική σου ασφάλεια μπορείς να στραφείς προς το μέλλον σου, τις επαγγελματικές σου επιδιώξεις που έχεις δρομολογήσει ή δρομολογείς, που θα σου εξασφαλίσουν όσο το δυνατόν την οικονομική σου ανεξαρτησία. Έχοντας επίσης κατά νου ότι ο Κρόνος θέλει γερά επαγγελματικά θεμέλια στερεωμένα σε ιδρώτα, προσπάθεια, αγώνα και μια σταγόνα αίμα, η δουλειά σου περνάει κρίσιμες περιόδους ώστε να δεις αν έχεις ή όχι μέλλον σε αυτήν. Ανάλογα συμβαίνει και με τις σχέσεις: είσαι με κάποιον/α, δεσμεύεσαι ουσιαστικά, ή αν δεν υπάρχουν προοπτικές χωρίζεις και αν είσαι μόνος/η δεν ενδιαφέρεσαι για μια περιπέτεια αλλά για μια σοβαρή σχέση. Ο Άρης στον Αιγόκερω σιγοντάρει σχέσεις, κοινές επαγγελματικές προσπάθειες, καινούργια ξεκινήματα και τη δημιουργικότητα σε όλες τις μορφές της. Ε ναι, σιγοντάρει και τη διασκέδαση. Και για να μην ξεχνιόμαστε, και το σεξ.

ΖΥΓΟΣ (23 Σεπτεμβρίου - 23 Οκτωβρίου)

Θα θυμίζω πολύ συχνά τη διέλευση του Δία, που αυτή τη στιγμή διατρέχει τις πρώτες δέκα μοίρες του Ζυγού, ευνοώντας τους γεννημένους στο πρώτο δεκαήμερο, ώστε συνειδητά να δημιουργείς τις ευκαιρίες του μέλλοντός σου σε όποιο επίπεδο εσύ επιλέγεις. Υπάρχει η ροή που σε σπρώχνει να ανοιχτείς, να εξελιχθείς και να ανοίξεις καινούργιους δρόμους, αλλά εσύ χρειάζεται να της δώσεις σχήμα, μορφή και περιεχόμενο. Ναι, εντάξει, ο Άρης στον Αιγόκερω δεν βρίσκεται σε καλό σημείο σε σχέση με τον Ήλιο σου, με αποτέλεσμα να υπάρχει μια εσωτερική δυσφορία που αντανακλάται πιθανόν εξωτερικά με εκνευρισμό στο σπίτι και την οικογένεια ή με δυσανάλογο άγχος για τα επαγγελματικά. Ωστόσο ο Ερμής στο ζώδιό σου σε κινητοποιεί επαγγελματικά, ειδικά αν είσαι ελεύθερος επαγγελματίας, με δρομολόγηση σχεδίων, επαγγελματικά ραντεβού, με στόχους που ενεργοποιείς. Πάμε πάλι: φυσικά και υπάρχουν αντιξοότητες σε σχέσεις ή στα επαγγελματικά. Όμως ο Δίας λειτουργεί σαν φυσικό διεγερτικό για να στραφείς στο μέλλον που ονειρεύεσαι.

ΣΚΟΡΠΙΟΣ (24 Οκτωβρίου - 21 Νοεμβρίου)

Έχε κατά νου ότι αυτή την περίοδο, που η επικοινωνία σου είναι έντονη, κινδυνεύει να γίνει και εκρηκτική. Οι άνθρωποι που σε νοιάζουν, αυτοί με τους οποίους έρχεσαι σε καθημερινή επαφή, φίλοι, αδέλφια, οικογένεια, γείτονες, δάσκαλοι, συνάδελφοι, εξυπακούεται ότι μπορούν να έχουν διαφορετικές αντιλήψεις και απόψεις και να βλέπουν αλλιώς τα πράγματα. Επίσης οι άνθρωποι υψώνουν τον τόνο της φωνής, έχουν μερικές φορές παράλογες αντιδράσεις, εκνευρίζονται: δεν είναι ό,τι καλύτερο, αλλά είναι ανθρώπινο. Αν η δουλειά σου σχετίζεται με την επικοινωνία σε όλες τις μορφές της, τη γνώση, τις σπουδές, ή έχει κίνηση, ταξίδια, γλώσσες, μεταφορικό μέσο, διαφήμιση κ.λπ. τότε είναι μια πολύ ζωντανή περίοδος με εξελίξεις. Αν όχι, τότε μπορείς να μιλήσεις από καρδιάς για θέματα που σε καίνε, να συναντήσεις ανθρώπους που μπορούν να σε βοηθήσουν επαγγελματικά ή να βγεις με φίλους που σου κάνει κέφι. Ούτως η άλλως, με την Αφροδίτη στο ζώδιό σου είσαι περιζήτητος/η.

ΤΟΞΟΤΗΣ (22 Νοεμβρίου - 21 Δεκεμβρίου)

Ο Κρόνος στο ζώδιό σου επηρεάζει έναν ή περισσότερους τομείς στη ζωή σου –αισθηματικό, επαγγελματικό, οικογενειακό, προσωπικό, κοινωνικό, φιλικό, ψυχολογικό– προκαλώντας παρενέργειες και κρίσεις, ή επιβεβλημένες αποφάσεις που έχουν ως στόχο να δεις πού χρειάζεται να επενδύσεις, χρόνο, ευθύνες, υποχρεώσεις και κούραση, ή που σε σπρώχνει να αναλάβεις καθήκοντα τα οποία μπορεί να εξελίσσουν τη ζωή σου, αλλά που δεν παύουν όμως να είναι σοβαρά, αγχωτικά ή καινούργια, με την έννοια ότι τα αντιμετωπίζεις για πρώτη φορά. Ο Άρης, που βρίσκεται στον Αιγόκερω, σε φέρνει αντιμέτωπο/η με την οικονομική σου ασφάλεια, σου τονίζει ότι χρειάζεται επειγόντως να δεις το οικονομικό σου παρόν και μέλλον μέσα από τη χρηματική στενότητα που δημιουργεί και σε κάνει εφευρετικό ως προς το πού χρειάζεται να στραφείς ώστε να βρεις καινούργιες πηγές εισοδήματος. Το χρήμα, που συνδέεται με την αυτοπεποίθηση και την αυτοεκτίμησή σου, είναι Θέμα που η επίλυσή του θα ξεμπλοκάρει και τις σχέσεις σου.

ΑΙΓΟΚΕΡΩΣ (22 Δεκεμβρίου - 19 Ιανουαρίου)

Η πιο μεγάλη ώρα μπορεί να είναι τώρα, σε μια πρώτη φάση. Ή την επόμενη εβδομάδα. Ή κατά τη διάρκεια της διέλευσης του Άρη στο ζώδιό σου. Αυτή η διέλευση σε συνδυασμό με τον Δία στον Ζυγό μπορεί να σου δώσει μια μεγάλη ώθηση στη δουλειά, στην αισθηματική ζωή, στις προσωπικές σου φιλοδοξίες. Είναι εποχή υψηλής ενεργειακής τάσης: όρισε τον τομέα που σε ενδιαφέρει, μπες σε θέση μάχης και βρες τις ευκαιρίες που είναι σοφά τοποθετημένες ώστε να τις αναγνωρίσεις. Σου δίνεται η δυνατότητα να επικεντρωθείς στη δημόσια εικόνα σου, στην κοινωνική σου ζωή και φυσικά στην επαγγελματική σου υπόσταση. Για να εκμεταλλευτείς αυτή την ευνοϊκή εποχή, που οι επάνω από εσένα σου χτυπάνε ικανοποιημένοι τον ώμο και είναι διατεθειμένοι να σε ακούσουν και να σε βοηθήσουν, χρειάζεται να τους δώσεις να καταλάβουν ότι αξίζεις, είσαι φιλόδοξος, έχεις τα προσόντα αλλά και την αντοχή και την αποφασιστικότητα να τα καταφέρεις – αν δεν υπάρχει κάποιος από πάνω είναι τα ίδια χαρακτηριστικά που χρειάζεσαι για τη δική σου δουλειά.

ΥΔΡΟΧΟΟΣ (20 Ιανουαρίου - 18 Φεβρουαρίου)

Το έχουμε πει ήδη ότι ο Άρης στον Αιγόκερω είναι ζόρικη θέση: ενοχλητικές εκκρεμότητες από το παρελθόν επανέρχονται, στη δουλειά είναι πιο συχνές οι φορές που θέλεις να δώσεις μια ξανάστροφη στο διευθυντή ή στον από πάνω, οι πελάτες παθαίνουν πιο συχνά κρίσεις υστερίας, οι ιώσεις σε κάνουν στόχο, κάποιος δικός σου σού τη σπάει μέχρις εξαντλήσεως, ξαφνικά πρέπει να βρεθείς σε εφορίες ή τρέχοντας για γραφειοκρατικά θέματα και όταν πέσεις να κοιμηθείς κάποιες νύχτες σκέφτεσαι ότι πήρες τη ζωή σου λάθος. Τίποτα από όλα αυτά δεν θα έχει την παραμικρή σημασία σε λίγο, αφού ο Δίας επί ένα χρόνο σε βάζει στην πρίζα για να αγωνιστείς για αυτά που θέλεις και επιθυμείς. Μια στροφή στο δρόμο και βρίσκεσαι σε καινούργια λεωφόρο: φτιάξε το δικό σου σάιτ, φύγε για τις σπουδές που θέλεις, άνοιξε το μαγαζί σου, ξεκίνα τη δική σου δουλειά, διαφήμισε τη δουλειά σου, συνάντησε όσο περισσότερους ανθρώπους μπορείς – ανάμεσά τους είναι αυτοί που θα σε βοηθήσουν και αυτοί που θα σε ερωτευτούν. Βοήθησε την τύχη για να σε βοηθήσει χρησιμοποιώντας τη διαίσθησή σου.

ΙΧΘΥΕΣ (19 Φεβρουαρίου - 20 Μαρτίου)

Αν ανήκεις σε όσους έχουν γεννηθεί στο δεύτερο δεκαήμερο ή έχουν ωροσκόπο στους Ιχθύς ή στα άλλα μεταβλητά ζώδια μεταξύ 10° και 5° και σου πει κάποιος για την ευνοϊκή επιρροή που σου προσφέρει η Αφροδίτη στον Σκορπιό, παίζει και να του ρίξεις μια δολοφονική ματιά. Το βάρος του Κρόνου υπερτερεί, η ζωή έχει γίνει ζόρικη, οι αποφάσεις δύσκολες, η πίεση μεγάλη. Και; Τζίφος; Ε όχι δα… Μπορεί ο Κρόνος να είναι όντως βαρύς και ασήκωτος, αλλά και η Αφροδίτη στον Σκορπιό και ο Άρης στον Αιγόκερω αλλά και ο Δίας στον Ζυγό σε βοηθάνε: 1) Να διαπιστώσεις με ανακούφιση ότι έχεις καλούς φίλους και ανθρώπους που μπορούν να σε στηρίξουν επαγγελματικά και φιλικά και να είναι πλάι σου. 2) Ο τομέας που περιέχει οικονομικές συνεργασίες και συνεταιρισμούς μπορεί να είναι ιδιαίτερα δελεαστικός – αν σε ενδιαφέρει, κινήσου ανάλογα. 3) Αν δεν σε ενδιαφέρει υπάρχουν τα αισθήματα που μπορούν να ενεργοποιηθούν σε μια σχέση, να την ξαναζωντανέψουν, να την ανανεώσουν. Αν δεν είσαι σε σχέση να ψαχτείς, αν δεν μπορείς να φύγεις από μία σχέση να δημιουργήσεις μια άλλη έξω από αυτήν. 4) Υπάρχει επίσης δημιουργική φωτιά και μέλλον – απλώσου. Δ

**Για πιο ολοκληρωμένη εικόνα των αστρολογικών σου τάσεων θα πρέπει να διαβάζεις και τον ωροσκόπο σου*

Για τους οικονομικούς όρους και τις προϋποθέσεις της υπηρεσίας, συμβουλευτείτε την ιστοσελίδα moneygram.com

ΣΕ 10...
ΛΕΦΤΑ!

Τώρα με την ACS και μέσω MoneyGram, σε 10 λεπτά, έχεις λεφτά!

Γιατί, τόσο χρειάζονται τα χρήματά σου για να πάνε
από τη μία άκρη της Ελλάδας στην άλλη, ή σε οποιοδήποτε σημείο σε όλο τον κόσμο!
Χωρίς να χρειάζεται τραπεζικός λογαριασμός ή κάρτα!

Διαδικασία Αποστολής

1. Απλά επισκέψου ένα κατάστημα ACS με την ταυτότητά σου.
2. Δώσ' την μαζί με το ονοματεπώνυμο του παραλήπτη.
3. Επικοινώνησε τον αριθμό αναφοράς της απόδειξης στον δικαιούχο.

Διαδικασία Παραλαβής

1. Πάρε τον αριθμό αναφοράς του εμβάσματος.
2. Επισκέψου ένα κατάστημα ACS με την ταυτότητα, τον αριθμό αναφοράς και το ονοματεπώνυμο του αποστολέα και παράλαβε τα χρήματά σου.

Εύκολα, γρήγορα και με την αξιοπιστία της ACS!

MoneyGram. money transfer

ΑΣΚΛΗΠΙΟΥ 25, 145 68 ΚΡΥΟΝΕΡΙ, T: 801 500 1111, 210 81 90000, F: 210 81 90311, www.acscourier.gr

ACS
Τα πάντα, παντού.

Toupkia
HOME OF
SHOPPING
goturkey.gr
Republic of Turkey,Ministry of Culture and Tourism
#HomeOf
The Grand Bazaar, Turkey